

MEMORIU DE PREZENTARE

CU INFORMAȚII CONFORM GHIDULUI METODOLOGIC PRIVIND EVALUAREA
ADECVATĂ (ORD. 19/2010) PENTRU PROIECTUL

REACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA VLĂDENI, JUDEȚUL IALOMIȚA



Beneficiar:

Primăria comunei Vlădeni, Județul Ialomița

Elaborator:

S.C CONSALTIS Consultanță și Audit S.R.L

Ecolog FLOREA Alexandra-Cătălina



Cuprins

Capitolul I. Introducere	0
I.1. Informații privind proiectul propus:	0
I.2. Fundamentarea proiectului	0
I.3. Localizarea geografică și administrativă.....	2
Capitolul II. Elementele cadrului natural	4
II.1. Descrierea elementelor cadrului natural	4
II.2. Zone conturate pe suprafața Comunei Vlădeni.....	6
II.3. Intravilan existent. Zone funcționale. Bilanț teritorial.....	8
II.4. Zonele cu riscuri naturale	12
II.5. Echiparea edilitară	17
Capitolul III. Elemente naturale protejate	23
III.1. Aria Protejată ROSCI0278 Bordușani-Borcea	24
III.1.1. Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSCI0278	29
III.1.2. Măsuri de conservare a sitului ROSCI0278.....	33
III.2. Aria Protejată ROSCI0290 Coridorul Ialomiței.....	38
III.2.1. Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSCI0290	44
III.2.2. Măsuri de conservare a sitului ROSCI0290.....	59
III.3. Aria Protejată ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței	71
III.3.1 Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSPA0120 ...	79
III.3.2. Măsuri de conservare a sitului ROSPA0120	94
III.4. Aria Protejată ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova.....	101
III.4.1 Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSPA0017 .	112
III.4.2. Măsuri de conservare a sitului ROSPA0017	124

Capitolul IV. Probleme de mediu semnalate.....	129
Capitolul V. Disfuncționalități. Diagnostic general. Diagnostic prospectiv.....	131
Capitolul VI. Măsurile în vederea eliminării sau diminuării efectelor riscurilor naturale din anumite zone	136
Capitolul VII. Modificările fizice ce decurg din PP (din excavare, consolidare, dragare etc.) și care vor avea loc pe durata diferitelor etape de implementare a planului	138
VII.1. Modificări fizice ce decurg în etapa de implementare obiective prevăzute în PUG	138
VII.2. Modificările fizice ce decurg în etapa de postimplementare obiective prevăzute în PUG.....	138
VII.3. Resursele naturale necesare implementării PP (preluare de apă, resurse regenerabile, resurse neregenerabile etc.)	139
VII.4. Resursele naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului/proiectului	139
VII.5. Emisii și deșeurile generate de PP (în apă, în aer, pe suprafața unde sunt depozitate deșeurile) și modalitatea de eliminare a acestora	139
VII.6. Cerințele legate de utilizarea terenului necesare pentru implementarea planului	143
VII.7. Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și eșalonarea perioadei de implementare a PP	144
VII.8. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării proiectului propus.....	144

VII.9. Caracteristicile planurilor/proiectelor existente propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu PP care este în procedură de evaluare și care poate afecta aria naturală protejată	145
Capitolul VIII. Măsuri de reducere a impactului asupra ariilor protejate	146
Concluzii	149
Bibliografie	151

MEMORIUL DE PREZENTARE

Prezentul Memoriu a fost întocmit în conformitate cu cerințele Ordinului MMP nr. 19/2010 pentru aprobarea ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor protejate de interes comunitar, în scopul evaluării efectelor potențiale pe care proiectul:

Reactualizare Plan Urbanistic General Comuna Vlădeni, Județul Ialomița

Solicitarea de întocmire a Memoriului reprezintă o cerință exprimată de către Agenția pentru Protecția Mediului Ialomița prin adresa nr 5434/24.09.2019.

Capitolul I. Introducere

I.1. Informații privind proiectul propus:

Denumirea lucrării:

Reactualizare Plan Urbanistic General și Regulament Local de Urbanism – Comuna Vlădeni, Județul Ialomița

Beneficiar:

Primăria Comunei Vlădeni, Județul Ialomița

Proiectant:

S.C DUAL STUDIO S.R.L.

Data elaborării: Februarie 2020

I.2. Fundamentarea proiectului

Prezenta documentație de urbanism a fost inițiată de Primăria Comunei Vlădeni – Județul Ialomița, care, prin procedura de achiziție publică, a solicitat

Reactualizarea Planului Urbanistic General și Regulamentul Local de Urbanism pentru Comuna Vlădeni, Județul Ialomița.

Conform **Ghidului privind Metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului Urbanistic General**, aprobat prin Ordinul nr. 13N/10.03.1999, Planul Urbanistic General este principalul instrument de planificare operațională și are caracter director și strategic, dar și de reglementare. Astfel scopul P.U.G. este:

- se stabilească direcțiile, prioritățile și reglementările de amenajare a teritoriului și dezvoltare urbanistică a localităților;
- se asigure utilizarea rațională și echilibrată a terenurilor necesare funcțiunilor urbanistice;
- să se marcheze și să se precizeze zonele cu riscuri naturale (alunecări de teren, inundații, neomogenități geologice, reducerea vulnerabilității fondului construit existent);
- să se evidențieze fondul construit valoros și să se precizeze modul de valorificare a acestuia în folosul comunei;
- să se asigure creșterea calității vieții, cu precădere în domeniile locuirii și serviciilor;
- să se asigure fundamentarea realizării unor investiții de utilitate publică;
- să se asigure suportul reglementar pentru eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire;
- să se asigure corelarea intereselor colective cu cele individuale în ocuparea spațiilor.

Obiectivele urmărite prin P.U.G. sunt:

- optimizarea relațiilor localităților cu teritoriul lor administrativ și județean;
- valorificarea potențialului natural, economic și uman;
- organizarea și dezvoltarea căilor de comunicație;
- stabilirea și delimitarea teritoriului intravilan;
- stabilirea și delimitarea zonelor construibile;

- stabilirea și delimitarea zonelor cu interdicție temporară sau definitivă de construire;
- stabilirea și delimitarea zonelor protejate și de protecție a acestora;
- modernizarea și dezvoltarea echipării edilitare;
- evidențierea deținătorilor terenurilor din intravilan;
- stabilirea obiectivelor de utilitate publică;
- stabilirea modului de utilizare a terenurilor și condițiilor de conformare și realizare a construcțiilor.

I.3. Localizarea geografică și administrativă

Comuna Vlădeni amplasată în extremitatea estică a județului Ialomița, în Lunca Ialomiței, în Câmpia Bărăganului de Sud, 30 km față de municipiul Fetești și 22 km față de orașul Țândărei este una dintre cele 59 de comune ale județului. Teritoriul administrativ al Comunei Vlădeni are o suprafață de 12.967,00 ha și se învecinează cu:

- la nord – comuna Giurgeni;
- la est – comuna Făcăeni;
- la sud – comunele Făcăeni și Movila;
- la vest – comunele Platonești și Mihail Kogălniceanu.

Datorită amplasării sale în legătură cu Brațul Borcea comuna are un potențial foarte mare atât în atragerea noilor investitori, cât mai ales de dezvoltare a zonelor de locuit de vacanță – locuire temporară sau a zonelor de agrement pentru turismul de weekend.

Elementele valoroase de cadru natural – suprafețe considerabile de terenuri forestiere protejate prin Natura 2000, precum și Brațul Borcea, constituie resurse importante, care atrag populația atât pentru petrecerea timpului liber, cât și pentru stabilirea cu reședința, temporară sau permanentă.

Echiparea edilitară cu alimentare cu apă și canalizare care nu deservește în totalitate zonele construite constituie o altă problemă curentă care trebuie rezolvată, întrucât aceasta are efecte în primul rând asupra mediului și asupra sănătății populației.



Figura 1 – Teritoriul administrativ al comunei Vlădeni (Sursa: Memoriu General PUG Vlădeni Județul Ialomița)

Capitolul II. Elementele cadrului natural

II.1. Descrierea elementelor cadrului natural

Situat pe valea inferioară a Ialomiței și pe cursul arcuit al Dunării și brațului Borcea, județul Ialomița cuprinde aproximativ 2/3 din câmpul Bărăganului. Prin poziția sa în partea de sud-est a țării, în legătură directă cu teritoriul dobrogean și cu cele două porți transdanubiene, acesta constituie un larg areal de interacțiune cu capitala și portul Constanța și totodată o zonă de tranzit între teritoriul întregii țări și provincia maritimă.

Comuna Vlădeni este una din localitățile județului Ialomița din zona Câmpia Bărăganului, amplasată pe cursul inferior al fluviului Dunărea, reprezentată prin Brațul Borcea. Din punct de vedere morfologic, cea mai mare parte a comunei Vlădeni este situată în Câmpia Bărăganului de Sud, doar extremitatea nordică a teritoriului administrativ, de pe malul stâng al râului Ialomița, aparținând Bărăganului Central, ambele subdiviziuni ale unității majore de relief Câmpia Română.

Relieful este caracteristic diviziunii de sud a județului Ialomița, dominat de câmpurile de origine diferită care fac parte din unitatea geografică a Bărăganului de Sud (mai exact, partea de sud a râului Ialomița și partea de sud și est a luncii Dunării). Suprafața administrativă aparține unității de câmpie cunoscută sub denumirea de Bărăganul Feteștiului (Câmpul Hagieni) și a unor sectoare de vale (Valea Dunării și Valea Ialomiței). Din punct de vedere geomorfologic, comuna Vlădeni are o poziție de contact geografic și de intersecție, aflându-se într-o zonă de podiș cu numeroase movile (15 - 85,5m) și de terasă și luncă cu numeroase popine (10-20m).

Suprafața comunei este împărțită aproximativ în mod egal în teren ocupat de câmp, relieful având o medie de 44 m altitudine (valoarea maximă este de 85,5m în partea de sud-vest, în vârful Movablei Crăciuna, iar valoarea minimă este

de 3m în luncă, la confluența Ialomiței cu Dunărea în partea de nord). Așadar, aspectul geomorfologic este specific zonei de câmpie, luncă și versant, în care apar o serie de procese caracteristice: eroziuni, la baza versantului, la trecerea de la câmp la terasă sau pe fruntea terasei și fenomene de tasare (crovuri), pe suprafețele plane.

Comuna Vlădeni este situată în extremitatea estică a Bărăganului, prezentând un relief specific de câmpie, terasă și luncă. La nivelul comunei Vlădeni, lunca Dunării se desfășoară în partea de est a teritoriului, între Brațul Borcea și limita intravilanului, având lățimi cuprinse între 3 km în sudul comunei și 6 km spre gura de vărsare a Ialomiței în Dunăre. Altitudinea absolută oscilează între 6 – 10 m, trecerea către terasa I a Dunării realizându-se printr-un taluz cu înălțimi cuprinse între 5 – 12 m.

Ca microrelief, în luncă apar grinduri, cursuri părăsite și privaluri (privalul Ialomicioara, privalul Chircă, Valea Tăunel), lacuri mici și zone microdepresionare numeroase, ocupate de mlaștini și terenuri sărăturate (Iezerul Vlădenilor).

Teritoriul comunei Vlădeni are caracteristici de stepă, fiind situat în zona pajiștilor vest pontice. În timp, pajiștile au fost înlocuite cu culturi agricole sau distruse de pășunatul excesiv și bătătorirea terenurilor prin extinderea vetrelor. Pe terenurile necultivate s-au format pajiștile secundare, întâlnite în special pe izlazuri, cu o vegetație deosebit de rezistentă la uscăciune, specifică zonei. Pe malurile Brațului Borcea și Ialomiței se întâlnește vegetația de luncă și antropică, reprezentată prin pajiști de luncă și plantații de plop și salcie, cu rol de consolidare. Pe teritoriul comunei se întâlnesc două categorii de soluri: zonale de stepă, fertile și bogate în humus, (conform bilanțului teritorial din Strategia de dezvoltare a comunei, aprox. 88% din suprafața totală a comunei este ocupată de terenuri arabile) și solurile intrazonale, predominând în zona de luncă.

Suprafața totală a teritoriului administrativ al comunei Vlădeni este de 12.967 ha, din care suprafață intravilan – 265.00ha și extravilan – 12.702ha (10.528ha teren agricol, 627.5ha pășuni și 789ha păduri).

Comuna Vlădeni este străbătută de râul Ialomița de la vest la est, în partea de nord, suprafața bazinului hidrografic ocupând aprox. 30km, iar Brațul Borcea reprezintă limita estică a comunei, pe teritoriul administrativ al comunei având o lungime de aprox. 12,5km.

Teritoriul comunei Vlădeni aparține climei temperat-continentale, cu nuanțe excesive. Regimul climatic general este caracterizat prin veri calde și uscate, ierni geroase, marcate de viscole puternice, de variații mari de temperatură între vară și iarnă determinate de dominarea maselor de aer din estul continentului, mase ce aduc gerurile din timpul iernii și căldurile toride din timpul verii. Temperatura aerului este influențată de larga deschidere a câmpiei pe axa E – NE, valoarea medie anuală înregistrată la Urziceni fiind de 10.9°C pe o perioadă de 48 ani (1961 – 2009). Temperatura minimă absolută a fost de - 27°C în luna ianuarie a anului 1980, iar maxima de + 42°C a fost atinsă în iulie 2000. Cantitatea anuală de precipitații este de 518 mm/m², cu cele mai mici cantități în luna februarie, de 25,5 mm/m². Maximul de precipitații se înregistrează în luna iunie – 70.6 mm. Modificări în regimul precipitațiilor pot să apară nu doar în distribuția lor spațială, ci și prin variațiile de la an la an. Astfel, anul 1992 a fost unul secetos cu o cantitate de precipitații de doar 362 mm, la polul opus situându-se perioada 1969 – 1973, anul 1975 când s-au atins cantități de 750 – 800 mm și anul 2005 cu o cantitate medie anuală de 887 mm.

II.2. Zone conturate pe suprafața Comunei Vlădeni

Din suprapunerea elementelor cadrului natural cu fenomenele de risc natural identificate pe teritoriul comunei Vlădeni, s-au conturat următoarele zone:

Zone improprii amplasării construcțiilor reprezentate prin:

- zonele de curs ale rețelei hidrografice cu regim permanent cu banda de protecție delimitată conform Legii Apelor completată cu Legea 112/2006;
- zonele inundabile aferente rețelei hidrografice cu caracter permanent;
- zonele de curs ale rețelei hidrografice cu regim nepermanent;
- zonele aferente cursurilor de apă unde apar fenomene de prăbușire a malurilor ca rezultat al eroziunii.
- zonele afectate de trasee de utilități (linii electrice) etc;

Zone bune de construit cu amenajări speciale reprezentate prin:

- zonele de taluz cu pantă de maxim 15 grade unde amenajările constau din realizarea de platforme și fundare în trepte;
- zonele cu drenaj insuficient unde amenajările ce urmează a fi executate constau din lucrări de drenare a apei pluviale sau ridicarea cotei amplasamentului construcțiilor;

Zone bune de construit fără amenajări speciale, ocupă cea mai mare parte din teritoriul comunei și sunt reprezentate de zona de câmpie cu relief plan și stabil fără potențial de risc cu privire la fenomenele de inundabilitate. Pentru această zona se vor respecta prevederile NP 125 - 2010 – Fundarea construcțiilor pe pământuri sensibile la umezire.

La proiectarea fundațiilor viitoarelor construcții se vor avea în vedere următoarele recomandări.

Amenajarea terenului, se va face de așa manieră încât să asigure evacuarea rapidă a apelor din precipitații către emisarii din zonă.

Adâncime de fundare va fi cea impusă constructiv începând cu 0.80 m, funcție de caracteristicile terenului de fundare.

În cazul construcțiilor de importanță normală – deosebită, terenul de fundare va fi îmbunătățit prin realizarea unei perne de loess.

Conform NP 125 - 2010, pentru construcții fundate pe teren natural (PSU) fără măsuri de îmbunătățire se vor avea în vedere următoarele:

- dimensiunea minimă a fundației să nu fie mai mică de 0.60 m;

- pentru fundațiile exterioare, adâncimea de fundare va fi de minim 1.50 m;
- pentru fundațiile interioare, adâncimile minime de fundare vor fi de 1.0 m
- tălpile fundațiilor vor fi coborâte sub pardoseala subsolului cu minimum 0.80 m.
- fundarea trebuie să se facă în mod obligatoriu sub zona cu frecvente găuri de rozătoare și trebuie să depășească stratul vegetal, cu luarea în considerare a adâncimii de îngheț.

II.3. Intravilan existent. Zone funcționale. Bilanț teritorial

Intravilanul existent al comunei Vlădeni aprobat prin ultima variantă de Plan Urbanistic General. Suprafața totală ocupată de satul component care este și satul reședința, respectiv satul Vlădeni, împreună cu celelalte trupuri izolate din teritoriu, este de 265,00 ha. Intravilanul existent comunei Vlădeni aprobat OCPI este de 263,72 ha.

Funcțiunea majoră a localității este cea de locuire individuală, de tip tradițional, rural, iar majoritatea locuințelor sunt proprietate privată. Suprafața ocupată de zona de locuit în situația existentă este de 56,69 ha, reprezentând 21,74 % din totalul suprafeței intravilanului existent pentru locuințele individuale cu regim mic de înălțime.

În prezent, în Comuna Vlădeni se desfășoară activități agricole, de către societăți comerciale precum S.C. NADIRCOM S.RL., S.C. AGROCAM S.R.L., S.C. UTIL ONE INTER S.R.L., S.C. CHERPE SERVICE S.R.L., S.C. GON AGRO S.R.L., S.C. TICOMI SERV TIU S.R.L.

De asemenea sunt prezente și activitățile de creștere a ovinelor, de către societatea comercială S.C. EUROCO LIVESTOCK S.R.L., aceasta deținând peste

1000 de capete, activitate desfășurată în incinta fostei S.C. AGROZOOOTEHNICA S.R.L.

Activitatea industrială este reprezentată de societatea comercială S.C. NINA STYLE S.R.L. specializată în fabricarea încălțămintei, S.C. VATRA FOREST S.R.L. specializată în Tăierea și rindeluirea lemnului și de S.C. LUK MONTAJ CONSTRUCT S.R.L. împreună cu S.C. JU CLAU S.R.L. specializate în lucrări de construcție.

Instituțiile publice și serviciile sunt funcțiuni care se regăsesc în mod special în zona de concentrare a unităților cu caracter administrativ, cu caracter istoric puternic, dar în teritoriu se conturează și alte mici nuclee în cadrul zonei de locuire. Acestea reprezentate de școli, grădinițe, muzeu, primărie, oficiu poștal, spații comerciale etc. Suprafața pe care o ocupă această zonă funcțională este de 6,64 ha, reprezentând 2,50% din teritoriul intravilan.

Gospodărie comunală. La nivelul comunei există două cimitire, unul în satul Vlădeni, în cadrul trupului principal, iar al doilea în nordul comunei, într-un trup izolat. Suprafața totală a acestora este de 3,07 ha, respectiv 1,15% din intravilanul existent.

Echipare edilitară. În comună există rețea de alimentare cu apă, iar sistemul centralizat de canalizare este în execuție. În prezent, comuna Vlădeni dispune de următoarele construcții edilitare care formează sistemul de alimentare cu apă potabilă a comunei :

1. 4 gospodării de apă alcătuite din puț forat și rezervor de înmagazinare
2. Rețeaua de distribuție : având o lungime totală de 12.520m

În consecință, terenurile aferente acestor echipamente ocupă o suprafață de 4,81 ha, adică 1,81%. Aceste terenuri sunt localizate numai în satul Vlădeni, dispersate în teritoriu.

În comună nu există stație de epurare.

Spații plantate, agrement, sport. În situația existentă, la nivelul comunei sunt amenajate mai multe spații verzi publice, care au amenajate atât locuri de

joacă pentru copii, cât și spații relaxare. De asemenea, în satul Vlădeni este amenajat și un teren de sport care deservește în mod special școlile din vecinătate, dar pot fi utilizate și de către ceilalți locuitori ai comunei. Suprafața ocupată de spațiile verzi și terenurile de sport este de 6,05 ha, reprezentând 2,28% din totalul intravilanului existent.

Pădurile existente din intravilan sunt în zona de nord și nord-est de-a lungul cursului Dunării. Suprafața aferentă pădurilor din U.A.T. este de 888,65 ha, reprezentând 6,619 % din totalul teritoriului administrativ. Suprafața pădurilor din interiorul intravilanului existent este de 1,71 ha, reprezentând 0,645% din totalul intravilanului existent.

Căi de comunicație rutieră. Această zonă funcțională ocupă un procent de 9,49% din totalul suprafeței din intravilan existent – 25,15 ha. Ponderea scăzută a circulațiilor rutiere este datorată și de suprafețele construite restrânse și de suprafața mare de teren agricol / teren neconstruit din intravilan: 1.788,3127 ha, respectiv 74,40% din totalul suprafeței de intravilan.

Totodată, în intravilanul existent sunt terenuri neproductive, care nu sunt localizate în mod special de-a lungul râurilor și bălților, având o suprafață de 1,01 ha, respectiv 0,38% din totalul intravilanului existent. Canalele de irigații sunt localizate în zonele de terenuri agricole din extravilan care nu au fost introduse în intravilan prin Planul Urbanistic General și nu au fost construite încă. Suprafața acestora este de 328,18 ha, adică 2,44 % din teritoriul administrativ al comunei. Trupurile de intravilan sunt:

TRUP 1 Sat Vlădeni

TRUP 2 Intravilan nord sat Vlădeni

TRUP 3 Intravilan nord sat Vlădeni - cimitir și locuire

TRUP 5 Intravilan nord sat Vlădeni

TRUP 6 TRUP 7 Intravilan nordest sat Vlădeni - ANIF post transformare stație deșeuri și stație desecare

TRUP 8 Intravilan nordest sat Vlădeni - S.C. ACVILA S.A. Asociația Vânătorilor și pescarilor București

TRUP 9 Intravilan nordest sat Vlădeni - Canton Silvic Slobozia

TRUP 10 Intravilan est sat Vlădeni

TRUP 11 Intravilan est sat Vlădeni - stație de epurare propusă

TRUP 12 TRUP 13 Intravilan sud-vest sat Vlădeni : stație de pompare pentru irigații ANIF și bazin refulare dejecții fostul ISCIP (creșterea porcilor)

TRUP 14 TRUP 15 Intravilan est sat Vlădeni

TRUP 16 Intravilan est sat Vlădeni

TRUP 17 Intravilan est sat Vlădeni

Bilanțul teritorial al intravilanului propus al Comunei Vlădeni este cuprins din:

Tabel 1 – Bilanțul teritorial al intravilanului existent al Comunei Vlădeni

Zone funcționale	Suprafață	Procent
Zonă pentru locuințe – regim mic de înălțime	55,60 ha	20,96 %
Zonă pentru locuințe – regim mediu de înălțime	0,76 ha	0,29%
Zonă instituții publice și servicii	6,64 ha	2,50 %
Zonă Mixtă de locuire cu regim mic de înălțime și servicii de interes general	1,88 ha	0,71%
Zonă gospodărie comunală - cimitire	3,40 ha	1,28 %
Zonă construcții aferente lucrărilor tehnico-edilitare	4,81 ha	1,81 %
Zonă spații plantate, agrement, sport	6,05 ha	2,28 %
Zonă unități agricole / de producție și depozitare	56,36 ha	21,24 %
Zonă unități industriale nepoluante	0,38 ha	0,14 %
Zonă căi de comunicație rutieră	26,58 ha	10,02 %
Zonă teren agricol în intravilan	99,96 ha	37,68 %
Zonă teren neproductiv	2,75 ha	1,04 %
Zonă canale irigație	0,12 ha	0,05 %
Total intravilan existent	265,29 ha	100,00 %

Bilanțul existent al spațiilor verzi publice, conform *Legii 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, cu completările și modificările ulterioare*, se prezintă astfel:

Tabel 2 – Bilanțul teritorial al intravilanului existent al Comunei Vlădeni

Categorie	Suprafață	Procent din intravilanul existent
Spații verzi publice cu acces nelimitat	1,10 ha	0,41 %
Spații verzi publice de folosință specializată (spații verzi aferente dotărilor publice, inclusiv cimitire)	4,05 ha	1,53 %
Spații verzi pentru agrement (terenuri de sport)	1,10 ha	0,41 %
Total spații verzi existente	6,05 ha	0,61 %

Având în vedere că în anul 2015, în Comuna Vlădeni, populația stabilă era de 2.181 persoane, conform Institutului Național de Statistică, rezultă că spațiile verzi pe cap de locuitor sunt de 27,73 mp/locuitor, respectând standardele europene, care impun un minim de 26,00 mp/locuitor spațiu verde public.

II.4. Zonele cu riscuri naturale

În Comuna Vlădeni au fost identificate mai multe categorii de riscuri, conform studiului Geotehnic întocmit de Dr. Ing. Geolog Mihai-Alexandru SAMOILĂ - S.C. ROCKWARE UTILITIES S.R.L. , astfel:

- Risc seismic

Din punct de vedere seismic comuna Vlădeni se încadrează în zona de macroseismicitate I = 71 pe scara MSK, unde indicele 1 corespunde unei perioade medii de revenire de 50 ani, conform S.R.1100/1- 93.

Zona este influențată de seismele mai puternice ce se produc în epicentrul de la curbura Carpaților (Vrancea).

Cel mai apropiat epicentru semnalat ca proximitate, este localitatea Iazu, situată la nord de orașul Slobozia. Aici au fost menționate în literatura de specialitate producerea unor seisme locale înregistrate în 09.06.1907, 20.04.1934, 16.06.1942 și 25.04.1944.

- Risc de inundabilitate

Pe teritoriul comunei Vlădeni fenomenele de inundabilitate se manifestă în zona de albie majoră a rețelei hidrografice principale din zonă.

BENZI DE INUNDABILITATE 1%

BENZI DE INUNDABILITATE 10%

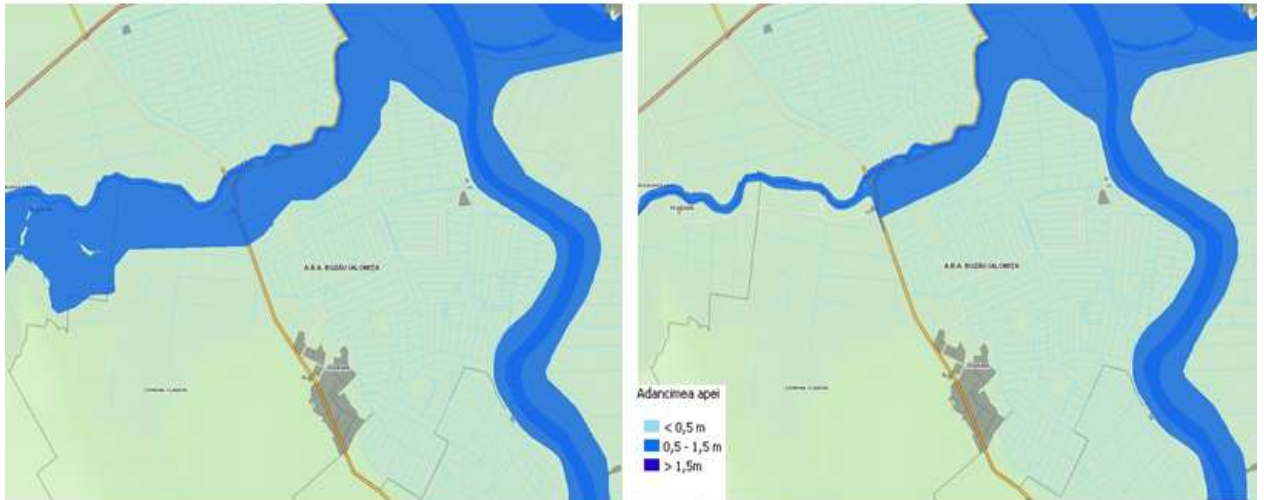


Figura 2. Hărți hazard și risc de inundații sursa: Administrația Națională Apele Române



Figura 3 . Hărți hazard și risc de inundații sursa: Administrația Națională Apele Române

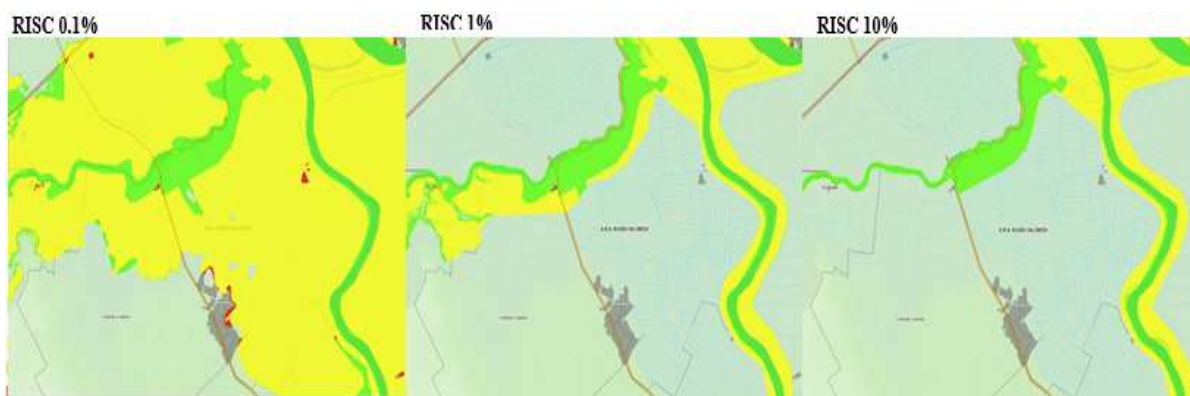


Figura 4. Hărți hazard și risc de inundații sursa: Administrația Națională Apele Române

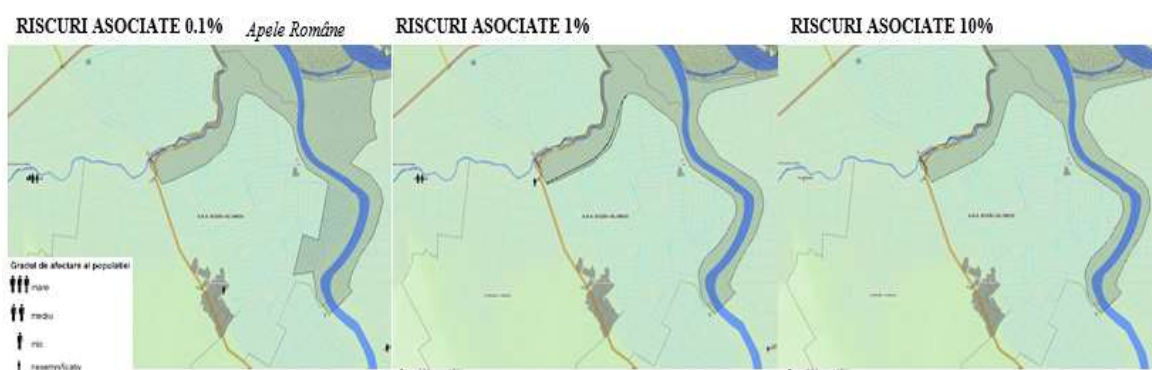


Figura 5. Hărți hazard și risc de inundații

Conform Hărților de hazard și risc de inundații, furnizate de Administrația Națională a Apelor Române, probabilitatea unor riscuri asociate în comuna Vlădeni este de 0,1%, riscurile fiind reduse sau chiar ne semnificative. Benzile de inundabilitate ilustrează faptul că în comuna Vlădeni limita nordică, reprezentată de râul Ialomița, și cea estică, reprezentată de Brațul Borcea sunt singurele zone cu risc de inundabilitate. Altfel spus, locuitorii din nordul și, respectiv, estul comunei sunt singurii expuși în cazul unor inundații.

- Risc de instabilitate

În cadrul teritoriului administrativ al comunei Vlădeni, fenomenele de instabilitate se pot manifesta pe zonele de versant aferente rețelei hidrografice și pe zona de trecere între elementele cadrului natural. Aceste zone prezintă valori

de pantă cuprinse între 5 și 45 grade, uneori chiar versanți cu panta de aproape 90 grade.

Potențialul de instabilitate a fost evaluat pe baza criteriilor pentru estimarea potențialului și probabilității de producere a alunecărilor de teren din „Ghid pentru identificarea și monitorizarea alunecărilor de teren și stabilirea soluțiilor cadru de intervenție asupra terenurilor pentru prevenirea și reducerea efectelor acestora în vederea satisfacerii cerințelor de siguranță în exploatare a construcțiilor, refacere și protecție a mediului”.

Factorii care stau la baza probabilității de producere a alunecărilor de teren sunt următorii:

- Factorul litologic (Ka), cuantifică influența pe care o are litologia întâlnită asupra fenomenelor de instabilitate. Pe teritoriul comunei predomină rocile detritice, neconsolidate, necimentate, coezive și necoezive de tipul argilelor prăfoase, prafuri argiloase, praf, nisipurilor și pietrișurilor. Astfel factorul litologic are valori de la 0.5 la 0.8.
- Factorul geomorfologic (Kb), exprimă probabilitatea de producere a alunecărilor de teren în funcție de energia de relief a zonei respective. Acest factor are la baza harta pantelor și are valori ce variază de la 0, pentru zonele plane ajungând până la 1 pentru zonele cu pante ce depășesc 30 grade.
- Factorul structural (Kc), caracterizează starea de evoluție tectonică a zonei investigate. Din acest punct de vedere teritoriul comunei Vlădeni se caracterizează prin straturi orizontale pentru depozitele cuaternare ne afectate de o tectonică complicată. Prin urmare a fost atribuit un coeficient al factorului structural cu valoarea 0.1.
- Factorul hidrologic și climatic (Kd), este introdus în formulă pentru a cuantifica influența precipitațiilor asupra condițiilor de stabilitate ale versanților. Conform hărților de raionare a precipitațiilor valoarea

precipitațiilor medii anuale este de 400 – 500 mm, astfel ca factorul hidrologic și climatic are valoarea 0.1.

- Factorul hidrogeologic (K_e), cuantifică probabilitatea de producere a alunecărilor de teren, prin influența pe care o are poziția nivelului hidrostatic față de suprafața terenului, precum și prin regimul de curgere.

Nivelul hidrostatic se situează la adâncimi mici de cca. 3.00–5.00 m, astfel factorul hidrogeologic are 0.5 – 0.8.

- Factorul seismic (K_f). Din punct de vedere seismic comuna Vlădeni se încadrează conform STAS 11.100/1993, în zona de intensitate macroseismică $I = 81$ (opt) pe scara MSK. Conform anexei C din „Norme Metodologice ale legii 575/2001, din 10 aprilie 2003 - privind modul de elaborare și conținutul hărților de risc natural la alunecări de teren”, zona studiată se încadrează la un factor seismic egal cu 1.

- Factorul silvic (K_g), are ca punct de plecare gradul de acoperire cu vegetație arboricolă a teritoriului. Zona este deficitară în privința vegetației arboricole, astfel factorul silvic are valoarea 1 pentru cea mai mare parte a teritoriul analizat. Apar mici zone împădurite în zona de lunca a râului Ialomița dar zonele aceste nu sunt supuse riscului.

- Factorul antropic (K_h), este cuprins în intervalul 0.01 pentru zonele din extravilan și 1 pentru zonele ocupate de construcții.

În urma acestui calcul a rezultat ca teritoriul administrativ al comunei Vlădeni este expus riscurilor de tipul fenomenelor de instabilitate pe suprafețe extrem de reduse. Acestea sunt localizate pe zonele de versant create de rețeaua hidrografică din zona.

- Risc de eroziune

Prin eroziune se înțelege procesul de degradare fizică sau chimică a solurilor sau a rocilor, caracterizat prin desprinderea particulelor neconsolidate și transportul lor sub acțiunea apei din precipitații și a vântului.

Eroziunea este un proces natural ai cărui principali factori sunt: ploile (în special cele în aversă), morfologia terenului, conținutul redus de materie organică din sol și gradul de acoperire cu vegetație.

Această categorie de erodabilitate a terenului ocupă o suprafață semnificativă în cadrul comunei. Lipsa vegetației arboricole, coroborate cu structura solului, conduc la valori ridicate ale eroziunii în special pe zonele arate, unde eroziunea este atât pluvială cât și eoliană. Eroziunea apare în special în perioadele când lipsește vegetația, imediat după lucrările agricole.

- Risc geotehnic

A fost evaluat conform normativului privind principiile, exigențele și metodele cercetării geotehnice, indicativ NP 074/2014.

- Risc antropic

Pe teritoriul comunei Vlădeni, principalele riscuri antropice sunt reprezentate de:

- linii de înaltă și medie tensiune;
- depozitarea necontrolată a deșeurilor.

Viitoarele construcții vor fi amplasate la o distanță corespunzătoare față de acestea. Distanța minimă este stabilită de autoritatea aparținătoare.

II.5. Echiparea edilitară

Gospodărirea apelor

Lucrările de alimentare cu apă și de canalizare a apelor uzate menajere, care fac obiectul prezentului proiect sunt amplasate pe teritoriul comunei Vlădeni, în

bazinul hidrografic al râului Ialomița de la vest la est și Brațul Borcea în partea estică.

Conform adresei obținute de la Administrația Națională "Apele Române" Administrația Bazinală de Apă Buzău – Ialomița – Sistemul de Gospodărirea Apelor Ialomița – cu nr. 55/09.01.2017 pe raza comunei Vlădeni există următoarele obiective în administrarea S.G.A. Ialomița :

- Digul mal drept râu Ialomița Țăndărei-Vlădeni – 3,6 km, amplasat între coordonatele X:720926.8, Y:353968.3 amonte și X:723913, Y:353126 aval, având dimensiunile : lungime totală 15,87 km, lățime coronament 2,5m, înălțime medie 2,5m, pantă taluz interior 1:3 și exterior 1:2;
- Digul mal stâng râu Ialomița Țăndărei – Giurgeni – 3,7 km, amplasat între coordonatele X:723591, Y:354182 amonte și X:726478, Y:355800 aval, având dimensiunile : lungime totală 20,61 km, lățime coronament 2,5m, înălțime medie 2m, panta taluz interior 1:2,5 și exterior 1:3;
- Digul mal stâng Braț Borcea Făcăeni-Vlădeni – 15,45 km, amplasat între coordonatele X:730628.2, Y:348933.5 amonte și X:723913, Y:353126 aval, având dimensiunile : lungime totală 22,79 km, lățime coronament 4+4,5 m, înălțime medie 3,8 m, panta taluz interior 1:2 și exterior 1:3.

Zonele de protecție prevăzute de art. 40 din Legea Apelor nr. 107/1996 cu completările și modificările ulterioare, în scopul asigurării protecției albiilor, malurilor, construcțiilor hidrotehnice și îmbunătățirii regimului de curgere a apelor, care trebuie figurate obligatoriu pe planuri, se instituie pentru albia minoră a cursurilor de apă.

În zona inundabilă a albiei majore și în zonele de protecție precizate anterior, este interzisă amplasarea de noi obiective economice sau sociale, inclusiv de noi locuințe sau anexe ale acestora. Fac excepție de la aceste prevederi, pentru zona inundabilă a albiei majore, cazurile în care sunt prevăzute lucrări de apărare împotriva inundațiilor, dimensionate corespunzător clasei de importanță.

Lucrările efectuate în zona inundabilă se vor executa numai pe baza avizului de amplasament, emis conform legii.

Alimentarea cu apă

În prezent, comuna Vlădeni are un sistem centralizat de alimentare cu apă. Aceasta se realizează considerându-se un debit specific q specific = 192,36 l/om zi, deservește gospodăriile comunei și este dimensionat pentru 2300 locuitori.

Sistemul de alimentare cu apă al Comunei Vlădeni este format din:

- Gospodăria de apă (veche) : există patru gospodării de apă alcătuite din puț forat și rezervor de înmagazinare, după cum urmează:

G1: puț nr.1 și hidrosfera

G2 : puț nr.2 și puț nr.3

G3 : puț nr 4 și rezervor de apă

G4 : puț nr.5 și rezervor aerian

- Rețea de distribuție preponderent ramificată de lungime 12.520 m este repartizată pe lungimi și diametre diferite astfel :

Dn100mmL = 511m

Dn80mmL = 214m

Dn63mmL = 20m

Dn50mmL = 9281m

Dn35mmL = 875m

Dn27mmL = 1619m

În prezent, în localitatea Vlădeni există cinci puțuri forate (executate în perioada anilor 1975-1985) care sunt exploatate la un debit total de 26,00 l/s. Puțurile care asigură debitul de apă pentru comuna Vlădeni sunt exploatate cu următoarele debite :

- P1 – Q = 7l/s;

- P2 – Q = 7l/s;
- P3 – Q = 15l/s;
- P4 – Q = 7l/s;
- P5 – Q = 7l/s.

Comuna Vlădeni avea în anul 2015 un număr de 2.181 locuitori , precum și clădiri socio-culturale, administrative și unități de mică industrie și comerț, existând probabilitatea ca la nivelul anului 2025 să se înregistreze o populație de cca. 2.232 de persoane. Având în vedere că rețeaua de alimentare cu apă a fost proiectată pentru o populație de 3.151 locuitori, se apreciază astfel că se poate asigura în mod corespunzător alimentarea cu apă a comunei Vlădeni și în următorii 10 ani.

Canalizarea

În prezent, în Comuna Vlădeni se află în curs de implementare proiectul de înființare a sistemului de canalizare și a stației de epurare pentru satul Vlădeni. În prezent apele uzate menajere de la locuințele și obiectivele social-culturale se evacuează la bazine vidanjabile, iar apele pluviale din zonă sunt evacuate liber la suprafață terenului în cursurile de apă ce străbat teritoriul comunei.

Rețeaua de canalizare prevăzută în satul Vlădeni trebuie să ia în considerare numărul de locuitori fiind de 2300 de persoane, iar cea de perspectivă de 25 ani, până în anul 2027 de 3151 de persoane și debitul specific pentru consumatorii casnici 192,36l/om, zi în prezent, iar pe viitor de 217,56 l/om, zi. Debitele de dimensionare ale rețelei de canalizare prezente sunt: $Q_{uz\ zi\ med} = 432$ [m³/zi], $Q_{uz\ zi\ max} = 636$ [m³/zi], $Q_{uz\ or\ max} = 49,29$ [m³/h].

Rețelele de canalizare menajeră urmăresc trama stradală a localității.

Colectoarele de canalizare menajeră s-au propus pe următoarele străzi: pe Drumul Național DN3B și pe drumurile locale ale localității.

Pozarea colectoarelor de canalizare se va face astfel:

- Pe străzile unde sistemul rutier este alcătuit din pământ sau pietriș acestea se vor amplasa în axul drumului;
- Pe străzile asfaltate, acestea vor fi pozate pe marginea drumului astfel încât sistemul rutier existent să nu fie afectat. În cazul în care lățimea străzilor nu permite amplasarea acestuia în trotuar, pozarea se va face în acostamentul drumului.

Colectarea apelor uzate menajere – se face printr-o stație de pompare.

Colectarea apelor pluviale – se va păstra sistemul actual de colectare prin rigole deschise.

Apele uzate menajere colectate de pe trama stradală a satului Vlădeni, sunt descărcate într-o stație de epurare.

Alimentarea cu energie electrică

Conform adresei nr. 14694 din 27.11.2017 emisă de TRANSELECTRICA S.A., teritoriul administrativ al comunei Vlădeni, Județul Ialomița este situat, parțial în partea de vest, în zona de protecție și siguranță a unei linii electrice aeriene (LEA) cu tensiunea nominală 400 kV Cernavodă-Gura Ialomiței circ 2, instalație destinată transportului energiei electrice, aflată în patrimoniul public al statului și concesionată CNTEE Transelectrica – ST București.

Zona de protecție și siguranță pentru LEA 400 kV este de 75 m lățime și este instituită în conformitate cu "Legea energiei electrice" nr.123/2012 și conform "Norma tehnică din 09.03.2007 privind delimitarea zonelor de protecție și de siguranță aferente capacităților energetice, Cod ANRE: 4.1.207.0.01.09/03/07

În zonă se prevede și realizarea unei noi linii LEA 400 kV Cernavodă-Stâlpuri de către CNTEE Transelectrica – ST București. Viitorul traseu al acestei rețele este trasat pe planuri de către proiectanții acesteia, S.C. ISPE. S.A. și S.C. Tractebel Engineering S.A.

În prezent, satul Vlădeni este alimentat cu energie electrică din sistemul energetic național, prin intermediul posturilor de transformare alimentate din LEA + LES 20 kV și 0,4 kV.

Posturile de transformare sunt de tip aerian. Consumatorii sunt alimentați din LEA 0,4kV, prin branșamente aeriene.

Iluminatul public se realizează din circuitele de iluminat ale LEA 0,4 kV.

Telecomunicații și Telecomunicații speciale

Comuna Vlădeni este racordată la rețeaua de telecomunicații deținută de operatorii TELEKOM, AKTA și TRANSOPTIC BAUROM, rețea care este dezvoltată de-a lungul căilor de comunicație principale.

Pe teritoriul comunei Vlădeni există instalații de telecomunicații: canalizații telefonice, cabluri cu fibră optică, cabluri de telecomunicații interurbane în săpătură și cabluri de telecomunicații aeriene montate pe stâlpi.

Alimentarea cu gaze naturale

În prezent, Comuna Vlădeni nu este traversată nici o magistrală de gaze naturale iar locuitorii satului nu au alimentare cu gaze naturale.

Gospodăria comunală

Operatorul de salubritate care realizează colectarea și transportul deșeurilor la depozite în vederea eliminării, pentru Comuna Vlădeni, este S.C. SALUBRITATE COMUNALĂ S.R.L.

Capitolul III. Elemente naturale protejate

Pe teritoriul comunei Vlădeni se găsesc următoarele elemente naturale protejate:

- Situri de Importanță Comunitară (SCI) :

ROSCI0278 Bordușani – Borcea, 1.936,95 ha;

ROSCI0290 Coridorul Ialomiței, 1.256,10 ha;

- Arii de protecție avifaunistică (SPA):

ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței,
544,89 ha;

ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova,
2.066,19 ha.

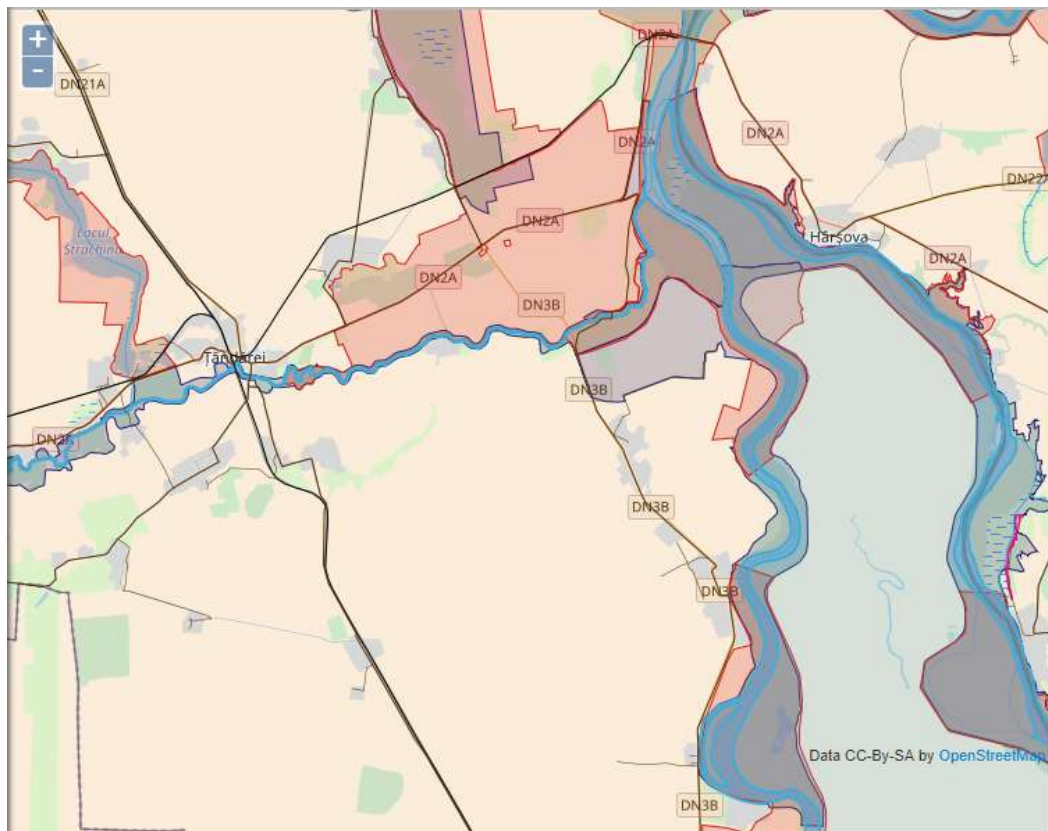


Figura 6– Arii Naturale Protejate Situl Natura 2000 ROSCI0290, ROSCI 0278 și ROSPA0017, ROSPA0120, Sursa: Memoriu General PUG Comuna Vlădeni Județul Ialomița

Siturile Natura 2000 ROSCI0290, ROSCI 0278 și ROSPA0017, ROSPA0120 se suprapun peste teritoriul administrativ al Comunei Vlădeni ocupând o suprafață totală de 5.804,14 ha, reprezentând aproximativ 43,23% din U.A.T. Vlădeni, suprafața acestuia fiind de 13.425 ha.

Siturile de Importanță Comunitară, identificate prin codul ROSCI0290, ROSCI 0278 sunt declarate în baza Directivei Habitate, prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2387/2011.

Ariile de Protecție Specială Avifaunistică, identificate prin codul ROSPA0017, ROSPA0120, sunt declarate în baza Directivei Păsări, prin HG nr. 1284/2007 Privind declararea ariilor de protecție avifaunistică ca parte integrantă a rețelei europene Natura 2000 în România, modificată și completată prin HG nr. 971/2011.

III.1. Aria Protejată ROSCI0278 Bordușani-Borcea

Pe teritoriul administrativ al comunei Vlădeni se află 16% din Situl de Importanță Comunitară (SCI) ROSCI0278 Bordușani – Borcea, Sit Natura 2000.

ROSCI0278 Bordușani - Borcea a fost desemnat prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr.1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările ulterioare. Situl Natura 2000 ROSCI0278 Bordușani - Borcea este situat în procent de 100% pe teritoriul administrativ al județului Ialomița, în Regiunea de dezvoltare Sud-Muntenia, regiunea biogeografică stepică. Situl se suprapune parțial cu ROSPA0012 Brațul Borcea și cu ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova.

- Coordonate: N 44° 34' 35"; E 27° 55' 23";
- Suprafața sitului (ha): 5.810,00 ha;

- Suprafața sitului aflat pe U.A.T. Vlădeni (ha): cca. 1.936,95 ha
- Altitudine (m): Min.0, Max.23, Med.8;
- Regiunea biogeografică: Stepică;
- Regiunile administrative: 100% Județul Ialomița.

ROSPA 0017 Canaralele de la Hârșova este declarat sit de importanță comunitară prin H.G. 1284 din 24.10.2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05.10.2011.

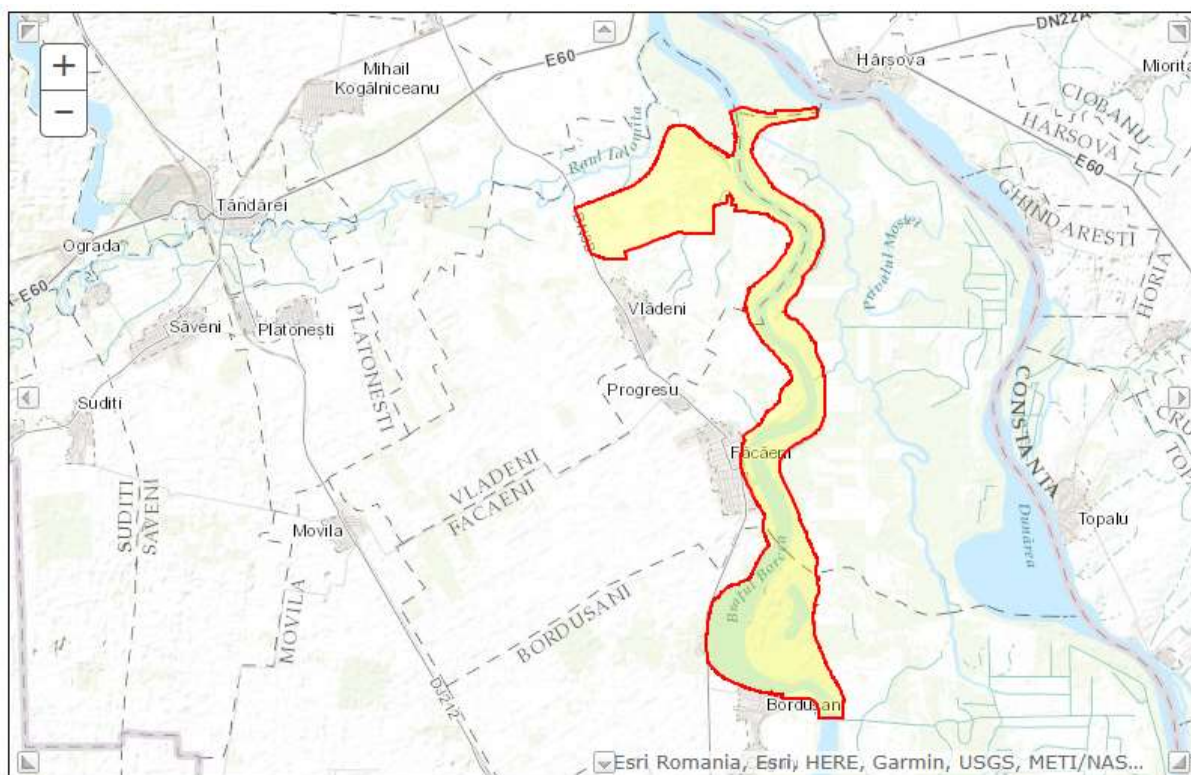


Figura 7 – ROSCI0278 Bordenani – Borcea, Sursa: <http://natura2000.eea.europa.eu/>

Pe teritoriul sitului sunt prezente diferite tipuri de habitate, acestea fiind evaluate în funcție de o serie de parametrii, supă cum urmează:

Cod	Pondere	Reprezentativitate	Suprafață relativă	Stare de conservare	Evaluare globală
3160 - Lacuri distrofe și iazuri	0,50	C	C	C	C
3270 - Râuri cu maluri namoloase cu vegetație de Chenopodion rubri și Bidention	0,50	C	C	C	C

62C0 - Stepe ponto-sarmatice *	0,10	C	C	C	C
92A0 - Zavoaiie cu Salix albă și Populus albă	30,00	B	C	B	B

- *Aceste habitate sunt evaluate din punct de vedere al reprezentativității, după cum urmează :*

A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D - nesemnificativă

- *Suprafața relativă a acestora este de :*

A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$

- *Starea de conservare a acestora este evaluată ca fiind:*

A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

- *Evaluarea globală a acestora este notată ca:*

A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă

Reprezentative sunt și următoarele specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1188	Bombina bombina	P				C	B	C	B
1220	Emys orbicularis	P				C	B	C	B

Clasele de habitate din care este format teritoriul sitului:

Clase de habitat	pondere în %
N06 - Ape dulci continentale (stătătoare, curgătoare)	21,0
N09 - Pajiști uscate, stepe	2,00
N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire)	28,00
N16 - Păduri caducifoliolate	49,00

Situl este localizat în lungul brațului Borcea al Dunării, în zona de luncă, mai exact între digurile de protecție împotriva inundațiilor (cuprinde brațul Borcea și zona dig-mal de pe ambele maluri ale brațului Borcea), pornind din dreptul localității Bordușani, spre nord/vărsare, până la confluența Râului Ialomița cu Dunărea. Situl se suprapune în cvasitotalitatea sa peste teritorii aparținând domeniului public al statului român, luciul de apă fiind administrat de

Administrația Națională Apele Române prin Administrația Bazinală de Apă Buzău-lalomița, iar terenurile din zona dig-mal de către Regia Națională a Pădurilor prin Direcția Silvică Slobozia, OS Fetești, UP III Bordușani, UP IV Vlădeni și UP V Saltava.

Din punct de vedere fizico-geografic, situl este situat în regiunea biogeografică de stepă (Câmpia Bărăganului), subzona interzonală a silvostepii din Lunca Dunării. Geologic, teritoriul este constituit din depozite recente, de vârstă holocenă. Aluviunile cele mai recente și cele mai grosiere sunt depuse în apropierea malurilor brațului Borcea, sub forma unor grinduri de mal, frecvent nesolificate și acoperite de o vegetație ierboasă sau nuda. Inundațiile sunt foarte frecvente, iar pânza freatică este la mică adâncime, ambele influențând atât procesul de solificare, cât și de bioacumulare a materiei organice.

Sub raport geomorfologic, forma de relief este luncă joasă, altitudinea medie fiind de cca. 11 m, configurația terenului este plană, cu forme pozitive de teren de tipul grindurilor și cu forme negative de tipul japselor și privalelor în care frecvent stagnează apa. Frecvența inundațiilor, cantitatea de aluviuni depuse, nivelul ridicat al apei freactice, sunt determinante și edificatoare pentru tipurile de habitate prezente în sit. Solurile sunt neevoluate, de tip aluvial (subtipurile tipic, molic, gleizat, vertic-gleizat, molic-gleizat). Pădurile sunt reprezentate de salcete pure, plopșuri de plop alb, plopșuri amestecate de plop alb și plop negru, plopșuri pure de plop negru, plantații de plop euramericani. Cca. 30 % sunt arborete de tip natural fundamental, iar cca. 65 % sunt arborete artificiale reprezentate de plantații de plop euramericani, iar diferența de 5 % este dată de terenuri goale, aflate în regenerare, terenuri neproductive, etc.

Calitate și importanță

Situl funcționează ca un coridor ecologic în lungul brațului Borcea, făcând legătura siturilor din lungul Dunării cu situl Coridorul Ialomiței. Situl prezintă și importanță pentru habitatele forestiere (92A0) și acvatice, precum și pentru populațiile de amfibieni și reptile, păsări, din regiunea biogeografică stepică.

Vulnerabilitate

Dezvoltarea sitului pe lungime mare și lățimea îngustă, determinată de lățimea luncii rămasă în regim liber de inundabilitate, fac ca situl să vină în contact pe aproape tot perimetrul cu localități și terenuri agricole. Avantajul îl constituie faptul că limitele sitului sunt date pe cea mai mare lungime de digurile de protecție împotriva inundațiilor, un element artificial cu caracter permanent, care separă zonele protejate de inundații de cele inundabile. Din punct de vedere al habitatelor forestiere, vulnerabilitatea sitului este data de: i). extinderea și promovarea arboretelor din clone de plop euramericani; ii). rupturile produse de vânt; iii). incendii.

Tip de proprietate

Situl cuprinde brațul Borcea și zona dig-mal de pe ambele maluri ale brațului Borcea, pornind din dreptul localității Bordușani spre nord/vărsare până la confluența Râului Ialomița cu Dunărea. Situl se suprapune în cvasitotalitate sa peste teritorii aparținând domeniului public al statului român, luciul de apă fiind administrat de Administrația Națională Apele Române prin Administrația Bazinală de Apă Buzău-Ialomița, iar terenurile din zona dig-mal de către Regia Națională a Pădurilor prin Direcția Silvică Slobozia, OS Fetești, UP III Bordușani, UP IV Vlădeni și UP V Saltava.

În interiorul sitului se desfășoară o serie de activități antropice cu posibile efecte negative asupra teritoriului. Consecințele lor generale în cadrul sitului și suprafața de sit afectată:

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
160 - Managementul silvic	A	70,00	0
520 - Navigație	A	100,00	0

În jurul sitului se desfășoară o serie de activități antropice cu posibile efecte negative asupra teritoriului. Consecințele lor generale în cadrul sitului și suprafața de sit afectată :

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
100 - Cultivarea	A	0,00	-

Intensitatea influenței: A - mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Nu exista structura de administrare/ organism responsabil pentru managementul sitului.

Nu exista plan de management al sitului.

III.1.1. Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSCI0278

1. 3160 Lacuri distrofice și iazuri (0,5)

Lacuri și iazuri naturale cu apă brună datorită turbei și acizilor humici, în general pe soluri turboase în mlaștini sau pe lande cu evoluție naturală spre turbării. pH-ul este adesea scăzut, de la 3 până la 6.

Comunitățile de plante aparțin ordinului *Utricularietalia*.

Plante: *Utricularia spp*, *Rhynchospora alba*, *Sparganium minimum*, *Nuphar lutea*, *Carex lasiocarpa*, *C. rostrata*, *Nymphaea candida*, *Drepanocladus spp.*, specii de *Sphagnum*.

Animale: *Odonate* (libelule zigoptere și anizoptere).

2. 92A0 Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba (30%)

Arboretele specifice acestui habitat sunt caracterizate ca "păduri de lunca (zăvoaie) din bazinul mediteranean și cel al Mării Negre, dominate de salcie alba (*Salix alba*), salcie plesnitoare (*Salix fragilis*) și plopi (*Populus alba*, *Populus tremula*, *Populus nigra*). Alte specii caracteristice sunt ulmul, aninul, arțarul, stejarul

pedunculat, frasinul de luncă, ș.a. Speciile de plop, de talie mare domină de obicei coronamentul prin înălțimea lor.”

Biocenoza de plop alb este bogată în arbuști (soc negru, sânger, calin, lemn câinesc, păducel, măceș), frecvent se întâlnesc specii cățărătoare – liane: curpen (*Clematis vitalba*), vita sălbatică (*Vitis sylvestris*). Solul este, adesea, acoperit cu rug (*Rubus caesius*), dar se găsesc și multe specii ierboase dintre care menționăm: *Carex acutiformis*, *C. riparia*, *Eupatorium hydropiper*, *Stachys palustris*. etc.

În zonele mai joase salcia albă domină biocenoza, formând desișuri de nepătruns denumite renișuri.

3. 62C0* Stepe ponto sarmatice (0,1)

Sunt stepe cu specii caracteristice, cum ar fi: *Festuca valesiaca*, *Dichanthium ischaemum*, *Poa angustifolia*, *Stipa capillata*, *Stipa lessingiana*, *Stipa pulcherrima*, *Koeleria lobata*, *Teucrium polium ssp. capitatum*, *Crambe tataria*, *Taraxacum serotinum*, etc. Dintre acestea, dominante sunt: *Festuca valesiaca*, *Dichanthium ischaemum*, *Stipa capillata*, *Stipa lessingiana*, *Stipa pulcherrima*.

În timpul vegetației solul se poate usca puternic, iar pH-ul poate avea valori situate între neutru până la bazic.

4. 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention* (0,5%)

Râuri cu maluri nămolose, cu vegetație din *Chenopodium rubri* p.p. și *Bidention* p. Habitatul beneficiază la nivelul sitului de o stare de conservare favorabilă, datorită în primul rând bunei adaptabilități și sensibilității mai scăzute la impact a speciilor edificatoare și nu datorită lipsei presiunilor. Speciile edificatoare, în primul rând *Polygonum hydropiper*, *Polygonum lapathifolium*, *Bidens tripartita*, *Bidens cernuus*, *Xanthium strumarium* edifică asociații pioniere pe aluviunile crude de râuri și produc propagule, semințe sau părți vegetative

plutitoare care odată fixate dau naștere la noi indivizi care se răspândesc foarte ușor.

Sistemul reproductiv, în sens demografic - populațional, și ecologia acestora le fac deci foarte greu de extirpat dintr-un areal, astfel încât habitatul este destul de puțin afectat de presiuni.

Din punctul de vedere al repartiției și al perspectivelor viitoare, starea de conservare a habitatului este una favorabilă.

5. 1220 Emys orbicularis (P)

Carapacea țestoasei de apă este mai puțin bombată decât a speciilor de uscat, măsoară între 26 și 36 cm, este închisă la culoare, cu mici puncte galbene prezente de asemenea pe cap, picioare și coadă.

Habitat

Preferă apele stătătoare sau lin curgătoare cu vegetație bogată atât submersă cât și pe maluri, dar și zone adiacente ce oferă posibilități de însorire și îngropare a ouălelor.

Răspândire

Țestoasa de apă se găsește în toate regiunile țării, până la altitudinea de aproximativ 700 de metri.

Populație

În țara noastră trăiesc câteva zeci de mii de exemplare.

Amenințări

Este o specie vulnerabilă afectată de degradarea și fragmentarea habitatelor prin lucrări de captare, drenare și îndiguire.

6. 1188 Bombina bombina (P)

Buhaiul de baltă cu burta roșie este o broască de mici dimensiuni, are corpul aplatizat, pupila în formă de inimă și spatele maroniu. Abdomenul este negru cu

puncte albe și pete mici portocalii-roșiatice. Dimensiunile sunt cuprinse între 3 și 5 cm.

Habitat

Preferă habitatele acvatice cu vegetație bogată puțin adânci, permanente sau temporare, aflate la altitudini joase. Se poate încrucișa cu specia înrudită *Bombina variegata* acolo unde arealele de răspândire se suprapun.

Răspândire

Este prezentă în toate regiunile țării, în zone de câmpie și colinare.

Populație



Efectivele din țara noastră sunt de câteva sute de mii de exemplare.

Amenințări

Specia este aproape amenințată, principalele pericole fiind poluarea și degradarea zonelor umede.

Amfibieni, familia Discoglossidae

III.1.2. Măsuri de conservare a sitului ROSCI0278

Tip de habitat	Măsuri minime de conservare
<p>3160 Lacuri distorifice și iazuri (0,5)</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Creșterea gradului de educare și conștientizare a publicului și prevenirea degradării habitatului ▪ Controlarea factorilor perturbatori reprezentanți de poluare ▪ Interzicerea arderii vegetației ▪ Utilizarea resurselor într-un mod sustenabil fără a exista intervenții ce pot afecta starea actuală a sitului ▪ A nu se schimba modul actual de folosință a terenului
<p>92A0 Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i> (30%)</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Exploatarea masei lemnoase se va face cu respectarea strictă a normelor tehnice specifice, având drept scop minimizarea impactului negativ asupra speciilor și habitatelor ▪ Vor fi permise numai activități silvice prevăzute în aranjamentele silvice, privind zonarea funcțională a pădurilor ▪ Activități de îndiguire limitate la minim ▪ Interzicerea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor ▪ Interzicerea traversării cursurilor de apă și oprirea în vecinătatea acestora a autovehiculelor ce prezintă scurgeri de carburant sau uleiuri

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Interzicerea utilizării substanțelor chimice în vecinătatea cursurilor de apă(50m) ▪ Interzicerea tăierii vegetației lemnoase ▪ Monitorizarea activităților turistice ▪ Interzicerea arderii vegetației ▪ Interzicerea pășunatului în interior și în vecinătate ▪ Interzicerea drenajelor prin canele de descărcare și interzicerea îndiguirilor care pot duce la creșterea nivelului apei, având drept scop menținerea nivelului natural de apă <ul style="list-style-type: none"> ▪ A nu se schimba modul actual de folosință a terenului ▪ Interzicerea stabilirii temporare de depozite de lemne provenite din exploatare ▪ Interzicerea abandonării în albia râului a crengilor provenite din activitatea de exploatare forestieră
<p>62C0* Stepe ponto sarmatice (0,1)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Se interzice schimbarea destinației terenurilor sau reducerea suprafețelor sub orice formă ▪ Educarea și conștientizarea comunităților privind importanța ariei protejate



3270 Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention* (0,5%)



- Interzicerea folosirii tratamentelor chimice în interiorul acestor tipuri de habitate
- Interzicerea drenajelor prin canale de descărcare și interzicerea îndiguirilor care pot duce la creșterea nivelului apei, având drept scop menținerea nivelului natural de apă
- Monitorizarea speciilor de plante higro- și hidrofile cu caracter invaziv
- Interzicerea activităților care pot să genereze poluarea sau deteriorarea habitatelor, precum și perturbări ale speciilor pentru care a fost instituit regimul de conservare, atunci când pot avea efect semnificativ

1220 *Emys orbicularis* (P)

- Interzicerea drenajelor prin canale de descărcare și interzicerea îndiguirilor care pot duce la creșterea nivelului apei, având drept scop menținerea nivelului natural de apă



- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase din vecinătatea apelor precum și interzicerea folosirii tratamentelor chimice în interiorul și în vecinătatea (100 m) habitatelor frecventate de aceste specii
- Controlarea factorilor perturbatori, reprezentați de poluare menajeră, rumeguș, eroziune, pescuit ilegal
- Interzicerea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor

1188 *Bombina bombina* (P)



- Menținerea habitatelor existente și crearea de noi habitate acvatice sunt necesare pentru asigurarea unor populații viabile
- Reducerea impactului antropic în proximitatea bălților
- Evitarea activităților care distrug sau degradează habitatul speciilor
- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase din vecinătatea apelor precum și interzicerea folosirii tratamentelor chimice în interiorul și în vecinătatea (100 m) habitatelor frecventate de aceste specii
- Interzicerea drenajelor prin canele de descărcare și interzicerea îndiguirilor care pot

- duce la creșterea nivelului apei, având drept scop menținerea nivelului natural de apă
- Monitorizarea speciilor de plante higro- și hidrofile cu caracter invaziv
 - Monitorizarea bălților temporare sau permanente, precum și a celor care seacă în mod natural
 - Monitorizarea cursurilor de apă sezoniere
 - Interzicerea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor

III.2. Aria Protejată ROSCI0290 Coridorul Ialomiței

Pe teritoriul administrativ al comunei Vlădeni se află 6% din Situl de Importanță Comunitară (SCI) ROSCI0290 Coridorul Ialomiței, Sit Natura 2000.

- Coordonate: N 44° 72' 11"; E 26° 47' 55";
- Suprafața sitului (ha): 26,727 ha;
- Suprafața sitului aflat pe U.A.T. Vlădeni (ha): cca. 1.256,10 ha
- Altitudine (m): Min.0, Max.175, Med.62;
- Regiunea biogeografică: Stepică, Continentală;
- Regiunile administrative: 72% Județul Ialomița, 28% Județul Prahova.

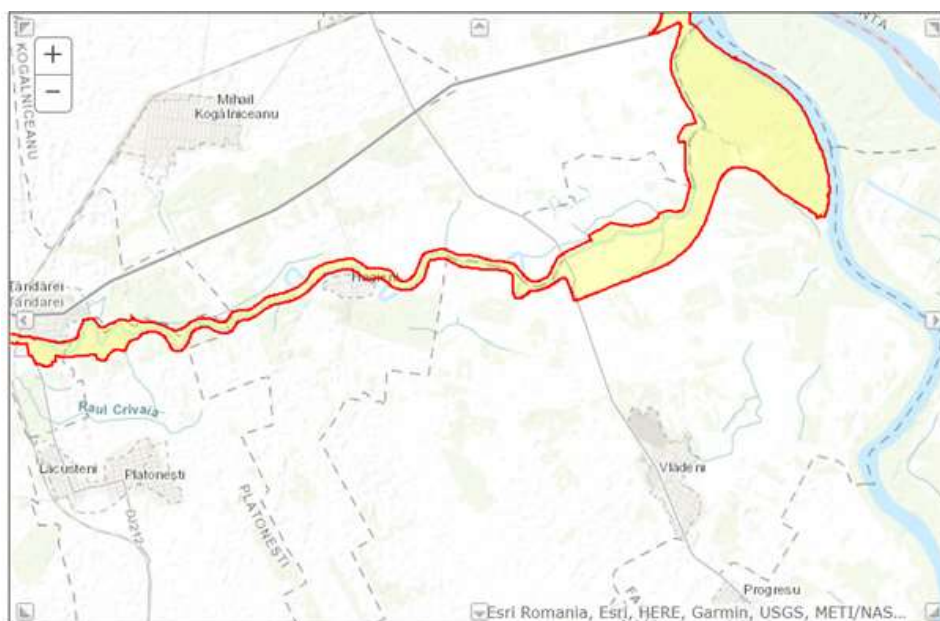


Figura 8 – ROSCI0290 Coridorul Ialomiței, Sursa: <http://natura2000.eea.europa.eu/>

Pe teritoriul sitului sunt prezente diferite tipuri de habitate, acestea fiind evaluate în funcție de o serie de parametri:

Cod	Pondere	Reprezentativitate	Suprafață relativă	Stare de conservare	Evaluare globală
91Y0 - Păduri dacice de stejar si carpen	20,78	B	B	B	B
92A0 - Zăvoaie cu Salix albă și Populus albă	12,48	B	B	B	B
91F0 - Păduri ripariene mixte cu Quercus robur, Ulmus laevis, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia, din lungul marilor râuri	6,54	B	B	B	B
91I0 - Vegetație de silvostepa eurosiberiană cu Quercus spp. *	1,00	B	C	B	B
40C0 - Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice *	0,00	B	C	B	B
6430 - Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	0,01	B	C	B	B
3260 - Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis si Callitricho-Batrachion	0,05	A	C	B	B

3270 - Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de Chenopodium rubri si Bidention	0,00	B	C	B	B
---	------	---	---	---	---

Aceste habitate sunt evaluate din punct de vedere al reprezentativității, după cum urmează:

A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D - nesemnificativă

Suprafața relativă a acestora este de :

A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$

Starea de conservare a acestora este evaluată ca fiind:

A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluarea globală a acestora este notată ca:

A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă

Reprezentative pentru sit sunt și următoarele specii de mamifere enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Rezidentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1335	Spermophilus citellus	P				C	B	C	B
1337	Castor fiber	10-100 i				B	B	B	B
1355	Lutra lutra	P				C	B	C	B

De asemenea, o importanță mare o prezintă și următoarele specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Rezidentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1188	Bombina bombina	P				C	B	C	B
1220	Emys orbicularis	P				C	B	C	B
1166	Triturus cristatus	P				C	B	C	B

Aceste populații sunt evaluate din punct de vedere al reprezentativității, după cum urmează:

C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație):

A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă

Evaluare (conservare):

A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare):

A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Teritoriul sitului este format din următoarele clase de habitate :

- N06 – Ape dulci continentale (stătătoare, curgătoare) – pondere 6,00%
- N07 – Mlaștini (vegetație de centură), smâncuri, turbării – pondere 2,00%
- N12 – Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire) – pondere 10,00%
- N14 – Pășuni – pondere 6,00%
- N15 – Alte terenuri arabile – pondere 2,00%
- N16 – Păduri caducifoliolate – pondere 70,00%
- N26 – Habitate de păduri (păduri în tranziție) – 4,00%

Situl este constituit din culoarul Văii Ialomiței, în aval de confluența cu Râul Prahova, până la confluența cu Dunărea, la care se adaugă în partea din amonte culoarul Râului Prahova, în aval de localitatea Cocorăștii, și Râul Teleajen, în aval de localitatea Coșlegi, precum și dintr-o serie de trupuri de pădure situate pe terasele/interfluviile de pe partea dreaptă a Râului Ialomița. Lunca are o lățime cuprinsă între 4-6 km, pronunțat asimetrică, mai dezvoltată în partea stângă și cu albia minoră situată imediat sub malul drept. În cadrul luncii apar frecvente "brațe moarte", belciuge, lacuri de luncă, mlaștini, dar și porțiuni uscate de grinduri și plaje. Altitudinea variază de la cca. 150 m în partea din amonte a sitului, situată pe Râul Prahova și afluentul său Teleajenul, la cca. 20 m la vărsarea Ialomiței în Dunăre. Litologia de suprafață a luncii este constituită din depozite aluvionare, adesea acoperite cu loess. Pe terase apar depozite de loess datând din cretacic până în cuaternar. Clima este temperat continentală de câmpie, cu un grad accentuat de continentalism, cu contraste termice mari de la iarna la vara, cu precipitații medii anuale de 450-550 mm, temperatura medie anuală de 10-11 grade C, cu frecvente perioade de uscăciune și secetă. Solurile sunt de tip aluviosol în lunca și cernoziom pe terase. În luncă vegetația este reprezentată de zăvoaie de

plopi și de salcie, de șleauri de luncă, dar și de pajiști cu *Agrostis stolonifera*, *Alopecurus pratensis* și *Poa pratensis*. Pe terase apar păduri de stejar brumăriu.

Calitate și importanță

Situl reprezintă cel mai important coridor ecologic care străbate Bărăganul, care se dezvoltă de la vest la est, legând Subcarpații și Câmpia Ploieștiului de Dunăre, Ialomița fiind singurul râu alohton din Câmpia Bărăganului. În acest fel, Ialomița și afluenții săi principali - Prahova și Teleajenul - conectează lunca Dunării cu zona de câmpie forestieră și colinară, străbătând zona cea mai uscată a țării - Câmpia Bărăganului. Situl este deosebit de important prin prisma habitatelor specifice luncilor marilor râuri pe care le adăpostește - șleauri de luncă cu stejar pedunculat, zăvoaie de plopi și sălcii, vegetația de cursuri de apă și de maluri, comunitățile de ierburi higrofile, pajiștile de altitudine joasă -, dar și prin vegetația specifică teraselor din stepa care mărginesc lunca - tufărișuri ponto-sarmatice, pajiști stepice, etc., precum și prin speciile de faună existente aici - castor, etc.

Vulnerabilitate

Râul Ialomița și afluenții săi - Prahova și Teleajenul - constituie coloana vertebrală a Coridorului Ialomiței și, prin urmare, activitățile care generează un impact negativ asupra râului constituie factori de vulnerabilitate. Dintre aceștia amintim lucrările de regularizare a cursului Ialomiței, baraje și captări de apă din Ialomița și afluenții săi, extracția de agregate minerale, poluarea apei, etc. La acestea se adaugă tăierea pădurilor din lunca, înlocuirea arboretelor naturale cu plantații de plopi și sălcii selecționate, extinderea speciilor invazive, construcțiile în zona de luncă, etc.

În interiorul sitului se desfășoară o serie de activități antropice cu posibile efecte negative asupra teritoriului. Consecințele lor generale în cadrul sitului și suprafața de sit afectată:

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
100 - Cultivarea	C	2,00	-

120 - Fertilizarea	B	2,00	-
110 - Folosirea pesticidelor	B	2,00	-
140 - Pășunatul	B	55,00	-
150 - Restructurare/ regrupare de parcele	A	25,00	-
161 - Plantarea	A	15,00	-
870 - Îndiguirea, consolidarea malurilor, plaje artificiale	B	1,00	-
954 - Invazie de specii	A	30,00	-
300 - Extragerea de balast	A	1,00	-

În jurul sitului se desfășoară o serie de activități antropice cu posibile efecte negative asupra teritoriului. Consecințele lor generale în cadrul sitului și suprafața de sit afectată :

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
100 - Cultivarea	B	15,00	-
10 - Folosirea pesticidelor	B	15,00	-
150 - Restructurare/ regrupare de parcele	A	15,00	-
300 - Extragerea de balast	A	1,00	-

Intensitatea influenței: A - mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Nu exista structura de administrare/ organism responsabil pentru managementul sitului.

Nu exista plan de management al sitului.

III.2.1. Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSCI0290

1. 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen (20,78%)

Acest tip de pădure se încadrează în categoria pădurilor temperat europene. Sunt păduri de *Carpinus betulus* și diverse specii de *Quercus*, de pe versanții și piemonturile Carpaților Orientali și Meridionali, și din podișurile din vestul Ucrainei; păduri extrazonale, adesea izolate, de stejar și carpen din arealul moesiatic a lui *Quercion frainetto*, din zona de silvostepă est-panonică și vest-pontică și din dealurile pre-pontice din sud-estul Europei. Acestea se

caracterizează printr-un amestec de specii submediteraneene de *Quercion frainetto* și, în est, de specii pontice (euxinice).

Asociații vegetale caracteristice: *Aro orientalis*-*Carpinetum* (Dobrescu et Kovacs 1973) Tauber 1992; *Lathyro hallersteinii*-*Carpinetum* Coldea 1975; *Melampyro bihariensis*- *Carpinetum* (Borza 1941) Soo 1964 em. Coldea 1975; *Evonymo nanae*-*Carpinetum* (Borza 1937) Seghedin et al. 1977; *Galio kitaibeliani*-*Carpinetum* Coldea et Pop 1988; *Ornithogalo*- *Tilio-Quercetum* Dihoru 1976; *Tilio tomentosae*-*Quercetum dalechampii* Sârbu 1978.

Plante: *Carpinus betulus*, *Quercus robur*, *Q. petraea*, *Q. dalechampii*, *Q. cerris*, *Q. frainetto*, *Tilia tomentosa*, *Pyrus eleagrifolia*, *Cotinus coggygria*, *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *C. brevicollis*, *Carpesium cernuum*, *Dentaria bulbifera*, *Galium schultesii*, *Festuca heterophylla*, *Ranunculus auricomus*, *Lathyrus hallersteinii*, *Melampyrum bihariense*, *Aposeris foetida*, *Helleborus odoros*.

2. 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba* (12,48%)

Arboretele specifice acestui habitat sunt caracterizate ca "păduri de lunca (zăvoaie) din bazinul mediteranean și cel al Mării Negre, dominate de salcie alba (*Salix alba*), salcie plesnitoare (*Salix fragilis*) și plopi (*Populus alba*, *Populus tremula*, *Populus nigra*). Alte specii caracteristice sunt ulmul, aninul, arțarul, stejarul pedunculat, frasinul de luncă, ș.a. Speciile de plop, de talie mare domină de obicei coronamentul prin înălțimea lor."

Biocenoza de plop alb este bogată în arbuști (soc negru, sânger, calin, lemn câinesc, păducel, măceș), frecvent se întâlnesc specii cățărătoare – liane: curpen (*Clematis vitalba*), vita sălbatică (*Vitis sylvestris*). Solul este, adesea, acoperit cu rug (*Rubus caesius*), dar se găsesc și multe specii ierboase dintre care menționăm: *Carex acutiformis*, *C. riparia*, *Eupatorium hydropiper*, *Stachys palustris*. etc.

În zonele mai joase salcia albă domină biocenoza, formând desișuri de nepătruns denumite renișuri.

3. 91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (Ulmenion minoris) (6,54%)

Habitatul 91F0 este reprezentat din păduri de foioase din luncile râurilor, care pot fi uneori inundate în urma creșterii nivelului apelor sau prezintă exces hidric din cauza fluctuației nivelului apei. În funcție de fluctuațiile regimului hidrologic speciile arborescente care domină sunt din genul *Fraxinus* (frasin), *Ulmus* (ulm) sau *Quercus* (stejar). Subarboretul este, în general, bine dezvoltat.

Pădurile mixte de stejar, ulm și frasin sunt întâlnite în lungul marilor râuri care coboară din Carpați, în zona pădurilor de stejar, ambele subzone; ele au o distribuție relativ liniară, cu lățime variabilă, cu prezență în general discontinuă și fac parte din categoria formațiilor de pădure cu distribuție azonală.

În etajul superior sunt prezenți: stejarul, frasinii, ulmii, mai rar tei, carpen (pe locurile mai înalte) sau plop, sălcii (în locurile mai joase); în etajul inferior apar: jugastrul, mar și păr pădureț, mai rar arțar tătăresc. Stratul arbuștilor este de regulă bine dezvoltat, compus din corn, sânger, soc, păducel, porumbar, lemn câinesc etc. Apar frecvent liane: viță sălbatică (*Vitis sylvestris*), curpen de pădure (*Clematis vitalba*) ș.a

4. 91I0 * Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus* spp. (1%)

Cuprinde pădurile xero-termofile din România, cu răspândire mai largă în sudul și estul țării, formate din diferite specii de stejari, care se dezvoltă pe soluri profunde, uscate pe timpul verii, pe substrat de loess. Caracteristică este asocierea mai multor specii de stejari și aproape mereu prezența speciei *Tilia tomentosa*.

5. 40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice (0,001%)

Habitatul cuprinde tufărișuri cu frunze căzătoare caracterizate de prezența speciilor ponto-sarmatice *Caragana frutex*, *Paliurus spina-christi*, *Jasminum*

fruticans, cu numeroase elemente floristice submediteraneene, pontice și balcanice, fitocenozele având afinități pentru zone bogate în săruri de calciu, adaptate la un climat arid situate la limita silvostepii și zona pădurii de stejar.

6. 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin (0,01%) alpin

Comunități de lizieră, de pe malul apelor se caracterizează prin specii de talie înaltă fiind foarte diversificate în componența floristică și structură. Tipul de habitat este reprezentat prin mai multe subtipuri. Subtip 37.7 cuprinde comunități nitrofile de buruienișuri înalte de pe marginea apelor și de-a lungul lizierei arboretelor. Ele aparțin ordinelor Glecometalia hederaceae și Convuletalia sepium (Senecion fluviatilis, Aegopodion podagrariae, Convolvulion sepium, Filipendulion). Subtip răspândit în toată țara, mai ales în luncile râurilor, îndeosebi pe cursurile lor mijlocii și inferioare. Subtip 37.8 cuprinde vegetația de talie înaltă de pe malul pâraurilor din văile etajului montan și subalpin aparținând clasei Betulo-Adenostyletea. Subtipul se întâlnește pe malurile pâraurilor de munte din toți Carpații.

În etajele montan și subalpin (500 m-2260 m alt) în condiții de temperatură medie anuală între -1,5°C și 7,5°C și precipitații între 800 mm/an și 1400 mm/an. Se dezvoltă pe pietrișuri și prundișuri și soluri litosoluri, coluviale umede, pseudogleice, și rendzine cu pH neutru și acid (6,7-7) adesea bogate în nitrați.

Specii cheie: *Glechoma hederacea*, *Epilobium hirsutum*, *Senecio fluviatilis*, *Filipendula ulmaria*, *Angelica archangelica*, *Petasites hybridus*, *Cirsium oleraceum*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Aegopodium podagraria*, *Alliaria petiolata*, *Geranium robertianum*, *Silene dioica*, *Lamium album*, *Crepis paludosa*, *Lysimachia punctata*, *Aconitum lycoctomum*, *Aconitum napellus*, *Geranium sylvaticum*, *Trollius europaeus*, *Adenostyles alliariae*, *Cicerbita alpina* ș.a.

Măsuri de conservare: Interzicerea desecărilor, a defrișărilor și a construirii de drumuri forestiere.

7. 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitrichi-Batrachion (0,05%)

Este un habitat acvatic din albiile râurilor de câmpie sau colinare cu scurgere lentă, cu plante fixate de substrat sau plutitoare în masa se apă. În România este larg răspândit în luncile râurilor din Câmpia de Vest, Câmpia Română, Delta Dunării, lunca Dunării, Moldova sudică. Vegetația este alcătuită din specii acvatice submerse, iar la suprafața apei se dezvoltă speciile ce realizează stratul natant al fitocenozelor. Habitatul 3260 poate fi întâlnit pe cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație submersă sau natantă din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion, nivel scăzut al apei în timpul verii, sau mușchi acvatici.

Acest habitat este uneori asociat cu comunitățile de *Butomus umbellatus* de pe maluri. Altitudine: 25-250 m;

Temperatura = 9-10,5°C;

Precipitații = 450-600 mm;

Relief: bazine acvatice cu apă permanentă dar nu mai adânci de 1-1,5 m;

Substrat: aluviuni luto- nisipoase.

Și acest habitat bogat în specii de plante joacă un rol esențial în filtrarea apei, atenuarea viiturilor și servește ca loc de hrănire, adăpost și reproducere pentru multe specii de nevertebrate, pești, amfibieni și păsări. Habitatul 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion are corespondență conform Clasificării Habitatelor din România, cu habitatul R2208 Comunități danubiene cu *Ranunculus aquatilis* și *Hottonia palustris*.

8. 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de Chenopodion rubri și Bidention (0,001%)

Maluri nămolose ale râurilor din zona de câmpie până în etajul submontan, cu vegetație pionieră anuală, nitrofilă, din alianțele Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p. Primăvara și la începutul verii, acest habitat de maluri nămolose se prezintă fără nici un fel de vegetație (ea dezvoltându-se mai târziu în timpul anului). Dacă condițiile nu sunt favorabile, această vegetație se dezvoltă puțin sau poate fi total absentă. Acest habitat se întâlnește în strânsă asociere cu populații dense ale genului Bidens sau ale unor specii de neofite. Pentru a înlesni conservarea acestor comunități, cu o dezvoltare anuală târzie sau neregulată, este important să se ia în considerare maluri cu lățimi între 50 și 100 m și chiar porțiuni fără vegetație.

9. 1220 Emys orbicularis (P)

Carapacea țestoasei de apă este mai puțin bombată decât a speciilor de uscat, măsoară între 26 și 36 cm, este închisă la culoare, cu mici puncte galbene prezente de asemenea pe cap, picioare și coadă.

Habitat

Preferă apele stătătoare sau lin curgătoare cu vegetație bogată atât submersă cât și pe maluri, dar și zone adiacente ce oferă posibilități de însorire și îngropare a ouălelor.

Răspândire

Țestoasa de apă se găsește în toate regiunile țării, până la altitudinea de aproximativ 700 de metri.

Populație

În țara noastră trăiesc câteva zeci de mii de exemplare.

Amenințări

Este o specie vulnerabilă afectată de degradarea și fragmentarea habitatelor prin lucrări de captare, drenare și îndiguire.

10. 1355 Lutra lutra (P)

Vidra euroasiatică (*Lutra lutra* L., 1758) aparține familiei Mustelidae, ordinul Carnivora și poate fi întâlnită în Europa, Asia (cu excepția insulelor din sud-est) și nordul extrem al Africii.

Sunete: Vidra comunică cu semenii printr-un fluierat caracteristic. Atacată de câini scoate un glas strident, amestecat cu un mârâit.

Caracteristici morfo-biometrice ale vidrei în România. Trupul său este adaptat legilor hidrodinamicii, la fel și coada, groasă la bază ce se subțiază spre vârf, utilizată la înaintat și cârmit. Degetele sunt unite de o membrană interdigitală, ajutând foarte mult la înot și propulsat. Capul mic cu o formă hidrodinamică face mult mai facilă înaintarea pe sub apă. Greutatea unui mascul este în general de 6-8 kg pe când femela cântărește aproximativ 4-5 kg. Acest mustelid poate ajunge la dimensiuni de până la 1 metru și jumătate lungime și la o greutate de 15 kilograme. Urechile mici sunt adaptate vieții acvatice, fiind prevăzute cu două pliuri ce le acoperă atunci când vidra pătrunde în apă sau că ochii sunt adaptați, putând vedea în apă. Blana are o culoare generală de castaniu închis, mai deschisă ca nuanță pe pântec și ceva mai surie pe partea din față a capului, iarna blana este mai deasă și mai lucioasă.

Biotop. Prezența vidrei este strâns legată de existența resurselor de hrană. În România vidra este răspândită în întreaga țară, cu deosebire în lacurile și văile apelor mari, dar mai ales în bălțile și Delta Dunării. Existența locurilor bogate în pește, atrage vidra până sus la munte, la peste 1500 de metri, în preajma pâraielor cu păstrăvi. Uneori, în căutarea locurilor prielnice, trece cumpăna apelor, peste creasta munților.

Principalul sortiment de hrană pentru vidră îl reprezintă peștele de toate formele și mărimile, căci se încumetă să atace și pește mare pe care, după ce îl răpune, îl scoate pe mal, depozitându-l într-un loc anume sub o piatră sau un buștean, unde

Îl poate păstra multă vreme, apoi mănâncă doar părțile bune din el. De obicei alege partea sângerie de la bronhiile peștelui și carnea fără oase a spatelui, restul lăsându-l pentru alții. În afara peștelui, vidra mănâncă raci, amfibieni, melci, păsări și șoareci de apă.

Reproducerea. Vidrele ca și alte mustelide, au un sistem reproductiv poligam bazat pe teritorialitatea ambelor sexe. În interiorul teritoriului său, masculul controlează de la una la mai multe femele. Vidrele se pot reproduce pe tot parcursul anului iar puii se pot naște atât iarna cât și vara, dar femelele pot da viață la pui în general o dată la doi ani. Vidra are o gestație prelungită (diapauza embrionară) și naște de la 2 la 4 pui, care vor sta în preajma ei pentru un an sau mai mult.

Dușmani: Nu are dușmani periculoși, în afară de om. Doar accidental poate fi prinsă de câini, de care se apară însă cu ferocitate.

Sociabilitate: Trăiește solitar. După naștere, doar femela rămâne peste jumătate de an cu puii ei.

Recunoașterea semnelor de prezență ale vidrei. Evaluarea și monitorizarea vidrei (*Lutra lutra*) se bazează în general pe identificarea de excremente, urme, jeleu anal sau alte semne ce indică prezența speciei. De aceea consider ca este necesar să facem cunoscut modul în care aceste semne de prezență arată și locurile în care ele pot fi găsite cel mai des.

Vidra, fiind un mamifer acvatic, frecventează zonele umede și habitatele ripariene. De aceea semnele de prezență lăsate de vidră se vor căuta în aceste zone umede preferate de vidră.

Urmele. Labele anterioare și posterioare imprimate de către vidră pe suprafețe cu măr, noroi, nisip sau zăpadă pot fi întâlnite pe malurile apelor. În funcție de dimensiunile urmelor se poate recunoaște vârsta și sexul individului, astfel: < 5.0 cm – pui/juvenil, 6.0–7.0 cm – femelă adultă, > 7.0 cm – mascul adult. Urmele de vidră pot fi observate pe tot parcursul anului atât iarna când este prezent stratul

de zăpadă cât și toamna, vara și primăvara pe malurile cu nisip, pietriș fin, mâl sau noroi ale râurilor.

Excrementele și jeleul anal. Cel mai ușor de identificat într-un habitat populat cu vidră sunt excrementele deoarece acestea se păstrează timp îndelungat în areal, în perioadele fără precipitații. În funcție de perioada studiului conținutul și forma excrementelor variază, fapt datorat dietei ce variază de la un sezon la altul. Lăsăturile de vidră conțin în cea mai mare parte oase și vertebre de pește și amfibieni însă mai pot fi identificate și rămășițe de melci, coleoptere, șoareci etc. Majoritatea excrementelor sunt întâlnite sub poduri, pe pietre ieșite în relief, pe promontorii, movile, ziduri din beton și pot fi recunoscute ușor după conținutul de oase de pește, amfibieni și puternicul miros de pește.

Excrementele sunt utilizate și pentru a marca teritoriul, cu acest scop însă, vidra marchează mai des cu jeleul anal, ușor de recunoscut prin faptul că nu conține vertebre sau resturi din prada mâncată. În general vidrele sunt fidele locurilor de defecare, astfel în anumite puncte se formează adevărate latrine.

Alte semne de prezență. În timpul activităților zilnice, vidra poate lăsa și alte semne de prezență într-un anumit areal. Primăvara mai ales, vidra obișnuiește să prădeze siturile de reproducere pentru amfibieni, în perioada când aceștia depun pontă, astfel sunt înșirați pe marginile acestor bălți, zeci de resturi de amfibieni. Pe tot timpul anului pot fi observate, carcace de pești prădați, pe malurile apelor, autoarea acestor semne fiind tot vidra.

Iarna pot fi observate urmele lăsate de vidră și de coada acesteia iar când zăpada este mai mare se observă adevărate șanțuri în zăpadă, produse de vidră, alunecând pe zăpadă. Tot iarna pot fi observate tuneluri pe sub zăpadă și mici copci în gheață, utilizate pentru acumularea necesarului de hrană, vânătoarea pe sub gheață.

Vizuiunile de vidră sunt ușor de reperat datorită latrinelor din apropierea acestora, de obicei ele sunt săpate în malurile puternic fixate de rădăcinile arborilor. Vizuiunile au de obicei două intrări, una aeriană și una subacvatică.

În arealul utilizat de vidră pot fi observate în zonele cu iarba mare și deasă mici culoare, având forma unui tunel, ce sunt utilizate de vidră. Tot în aceste zone putem observa locuri utilizate de vidră pentru a își usca blana și pentru odihnă, de obicei acestea sunt lipsite de vegetație și au prezent un substrat nisipos.

Obiceiuri: Vidra este un animal cu activitate nocturnă și aurorală. Când îi lipsește hrana se deplasează mult, depărtându-se de apă, putând trece la munte peste cumpăna apelor, dintr-un bazin hidrografic în altul. Puii pot fi ușor dresați de om.

Vânătoare: Din cauza diminuării efectivelor de vidră în Europa, aceasta a fost strict protejată prin diferite convenții internaționale. Efectivele ei s-au refăcut în ultima vreme, îndeosebi în România unde au crescut ca urmare a scăderii poluării și creșterii populațiilor de pește din râurile interioare. În aceste condiții, autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului poate autoriza vânătoarea acestei specii strict protejate, prin ordin de ministru, acolo unde efectivele sunt mari și unde vidra produce prejudicii în bazinele piscicole în care se practică acvacultura. Perioada optimă de vânătoare este considerată a fi 1 octombrie-31 martie, cu toate că blana vidrei este valoroasă tot timpul anului.

Se împușcă la pândă, cu arma lisă și cartușe de 3,5 - 4,0 mm. Trofee neconvenționale sunt considerate blănurile, craniile și osul penian. Blana vidrei este considerată una dintre cele mai valoroase blănuri de vânat.

Conservare: Conform Listei Roșii a IUCN (Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii) specia vidră este Potențial Amenințată - NT (Near Threatened).

11. 1188 Bombina bombina (P)

Buhaiul de baltă cu burta roșie este o broască de mici dimensiuni, are corpul aplatizat, pupila în formă de inimă și spatele maroniu. Abdomenul este

negru cu puncte albe și pete mici portocalii-roșiatice. Dimensiunile sunt cuprinse între 3 și 5 cm.

Habitat

Preferă habitatele acvatice cu vegetație bogată puțin adânci, permanente sau temporare, aflate la altitudini joase. Se poate încrucișa cu specia înrudită *Bombina variegata* acolo unde arealele de răspândire se suprapun.

Răspândire

Este prezentă în toate regiunile țării, în zone de câmpie și colinare.

Populație

Efectivele din țara noastră sunt de câteva sute de mii de exemplare.

Amenințări

Specia este aproape amenințată, principalele pericole fiind poluarea și degradarea zonelor umede.

Amfibieni, familia Discoglossidae

12. 1335 *Spermophilus citellus* (P)

Popândăul face parte din familia Xerinae, subfamilia veverițelor (*Sciuridae*), în România poate fi întâlnit specia popândăului european.

Toate animalele din această grupă sunt rozătoare, pe partea dorsală (spate) sunt în general de culoare brună sau cenușie, iar ventral (pe burtă) sunt de culoare gălbuie. Cele mai multe specii poartă dungii sau pete de culori diferite. Popândăii aurii, din subfamilia *Callospermophilus* vara au pe cap și regiunea umerilor (omoplaților), blana de un galben intens. Lungimea corpului diferă în funcție de specie, ea fiind între 13 și 40 cm, cu o greutate corporală între 85 g și 1 kg, iar lungimea cozii fiind între 4 și 25 cm.

Arealul de răspândire al popândăilor se întinde în Euroasia, din Austria, Asia Centrală, ajunge până în Siberia și Mongolia. În America de Nord, se află în zonele de munte, păduri, preerie, tundră și deșert, din Canada, vestul SUA și zona centrală

a Mexicului. În Europa trăiesc numai două specii: popândăul european (*Spermophilus citellus*), și popândăul perlat (*Spermophilus suslicus*). În trecut el a fost întâlnit și în Germania, în apropiere de granița cu Cehia. Din anul 2006 se încearcă în Saxonia repopularea cu popândăi.

Popândăul sapă două tipuri de galerii subterane, unul pe care îl sapă tot timpul anului, în el se ascund în anotimpul cald și unul săpat pentru sezonul rece, de iarnă, unde hibernează, nasc și cresc puii. Tunelul lor este compartimentat, el are o ieșire principală și mai multe ieșiri laterale. Hrana popândăilor este mai ales de natură vegetală, ea constă din semințe, rădăcini, tuberculi și bulbi de plante. Popândăii se mai hrănesc cu nevertebrate mici, insecte. Spre toamnă încep să-și facă rezerve de hrană, pe care le depun în galeriile subterane. Perioada de hibernare durează în general din luna septembrie până în luna martie, în această perioadă se hrănesc mai rar. Înaintea perioadei de hibernare închid cu pământ gura de ieșire. Masculii apără revirul lor față de alți masculi, femelele nu țin cont de revir, ele nu sunt gonite. Prin acest mod de viață masculii au un fel de harem, în această formă de colonie, între membri, nu se formează legături sociale strânse. Săpatul galeriilor este preluată de femele tinere (fiice), pui masculi, când ajung la maturitatea sexuală, sunt goniți. Unii din acești masculi goniți devin o pradă ușoară, păsărilor răpitoare sau animalelor carnivore. Împerecherea la popândăi are loc o dată pe an, după perioada de hibernare, între lunile martie și mai, ea durează între una sau două săptămâni. Femela în funcție de specie, naște între 2 și 15 pui, greutatea noilor născuți (ca. 10 g), este în funcție de numărul lor. Puii ajung maturitatea sexuală la vârsta de 11 luni. Durata vieții masculilor este mai scurtă, ei trăiesc, din cauza luptelor pentru apărarea revirului, numai 6 ani, pe când femelele trăiesc ca. 11 ani.

13.1337 Castor fiber 70-100

Castorul sau brebul a dispărut din fauna țării noastre la sfârșitul secolului al XIX-lea. Cauza principală care a condus la acest fapt este intervenția antropică prin vânătoria fără opreliști, dar și ca urmare a modificării habitatelor speciei, zonele umede cu arbori de esență moale fiind reduse semnificativ. În prezent, populațiile de castor din România sunt repartizate în bazinele râurilor Olt, Mureș și Ialomița.

Castorul este un animal semiacvatic, cu multiple adaptări anatomice care îi facilitează explorarea cu succes a mediului acvatic. În apă, postura castorului este hidrodinamică, propulsându-se cu ajutorul labelor din spate și a cozii. Aceștia se adăpostesc de-a lungul râurilor mari, dar și pe afluenții ai căror maluri permit excavarea, castorii își amenajează adăposturile în mal. Topografia terenului nu permite întotdeauna săparea tunelurilor astfel încât camerele adăpostului să fie situate deasupra nivelului apei. În acest caz, castorii construiesc adăposturi care prezintă un acoperiș din material lemnos amestecat cu mâl și resturi vegetale. Rolul acoperișului este de a proteja tunelurile și de a sigura ventilația în interiorul adăpostului.

Vara se hrănește preponderent cu plante acvatice și erbacee pe care le găsește în apropierea teritoriului pe care îl ocupă; iarna consumă lujerii tineri ai arborilor de pe malurile apelor și lacurilor, cu predilecție a diferitelor specii de salcie, plop, anin. În perioada de toamnă prezența speciei în teren devine ușor de observat, acesta doborând un număr mare de arbori pentru a-și asigura necesarul de hrană pentru perioada grea din timpul iernii și pentru refacerea adăposturilor/barajelor.

14.1166 Triturus cristatus (P)

Este cea mai mare specie de triton din România, având dimensiuni de până la 16 cm, femelele fiind mai mari decât masculii. Corpul este robust, oval în

secțiune. Capul este relativ lat, cu botul rotunjit și nu are șanțuri longitudinale. Lungimea cozii este mai mică sau egală cu a corpului. Pielea este rugoasă atât dorsal cât și ventral, presărată cu numeroase glande. Când se întind membrele de-a lungul corpului, degetele se ating. Coloritul dorsal este brun închis spre negru, uneori cu nuanțe brun-roșcate, cu pete negre, neregulate, de dimensiuni variabile. Pe lateral, inclusiv pe cap, sunt prezente puncte albe mai mult sau mai puțin numeroase. Coloritul ventral este galben până spre portocaliu, cu pete negre, neregulate, ce alcatuiesc un desen mozaicat. Gușa este colorată extrem de variabil, de la galben la negru, frecvent cu pete albe, de dimensiuni variabile.

În perioada de reproducere masculii au o creastă dorsală înaltă și dințată, care începe din dreptul ochilor, lipsește în dreptul membrilor posterioare și se continuă apoi cu creasta caudală, la fel de bine dezvoltată dar lipsită de zimți. Pe laturile cozii este prezentă o dungă longitudinală lăsată, albidă. La femele porțiunea inferioară a cozii este colorată în galben spre portocaliu. Cloaca este umflată și neagră la masculi, mai ales în perioada de reproducere. La femele cloaca nu este umflată iar deschiderea cloacală este colorată în galben.


Habitat: Este o specie predominant acvatică, preferând ape stagnante mari și adânci, cu vegetație palustră. Deseori poate fi întâlnită în bazine artificiale (locuri de adăpat, iazuri, piscine). În perioada de viață terestră preferă pajiștile umede. Datorită dimensiunilor mari nu se reproduce în bălți temporare mici. Este frecvent în iazuri și lacuri, mai ales dacă există vegetație acvatică în care să se poată ascunde.


Distribuția: Este răspândit în mare parte din Europa centrală și de nord, din nordul Franței și Marea Britanie până în munții Urali. În nord, în Scandinavia, ajunge până la paralela 65. Lipsește din Peninsula Iberică, Italia și, începând cu Austria, nu este prezent la sud de Dunăre. În România este răspândit aproape pretutindeni. Lipsește din Dobrogea și lunca Dunării unde este înlocuit de *T. dobrogicus*. Este întâlnit la altitudini cuprinse între 100-1000 m.

Ecologie și comportament: Reproducerea are loc în martie iar adulții pot rămâne în apă până în mai-iunie. Fecundarea este internă iar transferul spermatoforului se realizează în urma unei parade sexuale complexe, fără amplex (partenerii nu se ating). Deși depune numeroase ouă (peste 100), multe nu se dezvoltă datorită unor frecvente mutații cromozomiale. Ouăle sunt mari, de 2-4 mm, de culoare alba. Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se atât cu mormoloci cât și cu tritoni mai mici sau larve. Pe uscat poate fi găsit în vecinătatea apei. În pofida dimensiunilor mari se deplasează repede, atât în mediul acvatic cât și în cel terestru.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este o specie vulnerabilă la nivel național, în anumite zone chiar periclitată, în special datorită degradării și distrugerii habitatelor acvatice de reproducere și a fragmentării habitatelor terestre adiacente. Menținerea habitatelor acvatice existente precum și crearea de noi habitate acvatice acolo unde acestea au fost distruse și asigurarea de coridoare de dispersie va permite menținerea unor populații viabile.

III.2.2. Măsuri de conservare a sitului ROSCI0290


Tip de habitat	Măsuri minime de conservare
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 91Y0 Păduri dacice de stejar si carpen (20,78%) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Exploatarea masei lemnoase rezultate ca urmare a aplicării prevederilor amenajamentului silvic, se va face cu respectarea strictă a normelor tehnice specifice, minimizând impactul negativ asupra speciilor si habitatelor; ▪ Se vor executa numai activități silvice prevăzute în amenajamentele silvice, cu respectarea reglementărilor privind zonarea funcțională a pădurilor; ▪ Promovarea regenerării naturală pădurii; ▪ Interzicerea plantării/împăduririi cu alte specii decât cele specifice habitatului; ▪ Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau rupți care prezintă cavități și scorburi; ▪ Menținerea în ecosistem a crengilor moarte căzute pe sol; ▪ protejarea stratului ierbos prin interzicerea pășunatului în pădure; ▪ Eliminarea utilizării insecticidelor în pădure; ▪ Controlul strict al activităților turistice (vetre de foc, crearea de noi poteci); ▪ Interzicerea tăierilor rase în cazul exploatărilor; ▪ Limitarea construirii de noi drumuri forestiere; ▪ Interzicerea arderii vegetației ; ▪ Reglementarea activităților de colectare de plante medicinale, ciuperci, fructe de pădure sau alte activități similare;

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ În arboretele ajunse la vârsta exploatabilității tehnice se recomandă aplicarea tratamentului tăierilor progresive ; ▪ Nu se vor stabili depozite temporare de lemne provenite din exploatare și nu se vor abandona în albia râurilor crengi provenite din activitatea de exploatare forestieră sau alte materiale.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 92A0 Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba (12,48%) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Exploatarea masei lemnoase rezultate ca urmare a aplicării prevederilor amenajamentului silvic, se va face cu respectarea strictă a normelor tehnice specifice, minimizând impactul negativ asupra speciilor și habitatelor ; ▪ Se vor executa numai activități silvice prevăzute în amenajamentele silvice, cu respectarea reglementărilor privind zonarea funcțională a pădurilor ; ▪ Limitarea la minim a activităților de îndiguire; ▪ Interzicerea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor; ▪ Interzicerea utilizării substanțelor chimice (inclusiv îngrășăminte, insecticide etc) în vecinătatea cursurilor de apă (50 metri); ▪ Interzicerea traversării cursurilor de apă și oprirea în vecinătatea acestora a autovehiculelor care prezintă scurgeri de carburanți/uleiuri; ▪ Interzicerea tăierii vegetației lemnoase; ▪ Monitorizarea activităților turistice; ▪ Interzicerea arderii vegetației; ▪ Interzicerea pășunatului în interior și în vecinătate;

- **91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmion minoris*) (6,54 %)**





- Menținerea nivelului natural de apă prin interzicerea drenajelor prin canale de desecare și interzicerea îndiguirilor care pot duce la creșterea nivelului apei;
- Interzicerea utilizării substanțelor chimice în vecinătate;
- Menținerea neschimbată a habitatului. A nu se schimba modul actual de folosință al terenului. Utilizarea resurselor în manieră tradițională fără a exista intervenții care ar putea avea consecințe asupra stării actuale a sitului;
- Nu se vor stabili depozite temporare de lemne provenite din exploatare și nu se vor abandona n albia râurilor crengi provenite din activitatea de exploatare forestieră sau alte materiale;
- Exploatarea masei lemnoase rezultate ca urmare a aplicării prevederilor amenajamentului silvic, se va face cu respectarea strictă a normelor tehnice specifice, minimizând impactul negativ asupra speciilor și habitatelor;
- Se vor executa numai activități silvice prevăzute în amenajamentele silvice, cu respectarea reglementărilor privind zonarea funcțională a pădurilor;
- Promovarea regenerării naturale a pădurii;
- Interzicerea plantării/împăduririi cu alte specii decât cele specifice habitatului;
- Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau rupți care prezintă cavități și scorburi;
- Menținerea în ecosistem a crengilor moarte căzute pe sol;
- Protejarea startului ierbos prin interzicerea pășunatului în pădure;

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Eliminarea utilizării insecticidelor în pădure; ▪ Interzicerea tăierilor rase în cazul exploatărilor; ▪ Limitarea construirii de noi drumuri forestiere; ▪ Interzicerea arderii vegetației; ▪ Reglementarea activităților de colectare de plante medicinale, ciuperci, fructe de pădure sau alte activități similare; ▪ Nu se vor stabili depozite temporare de lemne provenite din exploatare și nu se vor abandona n albia râurilor crengi provenite din activitatea de exploatare forestieră sau alte materiale;
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 9110*Vegetație de silvostepa eurosiberiană cu Quercus spp. (1%) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Exploatarea masei lemnoase rezultate ca urmare a aplicării prevederilor amenajamentului silvic, se va face cu respectarea strictă a normelor tehnice specifice, minimizând impactul negativ asupra speciilor și habitatelor; ▪ Se vor executa numai activități silvice prevăzute în amenajamentele silvice, cu respectarea reglementărilor privind zonarea funcțională a pădurilor; ▪ Interzicerea împăduririi cu alte specii decât cele edificatoare pentru habitat; ▪ Interzicerea arderii vegetației de pe terenurile din vecinătatea habitatului; ▪ Aplicarea de tratamente silvice în vederea limitării invaziei unor specii exotice ce pot periclita starea de conservare a habitatului; ▪ Gospodărirea prin lucrări speciale de conservare ce urmăresc asigurarea continuității pădurii și menținerea

arboretelor într-o stare corespunzătoare îndeplinirii funcției de protecție atribuite:

- Tăieri de conservare se practică în arborete mature aflate în perioada exploatabilității de regenerare) și au în vedere regenerarea treptată a acestora, aceste tăieri având ca scop asigurarea continuității arboretului pentru îndeplinirea rolului ecoprotectiv și nu extracția de material lemnos;
- Lucrări de îngrijire și conducerea arboretelor - se vor executa lucrări specifice fiecărui stadiu de dezvoltare. Intensitatea și periodicitatea acestor lucrări se vor adopta în raport cu funcția de protecție prioritar atribuită. În general, intensitatea va fi mai mică iar periodicitatea mai mare decât în arboretele cu funcții de producție și protecție;
- Lucrările de regenerare se referă la lucrări de împădurire a terenurilor goale, de completare a regenerării naturale din nucleele existente, de ajutorare a regenerării naturale, de îngrijire a semințișurilor instalate, de introducere a subetajului și subarboretului;
- Lucrările de întreținere, reparație, modernizare, reabilitare a drumurilor se vor face cu maximă precauție pentru a nu deteriora habitatul în zona limitrofă acestora. Se va evita pe cât posibil construirea de noi drumuri prin habitat (se accepta doar când nu există alta variantă și când drumul respectiv are o importanță vitală pentru proprietar sau comunitatea locală);
- Se va interzice pășunatul în pădure, în special în zonele cu regenerare sau unde se urmărește instalarea regenerării naturale. În ochiurile de pajiște stepică se va limita pășunatul

	<p>atât pentru evitarea compactării solului dar și pentru a evita distrugerea florei și faunei;</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Se va interzice abandonarea în habitat a deșeurilor de orice natură; ▪ Nu se vor stabili depozite temporare de lemne provenite din exploatare și nu se vor abandona în albia râurilor crengi provenite din activitatea de exploatare forestieră sau alte materiale;
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 40C0 * Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice (0,001%)  <ul style="list-style-type: none"> ▪ 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Controlul turismului (ieșirile din potecă, „scurtăturile”); ▪ Interdicția totală pentru orice fel de distrugeri (tăieri, ardere), aceasta adresându-se mai ales ciobanilor dar și turiștilor; ▪ Menținerea suprafeței habitatului, a structurii și funcțiilor acestuia; ▪ Controlul incendiilor vegetației uscate; ▪ Controlul speciilor alohtone și invazive; ▪ Se va practica pășunatul extensiv, cu numărul de animale optim rezultat din capacitatea de suport a pășunilor. Supra- și subpășunatul vor fi permise pentru perioade scurte de timp, cu avizul administratorului sitului, doar în cazuri particulare (reconstrucție ecologică de habitate degradate, măsuri experimentale etc.); ▪ Nu se va circula cu autovehicule inclusiv cu autovehicule de tip of road (ATV) decât pe drumurile de acces la stâne; ▪ Este interzisă depozitarea deșeurilor de orice natură; ▪ Este interzisă folosirea ierbicidelor și a îngrășămintelor chimice;

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Controlul strict al aplicării îngrășămintelor organice și al amendamentelor naturale; ▪ Controlul activităților umane cu potențial efect distructiv asupra covorului vegetal al pajiștilor (exploatare).
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin (0,01 %) ▪ Alpin 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Interzicerea pășunatului în interior și în vecinătate; ▪ Menținerea nivelului natural de apă ; ▪ Interzicerea utilizării substanțelor chimice (inclusiv îngrășăminte, insecticide, etc) în vecinătate; ▪ Menținerea neschimbată a habitatului. A nu se schimba modul actual de folosință al terenului. Utilizarea resurselor în manieră tradițională fără a exista intervenții care ar putea avea consecințe asupra stării actuale a sitului.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion (0,05%) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Interzicerea activităților care pot să genereze poluarea sau deteriorarea habitatelor, precum și perturbări ale speciilor pentru care a fost instituit regimul de conservare, atunci când pot avea efect semnificativ ; ▪ Monitorizarea speciilor de plante higro- și hidrofile cu caracter invaziv; ▪ Monitorizarea cursurilor de apă sezoniere .



▪

▪ **3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention* (0,001%)**



▪

▪ **1220 *Emys orbicularis* (P)**

- Menținerea nivelului natural de apă;
- Monitorizarea speciilor de plante higro- și hidrofile cu caracter invaziv;
- Interzicerea activităților care pot să genereze poluarea sau deteriorarea habitatelor, precum și perturbări ale speciilor pentru care a fost instituit regimul de conservare, atunci când pot avea efect semnificativ;
- Educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc.

- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase din vecinătatea apelor precum și interzicerea folosirii tratamentelor chimice în interiorul habitatelor frecventat de aceasta specie;
- Interzicerea/limitarea-exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor;



▪

- Controlarea factorilor perturbatori reprezentați de poluare menajeră și alte forme de poluare; rumeguș, eroziune, pescuit ilegal;
- Educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc
- Limitare intervențiilor asupra habitatelor umede (desecare, drenare);
- Combaterea braconajului;
- Interzicerea/limitarea poluării fonice .

▪ **1355 Lutra lutra (P)**



▪

- Menținerea nivelului natural de apă în zonele în care este certă prezența populațiilor de vidră;
- Limitarea la minim a activităților de îndiguire și drenaj;
- Interzicerea tăierii vegetației lemnoase;
- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase din vecinătatea apelor precum și interzicerea folosirii tratamentelor chimice în interiorul habitatelor frecventat de aceasta specie;
- Interzicerea/limitarea-exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor;
- Educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc.

▪ **1188 Bombina bombina (P)**

- Menținerea habitatelor existente și crearea de noi habitate acvatice sunt necesare pentru asigurarea unor populații viabile;
- Reducerea impactului antropic în proximitatea bălților;
- Evitarea activităților care distrug sau degradează habitatul speciilor;



▪

- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase;
- Menținerea nivelului natural de apă;
- Monitorizarea speciilor de plante higro- și hidrofile cu caracter invaziv;
- Monitorizarea bălților temporare sau permanente, precum și a celor care seacă în mod natural;
- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase din vecinătatea apelor precum și interzicerea folosirii tratamentelor chimice în interiorul habitatelor frecventat de aceasta specie;
- Interzicerea/limitarea-exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor;
- Monitorizarea cursurilor de apă sezoniere ;
- Educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc .

▪ **1335 Spermophilus citellus (P)**



▪

- Evitarea fragmentării habitatelor prin construcția de drumuri sau alte bariere;
- Limitarea poluării fonice;
- Reducerea braconajului și controlul activităților de vânătoare;
- Interzicerea arderii vegetației;
- Educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc.

▪ **1337 Castor fiber 70-100i**

- Păstrarea habitatelor preferate;



▪

- Evitarea pășunatului în zonele în care este semnalată prezența animalului;
- Evitarea poluării de orice natură a habitatului;
- Menținerea în stare naturală a malurilor;
- Menținerea lăstărișului, în zonele în care a fost observat;
- Orice formă de recoltare, capturare,ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- Perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere ;
- Uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;
- Vânzarea, deținerea și/sau transportul în scopul vânzării și oferirii spre vânzare a acestora în stare vie ori moartă sau a oricăror părți ori produse provenite de la acestea, ușor de identificat;
- Educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc.

▪ **1166 Triturus cristatus (P)**

- Reducerea impactului antropic în proximitatea bălților;
- Evitarea activităților care distrug sau degradează habitatul speciilor;
- Interzicerea distrugerii, arderii și tăierii vegetației ierboase și lemnoase;
- Menținerea nivelului natural de apă;
- Monitorizarea speciilor de plante higro- și hidrofile cu caracter invaziv;



- Monitorizarea bălților temporare sau permanente, precum și a celor care seacă în mod natural;
- Interzicerea/limitarea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor;
- Monitorizarea cursurilor de apă sezoniere ;
- educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care viețuiesc.

III.3. Aria Protejată ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței

Pe teritoriul administrativ al comunei Vlădeni se află mai puțin de 1% din Ariei de protecție avifaunistică (SPA) ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței, Sit Natura 2000.

- Coordonate: N 44° 68' 13"; E 27° 76' 80";
- Suprafața sitului (ha): 6894,10 ha;
- Suprafața sitului aflat pe U.A.T. Vlădeni (ha): cca. 544,89 ha
- Alitudine (m): Min.1, Max.18, Med.7;
- Regiunea biogeografică: Stepică;
- Regiunile administrative: 100% Județul Ialomița.

Principalele clase de habitate identificate în zonă sunt culturile (terenuri arabile) –

91% și pădurile de foioase – 9%.

Principalele obiective de interes prezente în interiorul aceste arii protejate sunt pădurile de foioase, care adăpostesc păsări caracteristice acestui tip de habitat: *Sylvia nisoria*, *Dendrocopos medius*, *Dendrocopos syriacus* (specii cu statut de conservare oferit de Anexa I

a Directivei Păsări 147/2007 a Uniunii Europene și Anexa 3 a OUG 57/2007). Merită menționate de asemenea și cele 3 exemplare de stejar brumăriu (*Quercus pedunculiflora*) declarate monumente ale naturii. Importante sunt și zonele de orezărie, care adăpostesc specii de păsări protejate: *Egretta garzetta*, *Ardea alba*, *Tringa glareola*, *Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, *Charadrius alexandrinus*, *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*, *Ciconia ciconia*, *Ciconia nigra*.

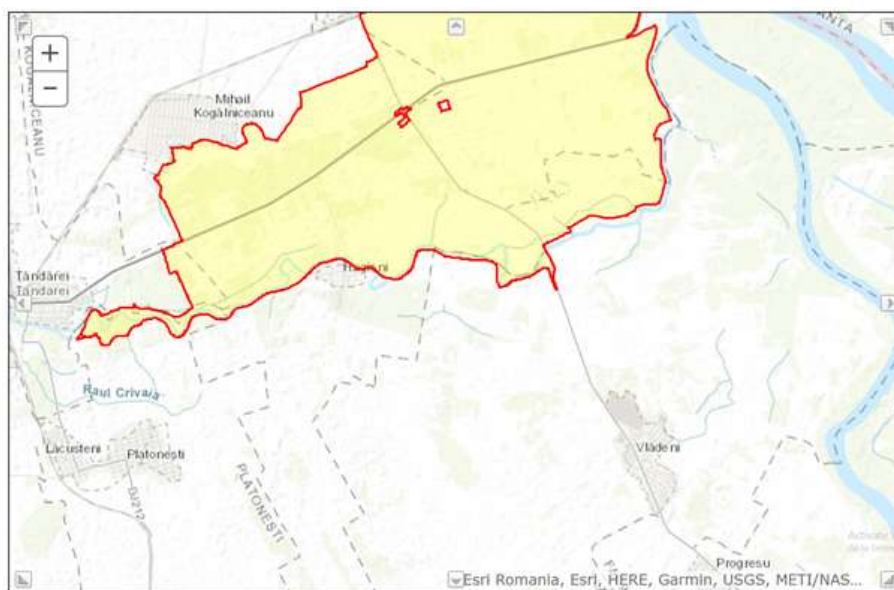


Figura 9 – ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței, Sursa:
<http://natura2000.eea.europa.e>

Pe teritoriul sitului sunt prezente diferite specii de păsări enumerate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE, acestea fiind evaluate în funcție de o serie de parametrii, după cum urmează:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Rezidență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A026	Egretta garzetta		30-50 i		200-300 i	C	A	C	B
A027	Egretta alba			10-30 i	40-70 i	C	B	C	C
A030	Ciconia nigra				80-120 i	C	B	C	C
A031	Ciconia ciconia		100-200 i		500-1500 i	C	B	C	B
A032	Plegadis falcinellus		10-30 i		200-500 i	C	B	C	B
A034	Platalea leucorodia		5-10 i		20-50 i	C	B	C	B
A081	Circus aeruginosus				20-50 i	C	B	C	B
A082	Circus cyaneus				20-50 i	C	B	C	B

A083	Circus macrourus				30-40 i	B	B	C	C
A084	Circus pygargus				50-70 i	D			
A097	Falco vespertinus		5-10 p		100-200 i	C	B	C	B
A098	Falco columbarius			10-12 i		C	B	C	C
A131	Himantopus himantopus		20-30 p		300-500 i	B	C	C	C
A138	Charadrius alexandrinus		2-5 p			C	C	C	C
A151	Philomachus pugnax				500-1500 i	C	B	C	B
A166	Tringa glareola				100-500 i	C	B	C	B
A231	Coracias garrulus		20-30 p			C	B	C	C
A238	Dendrocopos medius	15-25 p				D			
A243	Calandrella brachydactyla		20-50 p			C	B	C	C

A255	Anthus campestris		200-400 p			C	C	C	C
A307	Sylvia nisoria		30-40 p			C	B	C	C
A379	Emberiza hortulana		10-20 p			D			
A402	Accipiter brevipes		2-3 p			C	A	C	C
A403	Buteo rufinus		1-3 p	5-10 i	5-10 i	C	B	C	C
A429	Dendrocopos syriacus	4-6 p				D			

Reprezentative pentru sit sunt și următoarele specii de păsări cu migrație regulată menționate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Rezidență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A041	Anser albifrons			500-1500 i	2000-3000 i	C	B	C	C
A142	Vanellus vanellus		20-50 p		300-500 i	C	A	C	C
A156	Limosa limosa				200-600 i	C	C	C	C

Aceste populații sunt evaluate din punct de vedere al reprezentativității, după cum urmează :
C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație):

A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă

Evaluare (conservare):

A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare):

A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală):

A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Teritoriul sitului este format din următoarele clase de habitate :

- N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire) – pondere 91,00%
- N16 - Păduri caducifoliolate – pondere 9,00%

Situl se încadrează în regiunea biogeografică stepică, fiind situat în Câmpia Bărăganului. La sud este mărginit de Râul Ialomița, la vest de localitățile Țândărei și Mihail Kogălniceanu, la nord de localitatea Gura Ialomiței iar la est de Brațul Borcea. Cuprinde terenuri agricole și păduri de foioase.

Calitate și importanță. Situl se califică pentru speciile: *Sylvia nisoria* - conform criteriului C6, *Circus macrourus* - conform criteriilor C1 și C6, *Coracias garrulus* - conform criteriului C1, *Himantopus himantopus* - conform criteriului C6 și *Falco columbarius* - conform criteriului C6, *Falco vespertinus* C1, *Limosa limosa* C1.

Vulnerabilitate. Vulnerabilitate scăzută. Este importantă menținerea orezăriilor din perimetrul sitului. Bazinele inundate din cadrul orezării, mențin numerele mari de păsări acvatice care sunt importante pentru sit. Folosirea în exces a pesticidelor în zonă reprezintă un risc potențial pentru avifauna zonei.

În interiorul sitului ori în jurul acestuia nu se desfășoară activități antropice a căror posibile efecte negative ar putea să aibă consecințe asupra teritoriului.

Nu există structura de administrare/ organism responsabil pentru managementul sitului.

Nu există plan de management al sitului.

Caracterizarea sitului	Măsurile de conservare
Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC prezente în sit	
<p>A307 Sylvia nisoria A231 Coracias garrulus A402 Accipiter brevipes A255 Anthus campestris A031 Ciconia ciconia A131 Himantopus himantopus A026 Egretta garzetta A027 Egretta alba A097 Falco vespertinus A238 Dendrocopos medius A429 Dendrocopos syriacus A032 Plegadis falcinellus A034 Platalea leucorodia A151 Philomachus pugnax A098 Falco columbarius A083 Circus macrourus A084 Circus pygargus A030 Ciconia nigra A081 Circus aeruginosus A403 Buteo rufinus A243 Calandrella brachydactyla A138 Charadrius alexandrinus A379 Emberiza hortulana A166 Tringa glareola A082 Circus cyaneus</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Orice plan sau proiect care nu are o legătură directă ori nu este necesar pentru managementul ariei naturale protejate de interes comunitar, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, singur sau în combinație cu alte planuri ori proiecte, este supus unei evaluări adecvate a efectelor potențiale asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, avându-se în vedere obiectivele de conservare a acesteia; ▪ Combaterea braconajului și a utilizării otrăvurilor sau a altor metode ilegale de intervenție asupra florei și faunei; ▪ Limitarea poluării fonice; ▪ Menținerea abundenței bazei trofice a unor păsări prin limitarea folosirii tratamentelor chimice; ▪ Educarea și conștientizarea comunităților privind importanța ariei protejate, cunoașterea speciilor de păsări și necesitatea protejării lor; ▪ Controlul factorilor perturbatori reprezentați de poluare. <p>Sunt interzise:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Activitățile din perimetrul ariei naturale protejate de interes comunitar care pot să genereze poluarea sau deteriorarea habitatelor, precum și perturbări ale speciilor pentru care au fost desemnata aria, atunci când aceste activități au un efect semnificativ, având în vedere obiectivele de protecție și conservare a speciilor și habitatelor. Pentru protejarea și conservarea păsărilor sălbatice, inclusiv a celor migratoare, sunt interzise activitățile din afara ariei naturale protejate care ar produce poluarea sau deteriorarea habitatelor. ▪ Uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;

Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

A156 Limosa limosa
A142 Vanellus vanellus
A041 Anser albifrons

- Deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- Culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;
- Perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere sau de maturizare;
- Arderea vegetației;
- Distrugerea sau degradarea panourilor informative și indicatoare, semnelor de marcaj sau oricare alte amenajări care au legătură cu aria naturală protejată;
- Exploatarea tufărișului și a vegetației limitrofe suprafețelor acvatice utilizate pentru cuibărit de către păsările acvatice;
- Tăierea arborilor din lungul șoselelor și recomandăm plantarea suplimentară de arbori pentru a compensa eventualele pierderi naturale;
- Aprinderea și folosirea focului deschis în afara vetrelor special amenajate și semnalizate în acest scop;
- Abandonarea deșeurilor în afara locurilor special amenajate și semnalizate pentru colectare.

III.3.1 Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSPA0120

1. *Accipiter brevipes*, Uliu cu picioare scurte

Uliul cu picioare scurte este o specie caracteristică zonelor împădurite de joasa altitudine, situate în apropierea unei ape. Lungimea corpului este de 30 – 37 cm și greutatea de 169 g pentru mascul și 215 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 63 – 76 cm. Masculul este albastru – gri pe spate, cu vârfurile aripilor negricioase. Femela este gri-marou, cu vârfurile aripilor negricioase. Se hrănește cu insecte, șopârle, păsări și mamifere mici. Este o specie prezentă în sud-estul continentului european. Atinge maturitatea sexuală în primul an.

Cuibărește la marginea pădurii, în copaci. Cuibul este construit în fiecare an și uneori ocupă cuiburi părăsite de ciori sau coțofene. Deși vânează în mod obișnuit ziua, prinde și lilieci la apusul soarelui. Migrează în stoluri mari și părăsește Europa pe la Bosfor. Iernează în Africa.

Populația europeană a speciei este mică și cuprinsă între 3.200 – 7.700 perechi. A rămas stabilă între 1970 – 1990. Deși în perioada 1990 – 2000 populația a rămas stabilă în cea mai mare parte a teritoriului, în Rusia a înregistrat un declin moderat, ceea ce a determinat o tendință generală de descrescătoare a populației. Cele mai mari efective se înregistrează în Rusia, Grecia și Turcia. Sosește în aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat la o înălțime de 4 – 9 m. Este alcătuit din ramuri împletite, atinge 15 cm înălțime și 30 cm diametru. La interior este căptușit cu frunze. Femela depune 3 – 5 ouă în a doua jumătate a lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 39,4 x 31,3 mm. Incubația durează 30 – 35 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Puii devin zburători la 40 – 45 de zile, dar rămân dependenți de părinți câteva săptămâni în plus.

2. Buteo rufinus, Șorecar mare

Șorecarul mare este o specie caracteristică zonelor deschise, aride, stepice și terenurilor agricole abandonate. Lungimea corpului este de 50 - 58 cm și greutatea medie de 1.100 g pentru mascul și 1.300 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 130 - 155 cm. Adulții au înfățișare similară. Este o pasare foarte atractivă, cu o variabilitate mare a penajului, acesta putând fi roșiatic, pal sau închis. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, reptile și insecte. Este o specie prezentă în sud - estul continentului european. Pentru hrănire, planează în cercuri largi utilizând curenții calzi ascendenți, planează "staționar", sau poate pândi hrana de pe stâlpi sau alte puncte fixe. Urmărește în mișcări animalele care părăsesc teritoriul și pândește intrarea în galeriile rozătoarelor. Cuibărește în copacii de la marginea zonelor deschise, în crăpăturile stâncilor, sau reconstruiește cuiburile părăsite ale altor specii. Iernează în Africa.

Populația europeană a speciei este mică și cuprinsă între 8.700 - 15.000 perechi. A manifestat un declin accentuat în perioada 1970 - 1990. Deși populația s-a menținut stabilă în majoritatea teritoriilor, în perioada 1990 - 2000 a scăzut în Turcia, ceea ce a influențat tendința pentru întreaga populație. Cele mai mari efective se înregistrează în Turcia, Azerbaidjan și Rusia. Sosește din țările de iarnă în aprilie. Cuibul este alcătuit din crengi care formează o împletitură. Femela depune o dată pe an, 3 - 5 ouă. Incubația durează 33 - 35 de zile. Puii devin independenți după 40 - 45 zile.

3. Ciconia nigra, Barza neagră

Barza neagră, cunoscută și sub denumirile de Cocostârc negru și Barza țigănească, este o specie caracteristică pădurilor de câmpie și de pe dealuri ce au în apropiere zone umede. Ca dimensiuni, este cu puțin mai mică decât barza albă. Lungimea corpului este de 90 - 105 cm și o greutate medie de 3.000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 173 - 205 cm. Adulții au înfățișare similară și ating acest stadiu numai în al patrulea an de viață. Se hrănește în special cu țipari când îi

găsește, mamifere mici, pui de păsări, oua, broaște, moluște, lipitori, rame, șopârle, șerpi, insecte.

Este o specie răspândită pe tot teritoriul european cu populații mai mari în zona centrală și estică a Europei. Retruse și sfioase, cuibăresc în păduri, în cuiburi pe care le folosesc mai mulți ani și pe care le repara și consolidează în fiecare an. După ce au fost depuse ouăle este alungată foarte greu de la cuib. Spre deosebire de stârci și asemeni berzei albe este aproape mută și se manifestă prin "clămpănitul ciocului" dar mai rar, mai scurt și fără mișcările de gat caracteristice berzei albe. Sosește în a doua jumătate a lunii martie din cartierele de iernare și comparativ cu barza albă sosește primăvara mai târziu și pleacă toamna mai târziu.

Cuibul este amplasat în treimea superioară a arborilor bătrâni. Cuibul e o construcție mare (poate depăși 1 m în diametru și chiar în înălțime), caracteristică berzelor și alcătuit din crengi fixate cu pământ. În interior este căptușit cu mușchi, resturi vegetale sau balega uscată. Femela depune 3 – 4 ouă de culoare albă, în perioada cuprinsă între sfârșitul lui aprilie și început de mai. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 30 – 35 de zile, puii eclozează și sunt hrăniți de părinți până la 70 de zile când devin independenți. Adeseori în pereții exteriori ai cuibului cuibărește și vrabia de câmp.

4. *Coracias garrulous*, Dumbrăveanca

Dumbrăveanca este caracteristică zonelor uscate, călduroase, reprezentate de pădurile rare de lunca din preajma pajiștilor. Are dimensiuni similare stâncuței (*Corvus monedula*). Lungimea corpului este de 29 – 32 cm și o greutate de 127 – 160 g. Anvergura aripilor este de circa 52 – 57 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este uluitor, fiind de un albastru azuriu ce acoperă capul, gatul și pieptul, iar spatele este maroniu – ruginiu. Se hrănește cu rozătoare, broaște, șopârle, șerpi, păsări și insecte. Longevitatea cunoscută este de 9 ani. În România

dumbrăveanca poate fi întâlnită numai în timpul sezonului cald, în toată țara în afara regiunilor de munte. Prin luna mai - iunie, femela depune 4 - 5 ouă albe lucioase, cuibul fiind în scorburi sau săpat în malurile apelor. Clocesc ambii parteneri, la ca. 18 - 20 de zile ies puii, toamna pasările migrează în Africa sau Asia de Sud.

Dumbrăveanca preferă luminișurile de la liziera pădurilor ca și pășunile sau fânețele unde trăiesc de obicei un număr mare de insecte. În prezent poate fi întâlnită și în parcurile mai mari. Pasarea are cuibul în apropierea apelor unde sapă galerii în malurile din argila, gresie sau loess. În lipsa hranei se apropie și de așezările omenești. Este o pasare activă ziua, hrana principală a ei o constituie insectele (păduchi de plante, gândaci, libelule, lăcuste, urechelnițe), amfibii reptile mici pe care le pândesc, numai în timpul migrației consumă și vegetale (în special fructe). La sosirea anotimpului rece pasările migrează spre sud în regiunile din sud sau sud-estul Africii iernând în regiunile de desert, semideșert, savana din Sahel, țări ca Somalia. Efectivul de păsări este apreciat la ca. 200.000 de perechi, numărul lor a scăzut rapid prin anii 1970.

După datele IUCN este considerată în prezent o specie „Near Threatened” (în traducere „Aproape periclitată”). Scăderea numărului de păsări a fost explicată prin schimbarea climei, agricultura intensivă, reducerea spațiilor care erau habitatul dumbrăvenței. Este o specie prezentă în sudul și estul Europei. Sunt gălăgioase și fiecare pereche își apară teritoriul. Este foarte sensibilă la modificările de folosire a terenurilor, fiind considerată un bioindicator pentru habitatele mozaicate. Vânează pândind perioade lungi, de pe crengi și fire electrice. Ritualul nupțial cuprinde răsuciri și plonjări rapide. Este monogamă și cuibărește în scorburile copacilor bătrâni. Iernează în Africa și străbate peste 10 000 km între teritoriile de cuibărit și cele de iernare. O coliziune cu un avion a fost înregistrată deasupra Marii Arabiei.

Populația europeană este relativ mică și cuprinsă între 53 000 – 110 000 perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970 – 1990. Această tendință s-a accelerat în perioada 1990 – 2000, ceea ce a dus la declinul populației. Efective mari sunt în Turcia și Rusia. Sosește din cartierele de iernare, în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3 – 6 ouă, în a doua parte a lunii mai. Incubația durează în jur de 17 – 19 zile și este asigurată în cea mai mare parte de către femela. Puii sunt golași și orbi după eclozare, însă cresc repede și ajung zburători după 25 – 30 zile. Sunt îngrijiți de părinți încă trei – patru săptămâni.

5. *Dendrocopos medius*, Ciocănițoarea de stejar

Ciocănițoarea de stejar este larg răspândită în pădurile de foioase, în special cele de stejar și carpen, cu arbori ajunși la maturitate. Preferă arbori de peste 100 de ani, deși proporția acestora este mică oriunde în Europa. Lungimea corpului este de 19,5 - 22 cm și o greutate de 50 – 85 g. Anvergura aripilor este de circa 33 – 34 cm. Este cu circa 15 % mai mică decât ciocănițoarea pestriță mare și cu circa 40 % mai mare decât ciocănițoarea pestriță mică. Similar rudelor sale, penajul este alcătuit dintr-o combinație atractivă de alb, negru și roșu. Comparativ cu rudele sale are cel mai puțin negru pe față. Se hrănește în special cu insecte și larvele acestora din scoarța arborilor, însă vara consumă și semințe și fructe. Longevitatea cunoscută este de 8 ani.

Este o specie prezentă în partea centrală și de sud – est a continentului european. Depinde mai puțin decât celelalte specii de ciocănițoari de prezența lemnului mort, fiind esențială prezența pădurilor de stejar matur și a cavitațiilor necesare cuibăritului. Primăvara își delimitează teritoriul și acesta este apărut de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibărit, iar femela inspectează excavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc

in fiecare an un nou cuib. La fel ca in cazul altor specii de ciocănitori, femelele sunt cele care inițiază copulația. Se hrănește in cea mai mare măsură pe stejari, însă acolo unde exista in preajma copaci cu o esența mai moale (mesteacăn, frasin, salcie) ii folosește pentru construirea cuibului. Aceste specii cu lemn de o esență mai moale se descompun mai repede. Înălțimea cuibului variaza între 5 – 20 m. Intrarea este rotunda de 4-5 cm. Este probabil cea mai sedentara dintre toate speciile europene de ciocănitori. Arareori fac calatorii mai lungi.

Populația europeană este relativ mare și cuprinsa între 140 000 – 310 000. Specia s-a menținut la un nivel stabil in perioada 1970 – 1990. In tarile din sud – estul Europei și mai ales in Romania s-a înregistrat un declin in perioada 1990 – 2000. Femela depune in mod obișnuit 4 – 8 oua in lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 23,6 x 18,5 mm. Incubația durează in jur de 13 – 15 zile și este asigurata de către ambii părinți. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 22 - 24 de zile. Rămân in preajma părinților pentru încă o perioada de circa 10 zile.

6. *Egretta garzetta*, Egreta mica

Egreta mica este o specie specifica zonelor umede ce au pâlcuri de copaci. Este zvelta și eleganta, cu o lungime a corpului de 55 – 65 cm și o greutate de 350 – 550 g, fiind ca dimensiuni asemănătoare cu stârcul de cireada (*Bubulcus ibis*). Anvergura aripilor este cuprinsa între 88 – 106 cm. Adulții au înfățișare similara. Penajul este complet alb. Degetele galbene ce contrastează cu picioarele negre și ciocul negru sunt semnele distinctive care o deosebesc de egreta mare. In partea posterioara a capului are 2 - 3 pene ornamentale lungi și înguste, care in secolul XIX erau vândute caselor de moda pentru împodobirea pălăriilor. Se hrănește cu peștișori, broaște și mici animale acvatice.

Este prezenta pe întreg continentul european, cu excepția Peninsulei Scandinavice. Cuibărește in colonii mixte alături de alte specii de stârci și

cormorani. Este specia cea mai tăcută dintre stârci. Vânează stand la panda sau deplasându-se cu atenție în ape mici. Îrnează pe continentul african.

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, fiind cuprinsă între 68.000 – 94.000 perechi. În perioada 1970 – 1990, populația a înregistrat o tendință crescătoare. Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe sălcii și uneori în stuf sau lăstărișuri dese din apropierea bălților. La construirea cuibului, alcătuit din crengi și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 3 - 4 ouă în perioada cuprinsă între a doua jumătate a lunii mai și prima jumătate a lunii iunie. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 21-25 de zile puii eclozează și rămân în cuib în jur de 30 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 40 de zile când devin independenți.

7. *Emberiza hortulana*, Presura de grădină

Specie estimată la 100-200 perechi, în reproducere în sit. Mărimea și densitatea populației speciei prezente în sit, în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național este notată cu "D", ceea ce înseamnă că la nivelul sitului este o populație nesemnificativă față de populația de pe teritoriul național.

Starea de conservare a trăsăturilor habitatului importante pentru specie nu este precizată. Ortolanul este o presură de culoare galben-roșcată, cu capul cenușiu și gâșă gălbuie. Se hrănește cu semințe și insecte și își face cuibul foarte aproape de sol sau chiar pe sol, protejat de iarba sau tufișuri înalte. Este o pasare migratoare care se refugiază iarna în ținuturile calde ale Africii.

8. *Sylvia nisoria*, Silvia porumbacă

Silvia porumbacă este caracteristică zonelor deschise cu tufărișuri și copaci izolați, având preferințe similare cu sfrânciocul roșiatic. Este cea mai mare dintre speciile de silvii și are lungimea corpului de 15,5 – 17 cm. Greutatea variază între 22 – 36 g, masculul fiind cu puțin mai mic decât femela. Anvergura aripilor este de

23 – 27 cm. Caracteristice sunt irisul galben, coada lunga, iar in cazul masculului - pieptul dungat ca la ulii. Penajul este asemanator, cu nuante mai puternice de gri la mascul. Se hraneste cu insecte si fructe in toamna. Este o specie raspandita in centrul si estul continentului european, fiind intalnita pana la inaltimi de 1600 m. Culege insecte de pe sol, in zbor, de pe frunzele arbusrilor si din coroana copacilor. Masculii atrag femelele prin cantec si piruete aeriene. Masculul construiește o platforma nefinisata pentru cuibarit. Dupa constituirea perechii, femela folosește materialul acestei platforme pentru a construi un cuib mai elaborat, de obicei intr-un arbust cu spini. Dupa depunerea oualor, este posibil ca masculul sa abandoneze femela si sa caute un nou teritoriu pentru atragerea altor femele. O parte dintre masculi aleg sa ramana cu femela si in aceasta situatie formeaza o relatie monogama. Desi ating maturitatea sexuala dupa un an, in mod obisnuit cuibaresc numai in al treilea an. Ierneaza in estul Africii. Longevitatea maxima cunoscuta este de 11 ani si 9 luni.

Populatia europeana este mare si cuprinsa intre 460 000 – 1 000 000 perechi. Populatia s-a mentinut stabila intre 1970 – 2000. Cele mai mari efective sunt inregistrate in Rusia, Ucraina si Ungaria. Soseste din cartierele de iernare in mai. Femela depune in mod obisnuit 3 – 6 oua. Incubatia dureaza in jur de 12 – 13 zile si este asigurata de ambii parinti atunci cand masculul ramane la cuib, sau de catre femela singura atunci cand masculul pleaca. Puii devin zburatori dupa 10 – 12 zile. Raman in preajma adultilor inca trei saptamani.

9. *Anthus campestris*

Specie de pasăre cântătoare de talie mică, cu colorit gri relativ uniform, striții fine pe lateralele pieptului, abdomen deschis la culoare, coadă lungă și picioare rozalii. Sexele sunt asemănătoare. Juvenilii au penajul asemănător cu al adulților, fiind mult mai striți pe cap, piept și spate. Lungimea corpului este de 15,5 – 18 cm, iar greutatea este de 17 - 32 g.

Perioada de reproducere se desfășoară de la mijlocul lunii aprilie până la mijlocul lunii august. Depune 1-2 ponte pe an, constituite din 3-6 ouă, clocite preponderent de femelă, dar poate participa și masculul, perioada de incubație fiind de aproximativ 11-14 zile. Puii părăsesc cuibul după o perioadă de 13-14 zile, dar sunt hrăniți în continuare de ambii părinți pentru încă 4-5 săptămâni. Cuibul este construit preponderent de femelă și este constituit din fire de iarbă, frunze și rădăcini, fiind căptușit cu fire de păr și materiale vegetale fine. Cuibul este amplasat la nivelul solului în găuri formate de denivelări superficiale, de cele mai multe ori sub plante.

10. Ciconia ciconia

Este o specie de pasăre de talie mare. Sexele au colorit identic. Penajul este în general alb, cu vârful aripilor (penele de zbor) negre. Picioarele și ciocul sunt de culoare roșu intens (negricioase la juvenili). Lungimea corpului este de 95-110 cm și are o greutate medie de 2400-4400 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 180-218cm.

Specia cuibărește în special în Paleartical de vest, din Spania și până în Orientul apropiat (Turcia, Iran), precum și în zona Asiei centrale (Kazahstan). Populațiile europene ierneză în Africa sub-sahariană. În vestul Europei, foarte multe exemplare rămân și peste iarnă, în special în Spania, Franța și sudul Italiei. În estul Europei, prezența exemplarelor pe timpul iernii este în general izolată.

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui august - începutul lui septembrie. Foarte puține exemplare rămân peste iarnă (în special cele cu probleme).

Este o specie antropofilă, majoritatea cuiburilor fiind amplasate în zone populate, sau în apropierea acestora. Cuibărește în zone deschise, bogate în

fânețe / pajiști sau terenuri agricole tradiționale, mozaicate. Este abundentă în special în apropierea unor zone mai umede (lunca Dunării sau a râurilor mari, pajiști umede din depresiuni intramontane).

Este o specie carnivoră, consumă o gamă foarte largă de viețuitoare: micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi, amfibieni, păsări de talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare. În zonele acvatice hrana se diversifică și include pești și nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).

În urmă cu 100 de ani, specia își construia cuibul predominant pe suporturi naturale (în special pe arbori bătrâni), dar și pe clădiri. Odată cu apariția rețelelor de electricitate, stâlpii au devenit principalele suporturi.

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 4 ouă, pe care le clocesc ambii părinți. Incubarea durează 33-34 de zile. Puii devin zburători la 58-64 de zile. Perechile cuibăresc izolat sau grupat, pe același suport (acoperișuri sau stâlpi de înaltă tensiune). Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și alte resturi vegetale (în multe cazuri obiecte de proveniență umană). Cuiburile sunt refolosite (adesea de către aceiași pereche) iar construcția acestui continuă în anii următori - astfel că unele ating dimensiuni impresionante, ducând la prăbușire (mai ales iarna, sub greutatea zăpezii). Cuiburile sunt amplasate pe o gamă foarte largă de suporturi: stâlpii de electricitate, clădiri sau alte construcții, arbori, stânci.

11. *Himantopus himantopus*

Piciorongul este o specie caracteristică zonelor cu ape puțin adânci, apelor interioare și coastelor marine. Lungimea corpului este de 33-36 cm și are o greutate medie de 180 g. Anvergura aripilor este de circa 75 cm. Proporțional cu talia, este specia cu cele mai lungi picioare dintre păsările prezente la noi. Adulții au înfățișare similară, masculul având mai mult negru pe cap. Este o pasăre

elegantă, cu picioarele lungi și roșii, iar penanjul este alb cu negru. Se hrănește cu insecte, moluște, crustacei, păianjeni, pești mici și semințe.

Sosesc din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă în luna mai și începutul lunii iunie, având dimensiunea de 43,3 x 29,4 mm. Incubația durează 25-26 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La scurt timp după eclozare puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Devin zburători la 28-32 de zile.

12. Dendrocopos syriacus

Ciocănitorea de grădini este caracteristică zonelor deschise cum sunt livezile, parcurile și grădinile. Este prezentă și în păduri de foioase și conifere acolo unde trunchiurile copacilor depășesc 25 cm în diametru. Lungimea corpului este de 23-25 cm și are o greutate de 66-79 g. Anvergura aripilor este de circa 34-39 cm. Este ușor de confundat cu ciocănitorea pestriță mare, de care se deosebește prin absența dungii negre de pe laturile gâtului până la ceafă. Penajul celor două sexe este asemănător, fiind o combinație de alb, negru și roșu. La mascul se observă și o pată roșie în partea din spate a creștetului capului. Se hrănește cu insecte, fructe și semințe fiind considerată una dintre ciocănitorele omnivore. Dintre toate speciile de ciocănitore se hrănește cel mai mult cu fructe și semințe. Longevitatea cunoscută este de 10 ani și nouă luni în sălbăticie.

Este o specie prezentă în partea centrală și de sud-est a continentului european. Este considerată mai agresivă și dominantă decât ciocănitorea pestriță mare. Este monogamă, perechea menținându-se câțiva ani, deși sunt solitare în afara perioadei de cuibărit. În perioada de curtare se înregistrează adevărate duete ale partenerilor. Ambele sexe bat darabana. Manifestă un ritual de curtare ce include mișcări ale capului și corpului însoțite de urmăriri și răsuciri în zbor, acompaniate de sunete puternice. Ambii parteneri participă la excavarea cuibului. Cuiburile sunt localizate la înălțimi cuprinse între unu și șase metri, însă cel mai

ades sunt întâlnite la o înălțime de circa doi metri. Intrarea este rotundă și are un diametru de circa cinci centimetri. Adâncimea cuibului în interiorul copacului variază între 10 și 25 cm. În general își construiește un cuib nou în fiecare an, deși uneori poate folosi și un cuib mai vechi atunci când hrana este abundentă. Este o specie sedentară.

13. Plegadis falcinellus

Țigănușul privit în zbor și de la distanță mai mare pare negru. Privit de aproape are un penaj frumos, cu reflexe verzui metalice pe un fond brun ruginiu și un cioc încovoiat în formă de seceră. Este o specie caracteristică pășunilor umede și stufărișurilor cu pâlcuri de sălcii. Lungimea corpului este de 55-65 cm iar greutatea de circa 485-580 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 88-105 cm. Adulții au înfățișare similară. Se hrănește cu lipitori, insecte acvatice, mormoloci și peștișori.

Este o specie prezentă în partea sudică și sud-estică a continentului european. Cuibărește în colonii împreună cu stârci și cormorani. Fiind sociabilă, apare de cele mai multe ori în stoluri mai mici sau mai mari sub forma unor șiruri lungi oblice sau șerpuite. Zborul țigănușului este o succesiune de plutiri și vâsliri (bătai rapide din aripi). Este o pasăre tăcută, ce cutreieră prin smârcuri și ape mici, cu pași măsurați, fără a alerga în căutarea hranei. Iernează pe continentul african. Longevitatea maximă cunoscută este de nouă ani și o lună.

Populația estimată a speciei este mică, cuprinsă între 16000-22000 perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși populațiile din Rusia și Azerbaijan au rămas relativ stabile în perioada 1990-2000, specia continuă să se reducă numeric în sud-estul Europei, ceea ce determină pe ansamblu o tendință descrescătoare. Populația estimată în România este de 2500-2800 de perechi, efective mai mari fiind înregistrate în Rusia și Azerbaijan.

Sosește pe la mijlocul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat în sălcii sau în stuf. La construirea cuibului, alcătuit din crenguțe și stuf,

participă cei doi părinți. Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între mijlocul lunii mai și mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a ouălor este de 50,9 x 35,8 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 21 de zile puii eclozează și sunt hrăniți 48-50 de zile, după care devin independenți.

14. Circus macrourus

Eretele alb este o specie caracteristică pășunilor, stepelor uscate, terenurilor agricole și mlaștinilor din preajma râurilor. Lungimea corpului este de 40-50 cm și greutatea medie de 315 g pentru mascul și 445 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97-118 cm. Masculul este gri pal pe spate cu vârfurile aripilor negre. Femela este maro, cu un abdomen pal. Se hrănește cu rozătoare, păsări, insecte, broaște, șopârle și șerpi.

Cuibul este așezat pe sol în vegetația deasă și înaltă. Este alcătuit din paie și alte resturi vegetale. Femela depune 4-5 ouă în luna mai, cu o dimensiune de circa 43,5 x 34 mm. Incubația durează 28-30 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul. Timp de circa două săptămâni după ieșirea puilor din ouă, masculul continuă să aducă hrană, atât pentru femelă cât și pentru pui. De obicei supraviețuiesc numai 2-3 pui. Puii devin zburători la 35-40 de zile, dar rămân dependenți de părinți încă 14-21 de zile.

Este o specie prezentă doar în sud-estul Europei. Cuibărește solitar sau în grupuri dispersate de 3-5 perechi. Emite un șuierat puternic în perioada împerecherii. Se hrănește la o distanță de până la 20 de km de cuib. Zboară jos, aproape de sol și coboară brusc după ce identifică prada. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 13 ani și cinci luni.

15. Calandrella brachydactyla

Ciocârlia de stol este caracteristică regiunilor joase, deschise și aride, cultivate sau naturale. Lungimea corpului este de 14-16 cm, cu o greutate de 22-26 g.

Anvergura aripilor este de circa 28-30 cm. Penajul maroniu asigură un camuflaj excelent la sol și este similar ambelor sexe. Ciocul și coada sunt scurte, iar capul ușor teșit. Se hrănește cu insecte și semințe.

Este o specie răspândită în sudul și sud-estul continentului european. Se hrănește singură sau în stoluri, căutându-și hrana pe sol. Poate rezista perioade îndelungate fără apă și folosește și apă salmastră. Masculul cântă în zbor, ridicându-se la înălțimi de 30-50 m, unde execută mișcări ondulatorii și circulare timp de 3-5 minute. Cuibul așezat în zone aride, la adăpostul unor tufișuri sau ierburi înalte, are un diametru interior de circa șase cm. Este construit de femelă într-o adâncitură a solului și este căptușit cu iarbă, pene și lână. În afara populației din Grecia care este parțial sedentară, este și migratoare. Se adună în stoluri de până la 10000 de exemplare pentru a călători împreună spre cartierele de iernare. Iernează în Africa. În zonele de iernare sunt gregare, fiind întâlnite în stoluri de sute sau mii de exemplare. A fost văzută la o altitudine maximă de 2400 m.

16. *Charadrius alexandrinus*

Prundărașul de sărătură este o specie caracteristică zonelor deschise de țărmuri nisipoase și a malurilor lacurilor sărate sau salmastre. Lungimea corpului este de 15-17 cm și are o greutate de 38-48 g. Anvergura aripilor este de circa 32-35 cm. Cu dimensiuni apropiate de cele ale unei ciocârlii, are un penaj maro pe spate și alb pe abdomen. Picioarele sunt închise la culoare și pe laturile pieptului are doar două pete negre și nu întreg gulerul, spre deosebire de rudele sale prundărașul gulerat mare (*Charadrius hiaticula*) și prundărașul gulerat mic (*Charadrius dubius*). La mascul, semnele caracteristice de pe cap sunt negre, iar la femelă maro. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, crustacee și moluște.

Este o specie care cuibărește în vestul și sud-estul continentului european și iernează inclusiv în sudul Europei. Atinge maturitatea sexuală după primul an. Ambele sexe participă la apărarea teritoriului. Cuibărește de cele mai multe ori în

colonii împrăștiate. Cuibul amplasat într-o adâncitură a solului este căptușit cu vegetație. În caz de pericol, când cuibul este amplasat pe sol nisipos este acoperit cu nisip. Poate scoate două sau uneori chiar trei serii de pui într-un sezon. Iernează în sudul Europei și nordul Africii. Longevitatea cunoscută este de 18 ani.



17. *Vanellus vanellus*

Specia cuibărește în habitate deschise cu vegetație mică inclusiv pe terenuri agricole, turbării, lunci și zone umede. Iarna formează stoluri pe pășuni și terenuri arate. Are o creastă evidentă neagră și lungă pe cap și penaj negru și alb cu spatele verde irizat. Aripile rotunde sunt vizibile în zbor. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este de 67-72 cm, anvergura aripilor de 67-72 cm și greutatea medie a corpului de 140-320 g. Se hrănește cu viermi și insecte. Longevitatea medie în sălbăticie este de 4-5 ani.

Este o specie larg răspândită pe tot cuprinsul Europei care deține 50% din populația cuibăritoare globală. Majoritatea populației este migratoare, iernând în nordul Africii, nordul Indiei, Pakistan și unele regiuni din China. Atât diurn cât și nocturn în comportament, se hrănește pe timpul nopților cu lună plină pentru a evita furtul hranei de către pescăruși. Masculul efectuează un zbor de curtare peste teritoriu începând din luna februarie. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Cuibul este amplasat într-o adâncitură puțin adâncă, fiind căptușit cu vegetație.

3-4 ouă sunt depuse în perioada martie-iulie, având 47x33 mm în dimensiune și clocite de ambii părinți pentru 26-28 de zile. Puii dezvoltă penajul la 35-40 de zile de la eclozare. Perechile sunt în general monogame pe timpul sezonului de cuibărit, ocazional fiind și poligame. Masculii păstrează în general același loc pentru cuib de la an la an. Au o singură generație pe an.

III.3.2. Măsuri de conservare a sitului ROSPA0120

Tip de specie	Amenințări și măsuri minime de conservare
<p><u>Accipiter brevipes</u></p> 	<p>Intensificarea agriculturii și dezvoltarea activităților de agrement de-a lungul râurilor sunt principalele pericole ce afectează specia.</p>
<p><u>Buteo rufinus</u></p> 	<p>Degradarea habitatelor in zonele de cuibărit prin reducerea suprafețelor de stepa, intensificarea agriculturii si vânătoarea ilegală sunt principalele pericole ce afectează specia.</p>
<p><u>Ciconia nigra</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Distrugerea cuiburilor prin defrișarea pădurilor, reducerea zonelor umede si întinderea din ce in ce mai mare a liniilor electrice, reprezintă principalele amenințări ce afectează specia.



Coracias garrulus

- Managementul adecvat al pădurilor in care cuibăresc exemplare de barza neagra si izolarea liniilor electrice de medie tensiune pot reduce considerabil mortalitatea acestei specii.
- Păstrarea sau refacerea zonelor umede situate in apropierea pădurilor, contribuie la asigurarea hranei pentru barza neagra.



Dendrocopos medius

Degradarea habitatelor si reducerea locurilor de cuibărit, vânătoarea ilegală in tarile mediteraneene si in Oman, folosirea larga a pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie.
Implicarea fermierilor in protejarea acestei specii prin dezvoltarea de masuri agro-mediu si amplasarea de cuiburi artificiale sunt prioritare.

Degradarea si dispariția pădurilor de stejar si celor mixte de stejar are un efect semnificativ. Un management prietenos al pădurilor care sa asigure o proporție suficient de mare a arborilor maturi de stejar in padurile mixte este necesar si urgent.






Egretta garzetta



Emberiza hortulana

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafețelor zonelor umede, tăierea sălciilor iarna ca material pentru foc de către localnici și deranjul coloniilor, reprezintă principalele amenințări ce afectează specia. Ca măsuri de conservare, se încurajează reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de către vizitatori și interzicerea vânătorii.

Distrugerea cuiburilor care sunt foarte aproape de sol sau pe sol, protejate de iarba sau tufișuri înalte.

	
<p><u>Sylvia nisoria</u></p> 	<p>Degradarea habitatelor si intensificarea agriculturii au un impact semnificativ. Pastrarea habitatelor caracteristice si un deranj redus contribuie la conservarea speciei. In cartierele de iernare din Africa, conditiile climatice pot avea un rol determinant asupra populatiei.</p>
<p><u>Anthus campestris</u></p> 	<p>Principalele amenințări asupra speciei sunt: intensificarea agriculturii împreună cu reducerea cantităților de hrană disponibile rezultate în urma utilizării pesticidelor și reducerea suprafețelor propice cuibării prin abandonarea pășunilor și instalarea tufărișurilor în cadrul acestora.</p> <p>Măsurile de conservare potrivite sunt reprezentate de menținerea calității pășunilor printr-un pășunat tradițional, cu număr mic de animale, menținerea unui număr potrivit de arbuști în cadrul acestora, prevenindu-se instalarea tufărișurilor pe suprafețe mari în cadrul acestor habitate și păstrarea unor fâșii de teren necultivate intercalate cu suprafețele de teren arabil.</p>
<p><u>Ciconia ciconia</u></p>	<p>Principala amenințare o constituie electrocutarea (în special a exemplarelor tinere). Cuiburile amplasate direct pe stâlpii de electricitate, fără suport, sunt foarte vulnerabile în această privință. Ca și pentru multe specii, intensificarea agriculturii</p>



pune probleme majore, în special aratul pajiștilor și utilizarea pe scară largă a pesticidelor - ambele cu efecte de reducere severă a sursei de hrană

Himantopus himantopus



Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistică, urbanizarea sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea habitatelor necesare speciei și reducerea deranjului în zonele de cuibărit sunt prioritare pentru conservare.

Dendrocopos syriacus



Fragmentarea habitatelor și deranjul locurilor de cuibărit reprezintă principalele pericole la adresa speciei. Un management prietenos al zonelor deschise în care prezența umană favorizează cuibăritul acestei specii este necesar.

Plegadis falcinellus



Desecarea zonelor umede, tăierea sălciilor de către localnici pentru foc, incendierea stufului și deranjul coloniilor de către vizitatori și al păsărilor de către vânători, deplasarea cu bărci rapide ce produc valuri obligând păsările să se refugieze în alte locuri reprezintă principalele pericole ce afectează specia.

Ca măsuri de conservare sunt încurajate reducerea deranjului la colonii, informarea populației locale cu privire la efectele dramatice asupra păsărilor determinate de tăierea sălciilor, impunerea unor viteze reduse pentru bărci în zonele de hrănire ale speciei și interzicerea vânătorii.

Circus macrourus



Degradarea habitatelor prin transformarea pășunilor în terenuri agricole, intensificarea agriculturii și folosirea pesticidelor, arderea terenurilor și suprapășunatul, alături de vânătoarea ilegală sunt principalele pericole care cauzează declinul speciei.

Un Plan Internațional de Acțiune a fost elaborat în 2003 și în această perioadă au fost întreprinse acțiuni de conservare a pășunilor.

Calandrella brachydactyla



Folosirea insecticidelor în agricultură, braconajul și creșterea numărului de animale ce pășunează au un impact negativ puternic. Îmbunătățirea practicilor agricole și reducerea braconajului sunt prioritare. În trecut era considerată o delicatasă culinară în unele țări și un număr mare de exemplare erau prinse anual pentru consum.

Charadrius alexandrinus



Degradarea habitatelor, creșterea deranjului și urbanizarea sunt principalele pericole ce afectează specia.

Asigurarea de zone tampon în jurul lacurilor sărate sau salmastre și o planificare a expansiunii urbane în concordanță cu cerințele ecologice ale speciilor caracteristice este necesară.

Vanellus vanellus



Declinul masiv al populației cuibăritoare europene este cauzată de pierderea habitatelor propice ca rezultat al schimbărilor din practicile agricole. De exemplu, semănatul de toamnă al holdelor de grâu au dus la o vegetație care este prea înaltă pentru nagâți, iar pesticidele reduc disponibilitatea insectelor. Aceste probleme pot fi rezolvate prin măsuri agro-mediu care încurajează metodele agricole prietenoase cu mediul natural.

III.4. Aria Protejată ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova

Pe teritoriul administrativ al comunei Vlădeni se află mai puțin de 1% din Ariei de protecție avifaunistică (SPA) ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova, Sit Natura 2000.

- Coordonate: N 44° 67' 69"; E 27° 92' 44";
- Suprafața sitului (ha): 7.406,40 ha;
- Suprafața sitului aflat pe U.A.T. Vlădeni (ha): cca. 2.066,19 ha
- Alitudine (m): Min.0, Max.83, Med.8;
- Regiunea biogeografică: Stepică;
- Regiunile administrative: 80% Județul Ialomița, 20% Județul Constanța.

Principala cale de acces către sit este de-a lungul drumului național 2A (E60), între localitățile Hârșova, Giurgeni și Țândărei, DN 2A ocolind situl prin partea de nord a acestuia. Accesul către DN 2A și respectiv spre anumite zone din sit, se poate face și dinspre Făcăeni - Vlădeni (pe DN 3B) sau dinspre Saraiu (pe DN 22A). Porțiuni din sit pot fi accesate pe drumuri comunale și locale care pleacă din localitățile Ghindărești, Hârșova, Vadu Oii, Hagieni, Vlădeni și Făcăeni sau care se desprind din DN 2A și DN 3B. Accesul în sit se poate face și folosind calea ferată de pe ruta Țândărei - Mihail Kogălniceanu - Giurgeni.

ROSPA 0017 Canaralele de la Hârșova se suprapun parțial cu :

- ROSCI0022 Canaralele Dunării;
- Celea Mare-Valea lui Ene (IV.24);
- rezervația naturală 2.369.-Canaralele din Portul Hârșova, suprafața având o pondere de 0,04%;
- cu biotopuri Corine J085BR001, suprafața având o pondere de 0,43%.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonei proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia: aproximativ 20.5% din acest sit se regăsește în județul Constanța și 79.5% se regăsește în județul Ialomița. Distribuția

pe localități este următoarea: Județul Constanța: Ghindărești (13%), Hârșova (12%), Județul Ialomița: Făcăeni (7%), Giurgeni (20%), Vlădeni (12%).

În cadrul ROSPA 0017 Canaralele de la Hârșova, terenurile au următorul mod de utilizare: 25% râuri, lacuri, 40% păduri de foioase, 14% Habitate de păduri (păduri în tranziție), 5% mlaștini, 2% pajiști naturale, 2% pășuni, 12% culturi.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional (ex.: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională /Europeană se regăsește în respectiva arie protejată).

În cadrul sitului se întâlnesc o serie de specii protejate: 40 de specii din anexa 1 a Directivei Păsări; 39 de specii migratoare, 33 de specii păsări listate în anexele Convenției asupra speciilor migratoare (convenția de la Bonn) și 4 specii periclitare la nivel global.

Situl este important pentru populațiile cuibăritoare ale speciilor următoare: *Falco vespertinus*, *Coracias garrulous*, *Anthus campestris*, *Burhinus oedicnemus*, *Accipiter brevipes*, *Calandrella brachydactyla*, *Picus canus*, *Hieraetus pennatus*, *Dendrocopos syriacus*, *Circaetus gallicus*, *Melanocorypha calandra*, *Lanius minor*, *Lanius collurio*, *Milvus migrans*.

Situl este important în perioada de migrație pentru rațe, gâște, răpitoare iar în perioada de iarnă pentru următoarele specii: *Branta ruficollis* și *Haliaetus albicilla*.

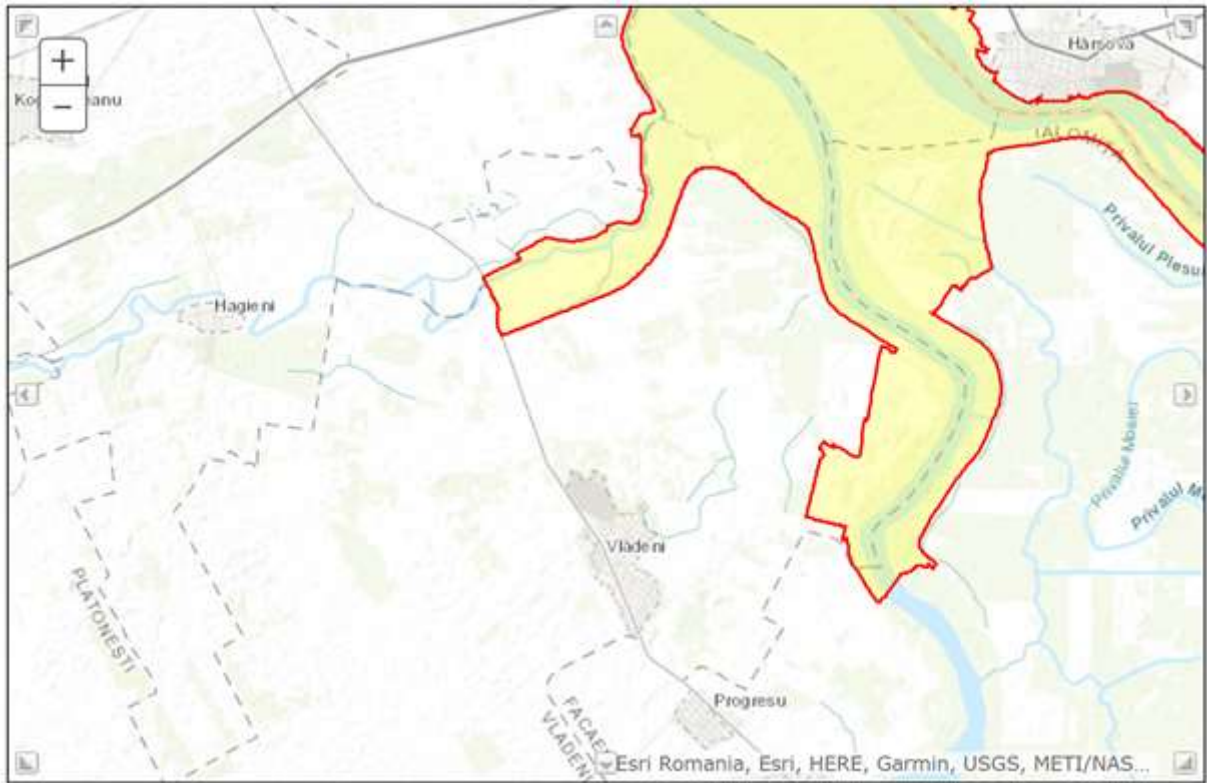


Figura 9 – ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova, Sursa: <http://natura2000.eea.europa.eu/>

Pe teritoriul sitului sunt prezente diferite specii de păsări enumerate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE, acestea fiind evaluate în funcție de o serie de parametri, după cum urmează:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Rezidență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A019	Pelecanus onocrotalus				300-600 i	C	B	B	B
A021	Botaurus stellaris			2-5i		D			
A030	Ciconia nigra				2000-4000 i	B	B	C	C
A031	Ciconia ciconia				8000-42000 i	B	B	C	C
A072	Pernis apivorus				510-1130 i	C	B	C	C
A073	Milvus migrans		4-5 p			B	A	B	A
A075	Haliaeetus albicilla		1 p		4-6 i	C	A	B	B
A080	Circaetus gallicus		1 p		40-90 i	C	B	C	B
A081	Circus aeruginosus		2-5 p		460-1200i	C	B	C	C
A082	Circus cyaneus				50-60 i	C	B	C	B
A083	Circus macrourus				15-20 i	C	B	C	B
A084	Circus pygargus				110-260 i	C	A	B	A
A089	Aquila pomarina				2800-5500 i	C	B	C	B
A092	Hieraaetus pennatus		1-3p		60-130i	C	B	C	B
A097	Falco vespertinus				100-300 i	C	B	C	B

A103	Falco peregrinus				4 i	D			
A133	Burhinus oedicnemus		4-6p			C	B	C	B
A177	Larus minutus				400-600 i	C	B	C	B
A215	Bubo bubo		1 p			C	B	C	C
A224	Caprimulgus europaeus		110-120 p			C	C	C	B
A229	Alcedo atthis		150-160 p			C	C	C	C
A231	Coracias garrulus		120-130 p			B	A	C	B
A234	Picus canus		20-30 p			D			
A236	Dryocopus martius		15-20 p			D			
A238	Dendrocopos medius		15-18 p			D			
A242	Melanocorypha calandra		1200-1300 p			C	A	C	B
A243	Calandrella brachydactyla		100-120 p			C	A	C	B
A246	Lullula arborea		250-300 p			C	B	C	C
A255	Anthus campestris		400-600 p			C	C	C	C
A320	Ficedula parva				200 i	D			
A321	Ficedula albicollis				200 i	D			
A338	Lanius collurio		1200-1300 p			D			
A339	Lanius minor		120-130 p			C	B	C	B
A379	Emberiza hortulana		100-120 p			C	B	C	B
A393	Phalacrocorax pygmeus			180-200 i		C	B	C	B

A402	Accipiter brevipes		6-10 p		50-100 i	C	A	C	B
A403	Buteo rufinus		2-3p			C	B	C	C
A429	Dendrocopos syriacus		70-80 p			C	A	C	B
A533	Oenanthe pleschanka		12-15 p			C	A	C	B

Reprezentative pentru sit sunt și următoarele specii de păsări cu migrație regulată menționate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE:

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A041	Anser albifrons			300-400 i		C	B	C	C
A043	Anser anser		12			D			
A086	Accipiter nisus				600-1200 i	C	B	C	B
A087	Buteo buteo				5000-9000 i	C	B	C	C
A113	Coturnix coturnix		600 p			C	B	C	B

A163	Tringa stagnatilis				30	D			
A168	Actitis hypoleucos				60	D			
A207	Columba oenas		RC			D			
A208	Columba palumbus		P			D			
A210	Streptopelia turtur		RC			D			
A212	Cuculus canorus		RC			D			
A214	Otus scops		RC			D			
A221	Asio otus		C			D			
A230	Merops apiaster		C			D			
A232	Upupa epops		C			D			
A233	Jynx torquilla		RC			D			
A244	Galerida cristata		250-300p			C	A	C	B
A247	Alauda arvensis		P			D			
A249	Riparia riparia		C			D			
A251	Hirundo rustica		C			D			
A260	Motacilla flava		P			D			
A262	Motacilla alba		RC			D			
A271	Luscinia megarhynchos		RC			D			
A273	Phoenicurus ochruros		R			D			

A277	Oenanthe oenanthe		RC			D			
A299	Hippolais icterina		R			D			
A309	Sylvia communis		RC			D			
A310	Sylvia borin		RC			D			
A311	Sylvia atricapilla		RC			D			
A337	Oriolus oriolus		P			D			
A383	Miliaria calandra		P			D			
A435	Oenanthe isabellina		R			D			

Aceste populații sunt evaluate din punct de vedere al reprezentativității, după cum urmează :

C - specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație):

A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă

Evaluare (conservare):

A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare):

A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală):

A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Teritoriul sitului este format din următoarele clase de habitate :

- N06 - Ape dulci continentale (stătătoare, curgătoare) – pondere 25,00%
- N07 - Mlaștini (vegetație de centură), smârcuri, turbării – pondere 5,00%
- N09 - Pajiști uscate, stepe – pondere 2,00%
- N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire) – pondere 12,00%
- N14 - Pajiști ameliorate – pondere 40,00%
- N16 - Păduri caducifoliolate – pondere 14,00%
- N26 - Habitate de păduri (păduri în tranziție) – pondere 12,00%

Ostrovul Gâsca se află în zona propusă, pe teritoriul județului Ialomița, în administrarea DS Slobozia. Considerăm că zona propusă de SOR prezintă importanță din punct al prezentei avifaunei. În zona pod Vlădeni confluența râului Ialomița cu brațul Borcea , pe terenurile limitrofe albiilor majore ale respectivelor cursuri de apă, au existat și există lucii de apă cauzate de inundarea terenurilor, unde își găsesc loc de hrănire și odihnă specii de păsări cum sunt: pelicanul comun, leopardul, egreta mică, egreta mare, barza albă, pescăruș râzător, pescăruș argintiu, pescăruș sur, țigănuș, stârc cenușiu, stârc galben, lișița, cormoran mare, cormoran mic, etc.

Calitate și importanță. Acest sit găzduiește efective importante ale unor specii de păsări protejate. Conform datelor avem următoarele categorii: a) număr de specii din anexa 1 a Directivei Păsări: 37 b) număr de alte specii migratoare, listate în anexele Convenției asupra speciilor migratoare (Bonn): 33 c) număr de specii periclitate la nivel global: 4 Situl este important pentru populațiile cuibăritoare ale speciilor următoare: Falco vespertinus Coracias garrulus Anthus campestris Burhinus oedicnemus Accipiter brevipes Calandrella brachydactyla Picus canus Hieraaetus pennatus Dendrocopos syriacus Circaetus gallicus Melanocorypha calandra Lanius minor Lanius collurio Milvus migrans Situl este important în perioada de migrație pentru speciile: rațe, găște, răpitoare. Situl este important

pentru iernat pentru următoarele specii: Branta ruficollis Haliaetus albicilla SOR: Sit desemnat ca IBA conform următoarelor criterii elaborate de BirdLife International: C1, C6.

Vulnerabilitate. Vulnerabilitatea zonei Canaralelor de la Hârșova rezidă în principal în activitățile de navigație fluvială, activitățile portuare și în impactul antropoc exercitat de vecinătatea localităților (ex. oraș Hârșova).

Aria naturală protejată Canaralele de la Hârșova (monument al naturii) a fost declarată inițial arie protejată prin DCPJ 425/1970, ulterior prin Legea 5/2000. Rezervația Naturală Pădurea Celea Mare-Valea lui Ene a fost declarată prin H.G. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Tip de proprietate. Aria naturală protejată (monument al naturii categoria III IUCN)Canaralele de la Hârșova este proprietate de stat (domeniul public și privat al Primăriei Orașului Hârșova). Rezervația Pădurea Celea Mare-Valea lui Ene este proprietate publică de stat (fond forestier în administrarea RNP, D.S. Constanța, O.S. Hârșova).

În interiorul sitului se desfășoară o serie de activități antropice cu posibile efecte negative asupra teritoriului. Consecințele lor generale în cadrul sitului și suprafața de sit afectată :

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
140 - Pășunatul	B	10,00	-
160 - Managementul silvic	C	15,00	-
504 - Zone portuare	A	5,00	-
520 - Navigație	A	25,00	-
507 - Poduri, viaducte	A	1,00	-

În jurul sitului se desfășoară o serie de activități antropice cu posibile efecte negative asupra teritoriului. Consecințele lor generale în cadrul sitului și suprafața de sit afectată :

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
100 - Cultivarea	B	20,00	-

140 - Pășunatul	A	10,00	-
400 - Urbanizare, industrializare, și alte activități similare	A	15,00	-
502 - Străzi, autostrăzi	A	10,00	-
421 - Depozit de deșeuri menajere	A		-

Intensitatea influenței: A - mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Teritoriul este foarte interesant din punct de vedere geologic, reprezentând un adevărat mozaic. La zi se află o cuvertură de loess și calcarele jurasice așezate pe un fundament de șisturi verzi. În mare măsură, sedimentele calcaroase conțin urme ale viețuitoarelor jurasice. În Dealul Băroi, pe partea vestică, în vechea carieră, mai pot fi găsite încă fosile jurasice. Relieful calcaros a dat naștere unor forme specifice, spectaculoase, întâlnite la tot pasul: poduri, turnuri, peșteri. În situații excepționale, cum s-a întâmplat în urmă cu mai mulți ani, în peșteri au fost descoperite forme de viață din preistorie. O parte din calcarele jurasice sunt compacte și tari, o altă parte sunt calcare moi, alte straturi sunt brecifiate. Calcarele jurasice prezintă fisurări, fracturi, dislocații și falieri de importanță mai mult sau mai puțin locală, dar prin care fie apa Dunării, fie apa din precipitațiile atmosferice, pătrunsă în aceste calcare, poate avea o circulație neregulată subterană, prin crăpături și alte goluri ale calcarului jurasic. La baza formațiunilor jurasice se găsesc în mai multe puncte izvoare, fiindcă apa infiltrată prin loess și calcarele jurasice este oprită pe suprafața șisturilor verzi impermeabile. Zona de calcare jurasice acoperită de loess reprezintă „zona purtătoare de straturi acvifere freatice și ape cu circulație neregulată în profunzime prin fisuri”, iar porțiunile neacoperite de loess sunt „zone calcaroase cu circulație activă, neregulată, prin fisuri și goluri”. Foarte interesante sunt punctele fosiliere din Dealul Băroi și Celea Mare și Mică – Hârșova fiind singurul loc din țară în care ies la vedere calcarele jurasice.

Structura de administrare/ organism responsabil pentru managementul sitului este Ministerul Mediului.

Planul de management al sitului este aprobat prin Ordinul 1252 din 30 iunie 2016 privind aprobarea Planului de management pentru ariile naturale protejate: ROSCI0022 Canaralele Dunării, ROSCI0053 Dealul Allah Bair, ROSPA0002 Allah Bair-Capidava, ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova, ROSPA0039 Dunare-Ostroave, Reciful neojurasic de la Topalu - 2352, Reciful fosilifer Seimenii Mari - 2355, Dealul Allah Bair - 2367, Ostrovul Șoimul IV.19, Celea Mare-Valea lui Ene - IV.24, Pădurea Cetate - IV.25, Pădurea Bratca - IV.26, Canaralele din Portul Hârșova - 2.369, Locul fosilifer Cernavoda - 2.534, Punctul fosilifer Movila Banului, apărut în M. Of. Partea I nr. 63 din 25 ianuarie 2017.

III.4.1 Caracteristici generale ale habitatelor prezente în situl ROSPA0017

1. Pelecanus onocrotalus

Este o specie acvatică masivă, ce pare complet albă atunci când e așezată pe sol. În zbor se distinge ușor culoarea neagră de pe partea inferioară a aripilor. Are un cioc larg și lung de care atârână „o gușă galbenă strabătută de vine roșii„. Adulții au o lungime a corpului cuprinsă între 160-180 cm și o greutate de 8000-10000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 270-320 cm. Adulții au înfățișare similară. Se hrănesc cu pește în ape cu adâncime redusă (1,5-2,5 m) deoarece nu se pot scufunda într-un mod asemănător cormoranilor. Haina „completă adultă„ este vizibilă din al patrulea an, când devine matur, iar penajul se colorează încă din luna aprilie într-un „roz somon frumos„. Din luna iulie începe să năpârlească și culoarea roz-roșiatică se pierde. Este considerată specia națională a României fără a exista însă un act normativ.

Apare în sud-estul Europei și cuibărește în colonii, uneori împreună cu ruda sa, pelicanul creț. În Rezervația Biosferei Delta Dunării, într-o zonă izolată și inaccesibilă din partea de nord a acesteia (Lacul Hrecisca) se află cea mai mare colonie de pelican comun din Europa. Pelicanii comuni sunt păsări care trăiesc în grupuri mari. Se hrănesc împreună și organizează „adevărate goane în cerc„ în

care pelicanii așezați roată împing peștele în centrul cercului prin bătăi repetate ale aripilor, asemeni unei plase vii și mișcătoare, după care îl pescuiesc. De asemenea organizează și „goane cu flancuri larg desfăcute,, iar peștii sunt împinși în apropierea unui mal de unde sunt pescuiți în apa mică. Adesea, în special în ape mai adânci, se asociază cu cormoranii pentru a dirija și prinde peștele. Este remarcabilă ușurința cu care această pasăre mare plutește în aer în cercuri largi, folosind curenții ascensionali. Cartierele de iernare sunt localizate în Israel și pe coastele Africii. E o specie longevivă, putând trăi până la 30 de ani.

Populația europeană a pelicanului comun este estimată la un efectiv de până la 5100 de perechi. Rezervația Biosferei Delta Dunării este locul tradițional de cuibărit pentru pelicanul comun (până la 4000 de perechi). În urmă cu 60-100 de ani era o specie cuibăritoare comună pe tot cursul inferior al Dunării. În perioada 1990-2000 populația a rămas stabilă în România, fiind o specie simbol pentru Delta Dunării, protejată prin măsurile întreprinse de Administrația Rezervației Delta Dunării.

Se reîntorc din cartierele de iernare în a doua parte a lunii martie. Cuibăresc în colonii mari unde cuiburile sunt alăturate, construite simplu (adâncituri căptușite cu plante) și depun 1-2 ouă, deși uneori se întâmplă să fie depuse și trei ouă. Dimensiunile medii ale ouălor sunt de 95,2 x 60,2 mm. Privită de sus sau de la distanță, o asemenea colonie este fascinantă, iar mormăitul înfundat al pelicanilor este caracteristic. Incubația durează 32-36 de zile și ouăle sunt clocite de către ambii parteneri. Puii abia ieșiți din ouă sunt golași în primele zile și primesc hrana de la adulți prin regurgitare și aproape digerată. Puii rămân în cuib și sunt hrăniți de părinți timp de nouă săptămâni, până devin zburători.

2. *Botaurus stellaris*

Buhaiul de baltă, cunoscut și sub numele de bou de baltă, este o specie caracteristică zonelor umede. Adulții au o lungime a corpului de 69-81 cm, fiind

ceva mai mari decât o găină domestică, și o greutate de circa 1350 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 100-130 cm. Adulții au înfățișare similară. Coloritul general este galben cărămiziu cu striații negre. Se hrănește cu pești, insecte acvatică, broaște, lipitori și chiar șoareci.

Specia apare pe cuprinsul întregului continent european, cu o distribuție mai uniformă în partea estică a acestuia. Este o specie sfioasă, retrasă, solitară, la care masculii și femelele petrec o perioadă scurtă împreună în perioada împerecherii. Masculii sunt teritorialii, iar strigătul specific se aude toată primăvara pe distanțe mari, mai ales la răsăritul soarelui și amurg. Sunetul pe care îl scoate se aseamănă mult cu cel al instrumentului muzical denumit buhai, folosit în mod tradițional cu ocazia sărbătorilor de iarnă, de unde a fost împrumutat și numele păsării. De obicei, exemplarele stau ascunse în stuf, iar atunci când sunt surprinse adoptă o poziție de camuflaj, cu gâtul și ciocul întinse în sus (dungile verticale de pe corp imită surprinzător de bine tulpinile stufărișului, cu care se confundă), poziție caracteristică numai acestei specii. Iernează în sud-vestul Asiei și nordul Africii. În iernile mai blânde unele exemplare pot rămâne la noi în țară. Longevitatea maximă cunoscută este de 11 ani și trei luni.

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, de până la 54000 de perechi. Deși populația a rămas relativ stabilă în perioada 1990-2000, declinul manifestat în perioada 1970-1990 nu a fost recuperat. Cea mai numeroasă populație apare în Rusia și Polonia.

Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este construit de femelă și este alcătuit din stuf și alte resturi vegetale. Femela depune la sfârșitul lui aprilie 3-5 ouă cu o dimensiune de 53 x 39 mm și o greutate de 42 g, pe care le incubează singură timp de 24-26 de zile, masculul fiind poligam. Femela îngrijește singură puii pe o perioadă cuprinsă între 12-30 de zile.

3. Pernis apivorus

Viesparul, cunoscut și sub denumirea de șorecarul viespilor, este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni. Lungimea corpului este de 52-59 cm și greutatea medie de 750 g pentru mascul și 910 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 113-135 cm. Lungimea corpului este puțin mai mare decât a șorecarului comun (*Buteo buteo*) și poate fi ușor confundat cu acesta, mai ales de la distanță. Sexele pot fi diferențiate după penaj, ceea ce este o situație neobișnuită pentru păsările mari de pradă. Masculul are capul gri-albăstrui iar femela maro. În general, femela este mai închisă la culoare decât masculul. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

Este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așează pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani.

Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 110000-160000 de perechi. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși în Finlanda și Suedia populația s-a redus în perioada 1990-2000, în Rusia, Belarus și Franța, unde apar cele mai mari populații, acestea s-au menținut, ceea ce a făcut ca specia să se păstreze stabilă în ansamblu. În România populația estimată este de 2000-2600 de perechi.

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie, cu o dimensiune medie de circa 51,9 x 40,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește

frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile.

4. *Milvus migrans*

Gaia brună cunoscută și sub denumirea de șorliță brună, este o pasăre de pradă diurnă de mărime medie, caracteristică pădurilor situate în apropierea zonelor umede. Lungimea corpului este de 48-58 cm iar greutatea cuprinsă între 650-940 g, femela fiind cu puțin mai mare decât masculul. Anvergura aripilor este cuprinsă între 130-155 cm. Adulții au înfățișare similară. Poziționarea aripilor în unghi și coada în furculiță fac ca identificarea să fie relativ ușoară. Este ceva mai mică decât gaia roșie, iar furculița cozii este mai mică. Cu o distribuție pe patru continente este una din cele mai răspândite pasări de pradă din lume. Se hrănește cu insecte, mamifere mici și resturi de mamifere mari, păsări, șerpi, broaște și pești.

Este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european. Petrece destul de mult timp în aer planând în curenții ascendenți, în căutarea hranei. Sunt atrase de fum și foc și vânează viețuitoarele ce fug de foc. Ritualul de împerechere este spectaculos. Partenerii se urmăresc în zbor rotindu-se, plonjând și executând mișcări acrobatice de mare virtuozitate. Femelele nesupravegheate de mascul se împerechează și cu alți masculi. Cuibărește în scobiturile stâncilor și în copaci înalți. Orientarea cuibului este aleasă în funcție de direcția predominantă a vânturilor. Preferă să-și așeze cuibul în apropierea zonelor umede și a așezărilor umane. La cuib aduce ornamente, iar în cuiburile cercetate de Dombrowski au fost găsite scrisori de dragoste, jurnale și alte resturi de hârtie, petece de haine vechi și covoare. În mod obișnuit sunt aduse bucăți de plastic și materiale textile. Lernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 23 de ani și 10 luni.

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 64000-100000 de perechi. A scăzut considerabil între 1970-1990. Deși în perioada 1990-

2000 populația din Franța a fost stabilă sau a crescut, în restul teritoriului a continuat să scadă.

Sosește din cartierele de iernare în martie. La construirea cuibului participă ambii părinți, acesta fiind alcătuit din crengi căptușit cu resturi vegetale. Femela depune 2-3 ouă în a doua jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,3 x 42,2 mm. Incubația durează 30-34 de zile și este asigurată de ambii părinți. La pui, penele corpului apar după 18-22 de zile. Pot sta în picioare în cuib după 17-19 zile și încep să dea din aripi după 27-31 de zile. După 50 de zile încep să se mute pe crengile din preajma cuibului. Păsările pot cuibări după cel de-al doilea an de viață.

5. Circus cyaneus

Eretele vânăt, cunoscut și sub denumirea de erete de câmp, este o specie caracteristică zonelor deschise, cu pășuni, mlaștini și teritorii agricole. Lungimea corpului este de 45-55 cm și greutatea de 290-400 g pentru mascul și 370-708 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97-118 cm. Eretele vânăt este zvelt, de mărime medie, cu coada lungă și o pată albă caracteristică la baza cozii care apare la ambele sexe. Masculul este gri pe spate, iar vârfulurile aripilor sunt negre. Femela este maro pe spate și maro cu alb sub aripi. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, reptile, broaște, insecte și uneori cu leșuri.

Este o specie cuibăritoare în partea nordică și vestică a continentului european. Maturitatea sexuală este atinsă la 2-3 ani și poate trăi până la 17 ani. Ritualul nupțial efectuat de mascul este un adevărat dans pe cer, spectaculos, cu înălțări rapide, spirale, rostogoliri însoțite de sunete multiple. O pereche se poate menține mai multe sezoane. Femelele sunt cele care inițiază copulația. În mod frecvent, la această specie masculul se împerechează cu mai multe femele. În afara perioadei de cuibărit se adună uneori pentru înoptare în număr mare. Înoptează în copaci și chiar pe sol. Când vânează alunecă în zbor cu viteză redusă, la înălțime mică față de pământ. Spre deosebire de alți ereți se bazează mult pe sunet în

detectarea prăzii ascunse în vegetație, deși se folosește și de văz. Iernează în partea centrală și estică a continentului european și în Africa.

Populația europeană cuibăritoare a speciei este relativ mică cuprinsă între 32000-59000 de perechi. Populația a descrescut semnificativ în perioada 1970-1990, însă acest declin s-a redus în perioada 1990-2000. Cu toate acestea, pe ansamblu specia se află în declin. Efectivele cuibăritoare cele mai mari sunt în Rusia, Franța și Finlanda. Efectivele populației ce iernează în Europa sunt de peste 8500 de exemplare. Cele mai mari efective se înregistrează în Slovacia, Ungaria și Polonia. În România apare în migrație și în timpul iernii, mai ales în Dobrogea.

Cuibul este așezat pe sol, de multe ori în apropierea apei, în vegetația deasă și înaltă. Construcția cuibului este începută de ambii părinți, însă femela contribuie mai mult. Este alcătuit din crengi, iarbă și căptușit la interior cu pene. Femela depune 3-6 ouă în a doua parte a lunii aprilie. Incubația durează 29-31 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Timp de circa două săptămâni după ieșirea puilor din ouă, masculul continuă să aducă hrană, atât pentru femelă cât și pentru pui. Puii devin zburători la 29-42 de zile, dar rămân dependenți de părinți pentru încă câteva săptămâni.

6. *Jynx torquilla*

Este o specie de ciocănitoare atipică, de talie mică. Dimorfismul sexual este inexistent. Ambele sexe au coloritul similar: dorsal nuanțe de maro castaniu, gri și negru, care formează un desen caracteristic, de camuflaj; abdomenul este deschis la culoare, aproape alb, cu striții închise. Lungimea corpului este de 16-18 cm și are o greutate medie de 30-50 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 25-27 cm.

Este foarte răspândită, fiind prezentă pe întreg teritoriul țării, din Delta și lunca Dunării, până în zona dealurilor submontane. Cuibărește în special în habitate deschise, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. Prezența arborilor maturi cu cavități naturale sau excavate de alte specii de ciocănitori este obligatorie (din moment ce nu își sapă singur scorbura).

Capîntortura este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând majoritatea dietei (în special larve și pupe). Consumă suplimentar și alte specii de insecte care sunt prezente pe sol, sau păianjeni și alte nevertebrate. Ocazional consumă și fructe mici ale plantelor de la nivelul solului.

Populația globală este estimată la 3 000 000 - 7 100 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 674 000 - 1 600 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 30 000 - 70 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională pe termen scurt în Europa este considerată ușor crescătoare; însă, pe termen lung populația a suferit un declin moderat. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Femela depune de obicei 7-12 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 11-12 zile. Puii devin zburători la 20-22 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi existente în trunchiul arborilor.

7. *Melanocorypha calandra*

Ciocârlia de Bărăgan este caracteristică regiunilor joase aride și cultivate, pajiștilor și stepelor naturale. Lungimea corpului este de 17,5-20 cm, cu o greutate de 54-73 g pentru mascul și 44-66 g pentru femelă. Anvergura aripilor este de circa 37-40 cm. Penajul maroniu este similar la ambele sexe. În zbor, privită de jos, apare închisă la culoare, aproape neagră. În timpul sezonului de cuibărit se hrănește predominant cu insecte și iarna cu semințe și rădăcini.

Este o specie răspândită în sudul și sud-estul continentului european. Masculii se aud cântând încă din martie. Când se ridică în aer, începe să cânte și apoi se rotește deasupra teritoriului său la o înălțime de 80-100 m timp de câteva minute. Zborul este caracteristic, cu bătai rare ale aripilor, plutind cu aripile întinse

și coada strânsă. Poate imita cântecul altor specii. Este teritorială și urmărește intrușii în zbor. Se hrănește atât singură cât și în stoluri mari. În afara sezonului de cuibărit se hrănește și împreună cu alte specii (presura sură). Este monogamă, iar cuiburile sunt solitare. Cuiburile sunt reprezentate de o adâncitură în pământ căptușită cu paie și tulpini vegetale uscate, peste care este așezată o împletitură fină de iarbă. Cuiburile sunt în general adăpostite sub tufișuri sau alte plante. Este parțial sedentară. În afara perioadei de cuibărit se înregistrează mișcări pe distanțe mai mari. Unele populații din estul Europei cum sunt cele din Rusia sunt parțial migratoare sau migratoare și ierneză în nordul Africii.

Populația europeană este mare, cuprinsă între 10000000-24000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși în unele țări cum este Turcia s-a menținut stabilă în perioada 1990-2000, la nivel european populația a suferit un declin moderat. În România este estimată prezența a 85000-105000 de perechi. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Rusia, Turcia și Spania.

Femela depune în mod obișnuit 4-5 ouă în a doua parte a lunii aprilie. Incubația durează în jur de 12-14 zile și este asigurată în cea mai mare parte de către femelă. Puii sunt hrăniți în cuib circa zece zile, însă devin zburători după 20 de zile, perioadă în care sunt hrăniți de ambii părinți. Depune două ponte pe sezon.

8. Upupa epops

O specie inconfundabilă și singurul reprezentant al ordinului Bucerotiformes în Europa. Nu există dimorfism sexual vizibil. Caracteristice sunt creasta lungă, ce poate fi ridicată și ciocul lung și ușor curbat curbat. Capul, gâtul și pieptul sunt roz-gălbui, iar aripile, spatele și coada sunt dungate negru cu alb. Lungimea corpului este de 25-29 cm și are o greutate medie de 46-89 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 44-48 cm.

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din Europa de vest până în extremul orient (China și Korea). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele dealurilor înalte.

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește începând cu mijlocul lunii martie și pleacă în luna septembrie. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa Sub-sahariană.

Este foarte răspândită, fiind prezentă pe întreg teritoriul țării, din Delta și lunca Dunării, până în zona dealurilor înalte. Cuibărește în special în habitate deschise și semi-deschise, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, aliniamente de arbori, zăvoaie. Intră și în zone de terenuri agricole, cu agricultură tradițională (mozaicuri de suprafețe reduse, alternând cu vegetație naturală).

Pupăza este predominant insectivoră, speciile mari din sol reprezentând majoritatea dietei (greieri, coropișnițe, diverse coleoptere, larve de fluturi etc.). Consumă suplimentar și alte specii de nevertebrate care sunt prezente pe sau în sol (viermi), dar și vertebrate de mici dimensiuni (șopârle, șerpi, broaște).

Populația globală este estimată la 5 000 000 - 10 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 1 300 000 - 2 760 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 20 000 - 40 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională pe termen scurt în Europa este considerată nesigură; însă, pe termen lung populația a suferit un declin moderat. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Începutul perioadei de reproducere în Europa se întinde din luna februarie (zonele mediteraneene), până în mai (zonele nordice). Femela depune de obicei 5-8 ouă, pe care le clocesc femelele, hrănite de masculi. Incubarea durează 15-18 zile. Puii devin zburători la 22-28 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de

hrană). Folosește pentru amplasarea cuibului o largă varietate de structuri: scorburi în arbori bătrâni, pereți de stâncă sau grohotiș, acoperișuri, ziduri vechi sau clădiri abandonate etc.

9. Picus canus

Este o specie de ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul gri cu "mustață" neagră îngustă, abdomenul gri deschis, pal, iar spatele verde. Masculul are o pată roșie pe frunte (lipsește la femelă). Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 125-165 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 38-40 cm.

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din Europa centrală până în extremul orient (inclusiv în nordul Japoniei și Korea). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

Deși este foarte răspândită, are anumite preferințe de habitat, fiind astfel mai sensibilă la modificări. Are o distribuție în general uniformă în Transilvania, Moldova, zonele submontane, Subcarpați și Dobrogea (inclusiv Delta Dunării); în zonele de câmpie are o distribuție mai restrânsă (rară în sud-vest) și prezență izolată în habitate mai bune. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit forestiere cu luminișuri, cu abundență de arbori morți.

Populația globală este momentan necunoscută, datorită faptului că au existat recent modificări taxonomice și unele subspecii au devenit specii (totalurile trebuind recalulate). Cea europeană este estimată la 187 000 - 360 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 30 000 - 60 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație mare și un teritoriu de răspândire întins, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

III.4.2. Măsuri de conservare a tipurilor de habitat din situl ROSPA0017

Tip de specie	Amenințări și măsuri minime de conservare
<p><i>Pelicanus pelicanus</i></p> 	<p>Deranjul și braconajul, asociat cu degradarea zonelor umede și pierderea teritoriilor de cuibărit constituie principalele amenințări. Instalarea de platforme artificiale pentru cuibărit și elaborarea unui Plan Național de Acțiune pentru specie,, trebuie să reprezinte o prioritate pentru Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării.</p>
<p><i>Botaurus stellaris</i></p>	<p>Degradarea habitatelor și arderea stufului reprezintă, împreună cu poluarea apelor și prădarea cuiburilor de către porcii mistreți, principalele pericole care afectează specia. Ca măsuri de conservare a speciei se încurajează tăierea succesivă a stufului astfel încât acesta să formeze o structură mozaicată și reducerea deranjului prin interzicerea vânătorii.</p>



Pernis apivorus



Milvus migrans

Braconajul reprezintă principala amenințare pentru această specie, iar oprirea vânătorii poate contribui la reducerea acestei presiuni.

Electrocutarea păsărilor atunci când se așează pe liniile electrice de medie tensiune, coliziunea cu autovehicule, fiind surprinse când încearcă să ridice rozătoare și alte animale moarte de pe șosele, otrăvirea prin consumare de animale moarte, în



special rozătoare, și braconajul sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea calității habitatelor caracteristice și oprirea vânătorii sunt măsuri care se pot implementa ușor, cu efecte semnificative.

Circus cyaneus



Degradarea habitatelor în zonele de cuibărit și iernare prin reducerea zonelor umede, intensificarea agriculturii și transformarea pășunilor în culturi agricole, prezența pesticidelor și vânătoarea ilegală sunt principalele pericole pentru specie. Conservarea speciei necesită refacerea zonelor umede și reducerea cantității de pesticide folosite în activitățile agricole.

Lynx torquilla



Declinul pe termen lung al speciei a fost asociat cu schimbările climatice, în special cu creșterea cantității de precipitații în sezonul de cuibărit. Fiind dependentă de arbori maturi pentru cuibărit, amenințarea majoră o constituie tăierea arborilor de pe pajiști/pășuni. Suplimentar, procesul de întinerire a livezilor poate avea consecințe negative, mai ales dacă se face concomitent pe suprafețe mari.

Melanocorypha calandra



Folosirea insecticidelor în agricultură, braconajul și creșterea numărului de animale ce pășunează au un impact negativ puternic. Îmbunătățirea practicilor agricole și reducerea braconajului sunt prioritare

Upupa epops

Intensificarea agriculturii - în special utilizarea pesticidelor - reprezintă o amenințare majoră, datorită reducerii sursei de hrană (insectele și alte nevertebrate). În unele țări specia se vânează (nu și în România).



Picus canus



Fiind mai sensibilă la modificările de habitat, extragerea continuă a arborilor morți sau lâncezi, precum și a arborilor maturi din habitatele forestiere, constituie o amenințare majoră și serioasă la adresa speciei. Eforturile de conservare trebuie să se concentreze pe păstrarea unui cadru cât mai natural în habitatele forestiere țintă, în special în cazul celor incluse în rețeaua Natura 2000.

Capitolul IV. Probleme de mediu semnalate

- Cadru natural

Deși în intravilanul comunei există o suprafață redusă de spații verzi amenajate corespunzător, cadrul natural relativ bogat, constituit din suprafețe împădurite în extravilan și cursuri de apă, contribuie la menținerea unui microclimat echilibrat.

Nu există probleme din punct de vedere climatic, localitatea fiind situată în zona cu climă temperat-continentală, cu o valoare medie de +10 grade Celsius. Temperatura lunii ianuarie – 3,30 C, iar a lunii iulie 21,40 C.

- Resurse naturale

Resursele naturale ale solului sunt reprezentate de suprafețe împădurite și cursuri de apă.

Pădurile, situate în extravilanul localității, adăpostesc numeroase specii de animale, ajută la reglarea căderilor de precipitații, constituie surse de masă lemnoasă și contribuie la menținerea unui microclimat favorabil.

- Riscuri naturale

Din punct de vedere seismic comuna Vlădeni se încadrează în zona de macroseismicitate I = 71 pe scara MSK, unde indicele 1 corespunde unei perioade medii de revenire de 50 ani, conform S.R.1100/1– 93.

Din punct de vedere al riscului la inundații, Comuna Vlădeni este supusă acestui risc, întrucât pe teritoriul comunei Vlădeni fenomenele de inundabilitate se manifestă în zona de albie majora a rețelei hidrografice principale din zonă. Areale afectate sunt localizate în lunca Dunării și a râului Ialomița.

Din punct de vedere al construibilității, se pot repera 3 zone:

1. Zone bune de construit fără amenajări speciale
2. Zone bune de construit cu amenajări speciale

3. Zone improprii amplasării construcțiilor.

Zone de recreere, odihnă, agrement

Pe teritoriul comunei Vlădeni, în satul reședință de comună, există un teren de fotbal, o sală de sport și două spații de joacă pentru copii, care servesc drept zonă de recreere și relaxare pentru locuitori. În restul localității, spațiile verzi publice și verzi amenajate, sunt slab reprezentate și insuficiente în raport cu numărul de locuitori.

- Obiective industriale și zone periculoase

În cadrul comunei se desfășoară activități agro-zootehnice (fermele de suine ale firmei COMSUIN S.A., fermele de oi și de bovine ale firmei AGROZOOTEHNICA S.A.) și de asemenea există o zonă de parcuri eoliene care impun zone de protecție sanitare conform celor reglementate prin planurile urbanistice aprobate de tip P.U.Z.

- Rețeaua principală de căi de comunicație

Traficul rutier nu este foarte intens și nu are valori foarte mari, în concluzie acesta nu reprezintă o sursă majoră de poluare cu noxe.

- Depozitarea deșeurilor menajere

Implementarea în România a politicii U.E. privind gestiunea deșeurilor se asigură prin Strategia Națională de gestionare a deșeurilor și Planul național de gestionare a deșeurilor – PNGD, documente care au fost aprobate prin H.G. nr. 1570/2004.

În prezent, la nivel local, deșeurile comunale sunt colectate de către S.C. SALUBRITATE COMUNALĂ S.R.L..

Capitolul V. Disfuncționalități. Diagnostic general. Diagnostic prospectiv

Disfuncționalități	Propuneri de ameliorare/eliminate	Diagnostic prospectiv
<p>Circulație</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Doar strada Bărăganului, care leagă strada principală de zona de cimitir, împreună cu strada principală (DN3B) sunt amenajate cu trotuare pe o parte a profilului acestora, iar cea din urmă precizată prezintă discontinuitate în teritoriu datorită materialului care fie prezintă uzură excesivă, fie lipsește; ▪ Intersecții amenajate necorespunzător: lipsa semnalizării corespunzătoare cu deosebire a intersecțiilor dintre străzile secundare și drumul național; ▪ Distanța minimă normală dintre intersecții la același nivel nerespectată conform Ordinului nr. 49 din 27 ianuarie 1998 pentru aprobarea Normelor tehnice privind proiectarea și realizarea străzilor în localitățile urbane : în zona de nord, zona de extindere, distanța dintre intersecții fiind de 5,00-48,00 m; ▪ Parametrii aleilor tip fundături neconforme, unele subdimensionate iar altele cu lungimi prevăzute mai mari de 100m; ▪ Toate străzile secundare, exceptând strada Bărăganului, sunt neamenajate cu trotuare; 	<p>Comuna Vlădeni amplasată în extremitatea estică a județului Ialomița, în Lunca Ialomiței, în Câmpia Bărăganului de Sud, 30 km față de municipiul Fetești și 22 km față de orașul Țândărei este una dintre cele 59 de comune ale județului. Teritoriul administrativ al Comunei Vlădeni are o suprafață de 12.967,00 ha și se învecinează cu:</p> <ul style="list-style-type: none"> -la nord – comuna Giurgeni; -la est – comuna Făcăeni; -la sud – comunele Făcăeni și Movila; -la vest – comunele Platonești și Mihail Kogălniceanu. <p>Datorită amplasării sale în legătură cu Brațul Borcea comuna are un potențial foarte mare atât în atragerea noilor investitori, cât mai ales de dezvoltare a zonelor de locuit de vacanță – locuire temporară sau a zonelor de agrement pentru turismul de weekend.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ampriza insuficientă a unor drumurile secundare; ▪ Zone ale intravilanului existent fără asigurarea unei trame stradale coerente; ▪ Circulații neasfaltate ce necesită modernizare; ▪ Profilele existente nu corespund cu cele reglementate prin Ordinul nr. 50/27.01.1998 pentru aprobarea Normelor tehnice privind proiectarea și realizarea străzilor în localitățile rurale; ▪ Lipsa unor puncte de informare cu privire la traseele de transport în comun și localitățile cu care realizează conexiuni aceste rute; ▪ Lipsa pistelor de biciclete și a unor trasee specifice. 	<p>Elementele valoroase de cadru natural – suprafețe considerabile de terenuri forestiere protejate prin Natura 2000, precum și Brațul Borcea, constituie resurse importante, care atrag populația atât pentru petrecerea timpului liber, cât și pentru stabilirea cu reședința, temporară sau permanentă.</p> <p>Echiparea edilitară cu alimentare cu apă și canalizare care nu deservește în totalitate zonele construite constituie o altă problemă curentă care trebuie rezolvată, întrucât aceasta are efecte în primul rând asupra mediului și asupra sănătății populației.</p> <p>Astfel, sunt necesare intervenții pe termen scurt, mediu și lung, atât în plan fizic, cât și în plan social și economic, astfel încât Comuna Vlădeni să devină o localitate competitivă.</p>
<p>Fond construit și utilizarea terenurilor</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Terenuri desemnate cu destinație agricolă, pe care în prezent se desfășoară și activități agrozootehnice (de creștere a animalelor) pentru care nu s-au luat măsuri sanitare; ▪ Lipsa întreținerii corespunzătoare a terenului pe care este amplasat târgul; ▪ O parte din construcțiile existente, prin materialele și paletele de culori folosite, au depreciat aspectul general al zonei; 	

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ O parte din imobile folosesc drept material pentru împrejmuirea proprietăților tabla, element complet nespecific zonei; ▪ Exploatarea terenurilor agricole se face preponderent în gospodăriile individuale fără valorificarea economică a produselor; ▪ Forța de muncă redusă în domeniul industrial și agricol; ▪ Degradarea unor elemente reprezentative prin intervenții care nu respectă specificul arhitectural sau modalitățile tradiționale de construcție specifice zonei; ▪ Diminuarea coerenței vizuale a peisajului antropic prin inserții noi, ce nu se încadrează în context și nu respectă forma, scara, proporțiile, materialele de construcții sau cromatică; ▪ Degradarea unor elemente simbolice, culturale și de peisaj prin extinderea plantațiilor agricole. ▪ 	
<p>Spații plantate, agrement, sport</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Perdele de protecție și plantații de aliniament prezente doar de-a lungul drumului național, ce prezintă discontinuitate în teritoriu; ▪ Inexistența unor perdele de protecție și inexistența plantațiilor de aliniament pe străzile secundare; ▪ Insuficiența spațiilor verzi plantate conform Legii 24/15.01.2007, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 764 din 10.11.2009, privind reglementarea și 	

	<p>administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, cu completările și modificările ulterioare;</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Insuficiența locurilor de joacă pentru copii; ▪ Insuficiența spațiilor verzi publice amenajate corespunzător (Conform OUG 114/2007, privind protecția mediului și Legii 24/2007, privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localității). 	
<p>Probleme de mediu</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Principalul factor poluant al aerului îl constituie noxele produse de circulația rutieră; ▪ Calitatea apei freatică este afectată de poluare, datorită nerespectării distanțelor sanitare dintre puțurile de apă, haznalele de tip rural și fosele septice din gospodării; ▪ Extinderea zonelor rezidențiale prin ansamblurile de locuințe ce se construiesc în zonă; ▪ Surse agricole din care provine poluarea: dejecții animale, apele uzate din sectorul zootehnic netratate corespunzător, gunoiul de grajd depozitat direct pe sol, latrine neizolate direct pe sol, deșeuri menajere din gospodăriile rurale; ▪ Lipsa sistemelor de preepurare a apelor meteorice colectate de pe carosabilul asfaltat, apele evacuându-se natural pe teren; ▪ În prezent comuna Vlădeni nu dispune de instalații de stingere a unui eventual incendiu cu hidranți exteriori de incendiu; 	

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ În prezent comuna Vlădeni nu dispune de alimentare cu apă și canalizare, gospodăriile evacuând apele uzate menajere în haznalele de tip rural fără posibilitate de vidanajare; ▪ Poluare cu praf din cauza străzilor neasfaltate. 	
<p>Protejarea zonelor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cu valoare de patrimoniu; - Pe baza normelor sanitare în vigoare - Față de construcții și culoare tehnice - Cu destinație specială - Zone poluate 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Absența zonelor de protecție a monumentului istoric și a siturilor arheologice; ▪ Situri arheologice nedelimitate în coordonate stereo '70 și zonă de protecție a acestora neînstituită și nedelimitată în coordonate stereo '70 pe limite de proprietate; ▪ Zonă de protecție a Monumentului Biserica "Sfântul Nicolae" nedelimitată în coordonate stereo '70 pe limite de proprietate; ▪ Construcții tradiționale, aflate în stare rea, fiind nevalorificate sau care au avut intervenții recente care depreciază valoarea acestora; ▪ Linii electrice de medie tensiune care tranzitează zona construită și impun interdicții / restricții de construire; ▪ Locuințe existente în zona de protecție a cimitirelor și în zona de protecție a liniilor electrice 	

Capitolul VI. Măsuri în vederea eliminării sau diminuării efectelor riscurilor naturale din anumite zone

Zone cu riscuri naturale	Măsuri pentru eliminare/diminuare
Zone afectate de cutremure de pământ	<p>La amplasarea construcțiilor în zonele cu linii tectonice se va ține seama de comportarea construcțiilor la seism din zonele adiacente.</p> <p>Condițiile de amplasare și conformare a construcțiilor în raport cu gradul de seismicitate, distanțele dintre clădiri, regimul de înălțime, sistemul tehnic constructiv, tipul fundațiilor și adâncimea de fundare sunt diferite de la o zonă la alta și ele se stabilesc pe baza proiectelor executate de către specialiști atestați;</p> <p>Funcție de condițiile geotehnice specifice pe zone, proiectarea construcțiilor ce urmează a se executa sau a construcțiilor existente ce necesită lucrări de consolidare se va face în conformitate cu prevederile normativului P 100/2013 și a O.G. nr. 20/1994.</p>
Zone afectate de fenomene de inundabilitate	<p>Se va respecta zona de protecție pentru cursurile de apă, baraje și lacuri de acumulare, canale de derivație hidrotehnică și iazuri de decantare, impuse de Apele Române</p>
Zone afectate de fenomene de instabilitate	<p>În urma acestui calcul a rezultat ca teritoriul administrativ al comunei Vlădeni este expus riscurilor de tipul fenomenelor de instabilitate pe suprafețe extrem de reduse. Acestea sunt localizate pe zonele de versant create de rețeaua hidrografică din zona.</p> <p>La proiectarea unor viitoare construcții se va ține seama de încadrarea terenului în funcție de construibilitatea acestuia și anume:</p> <p>Zone improprii amplasării construcțiilor reprezentate prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> -zonele de curs ale rețelei hidrografice cu regim permanent cu banda de protecție delimitată conform Legii Apelor completată cu Legea 112/2006;

-zonele inundabile aferente rețelei hidrografice cu caracter permanent;
-zonele de curs ale rețelei hidrografice cu regim nepermanent;
-zonele aferente cursurilor de apă unde apar fenomene de prăbușire a malurilor ca rezultat al eroziunii.
-zonele afectate de trasee de utilități (linii electrice) etc;
Zone bune de construit cu amenajări speciale reprezentate prin:
-zonele de taluz cu pantă de maxim 15 grade unde amenajările constau din realizarea de platforme și fundare în trepte;
-zonele cu drenaj insuficient unde amenajările ce urmează a fi executate constau din lucrări de drenare a apei pluviale sau ridicarea cotei amplasamentului construcțiilor;
Zone bune de construit fără amenajări speciale, ocupă cea mai mare parte din teritoriul comunei și sunt reprezentate de zona de câmpie cu relief plan și stabil fără potențial de risc cu privire la fenomenele de inundabilitate. Pentru această zona se vor respecta prevederile NP 125 - 2010 – Fundarea construcțiilor pe pământuri sensibile la umezire.

Capitolul VII. Modificările fizice ce decurg din PP (din excavare, consolidare, dragare etc.) și care vor avea loc pe durata diferitelor etape de implementare a planului

VII.1. Modificări fizice ce decurg în etapa de implementare obiective prevăzute în PUG

Modificările fizice ce decurg din implementarea planului sunt caracteristice fiecărui obiectiv de construcție/reabilitare, schimbare destinație teren astfel:

-Reabilitarea și modernizarea drumurilor de pe teritoriul administrativ al comunei, obiectiv ce va fi implementat prin lucrări de pregătire a amplasamentului (sistemizarea pe verticală a terenului) și organizarea de șantier ce produc modificări fizice prin decopertarea solului în vederea realizării condițiilor pentru implementarea obiectivului propus

-Stabilirea intravilanului comunei Vlădeni, județul Ialomița cu delimitarea de zone construibile și a unor zone funcționale care să corespundă necesităților viitoare

- Stabilirea și delimitarea zonelor cu interdicție temporară sau definitivă de construcție.

- Modernizarea și dezvoltarea echipării edilitare.

VII.2 Modificările fizice ce decurg în etapa de postimplementare obiective prevăzute în PUG

În general, în această etapă are loc refacerea naturală a terenurilor ocupate temporar (organizarea de șantier, săpături fundații etc.), precum și o urbanizare a terenurilor agricole acolo unde se dorește a se realiza noi amenajări urbanistice.

Planul Urbanistic General va asigura un cadru unitar privind posibilitățile de dezvoltare în context local și regional, urmărind asigurarea dezvoltării durabile pe termen lung a zonei.

Reglementările configurativ-spațiale privind dezvoltarea în teritoriu sunt corelate cu aspecte economice și sociale, precum și cu aspecte ce vizează protecția mediului.

Lipsa/neimplementarea PUG poate duce la pierderea unei oportunități importante de considerare a aspectelor de mediu în politica urbanistică locală.

Un aspect important ce trebuie subliniat este acela că elaborarea și promovarea PUG al comunei Vlădeni creează cadrul adecvat de dezbatere și consultare publică asupra opțiunilor privind dezvoltarea zonei.

VII.3. Resursele naturale necesare implementării PP (preluare de apă, resurse regenerabile, resurse neregenerabile etc.)

Resursele naturale necesare implementării PUG sunt specifice acelor obiective ce produc modificări urbanistice astfel aceste resurse sunt identificate sub forma agregatelor minerale necesare etapelor de reabilitare și construire astfel:

- pământul excavat rezultat ca urmare a activităților de reabilitare trame stradale,
- reabilitarea și extinderea rețelelor de alimentare cu apă potabilă, gaze naturale și canalizare.
- piatră naturală, balastul și nisipul recomandate pentru reamenajarea infrastructurii drumurilor din cadrul comunei;

Materialul rezultat este refolosit la reamenajarea zonelor afectate în etapa de finalizare a obiectivelor planului.

VII.4. Resursele naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului/proiectului

Nu sunt utilizate resurse naturale din cadrul siturilor:

- ROSCI0278 Bordușani-Borcea
- ROSCI0290 Coridorul Ialomiței
- ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței
- ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova

VII.5. Emisii și deșeuri generate de PP (în apă, în aer, pe suprafața unde sunt depozitate deșeurile) și modalitatea de eliminare a acestora

Principalele surse de emisie a poluanților rezultate prin implementarea obiectivelor planului propus în cadrul comunei Vlădeni sunt identificate în următoarele etape:

Etapa de implementare a obiectivelor PUG

Luând în considerare specificul obiectivelor PUG , obiective de natură urbanistică, sursele de poluare eferente acestor obiective sunt reprezentate de:

- Surse difuze, emisii de gazele de ardere și evacuare aferente mijloacelor de transport și a utilajelor, respectiv de pulberile generate de trecerea acestora pe drumurile existente, în perioadele de implementare aferente obiectivelor e reabilitare tehnico-edilitară.

- Surse punctiforme (fixe), emisii specifice organizațiilor de șantier, de execuție a lucrărilor proiectate, activități cu impact asupra calității atmosferei din zonele de lucru și din zonele adiacente acestora. Emisiile de noxe, praf, zgomot apar în perioada implementării obiectivelor (reabilitări drumuri, extinderi rețele tehnico edilitare, amenajări zone de agrement și turistice) și sunt asociate lucrărilor specifice de construcție: excavație, sistematizare teren, reabilitări, reamenajări precum și altor lucrări specifice.

Dezvoltarea obiectivelor propuse prin Reactualizarea Planului de Urbanism General al comunei Vlădeni implică o serie de operații diferite, fiecare având propriile durate și surse de generare a poluanților. Sursele principale de poluare a factorilor de mediu aferente obiectivelor PUG, specifice lucrărilor realizate pot fi grupate după cum urmează:

Activitățile de construcție

Aceste activități sunt reprezentate în principal de transportul materialelor și prefabricatelor, organizarea de șantier, perimetrele de construcție/asamblare.

Poluarea specifică activității de construcție se apreciază după natura autovehiculelor și utilajelor implicate, respectiv emisii de poluanți în atmosferă datorati arderii acestora (substanțe poluante: NO_x, CO, COVNM, particule materiale din arderea carburanților etc.) și aria pe care se desfășoară aceste activități.

Poluanții rezultați sunt:

- Gaze de ardere (CO, NO_x, SO_x, COVNM) și pulberi provenite din funcționarea motoarelor autovehiculelor și utilajelor;
- Pulberi (praf) din activitatea amenajare/construcție obiectiv și manipulare a instalațiilor.

Referitor la utilajele prezente pe șantier, gazele de eșapament evacuate de acestea conțin: oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nonmetanici (COVnm), metan (CH₄), oxizi de carbon (CO, CO₂), amoniac (NH₃), particule cu metale grele (Cd, Cu, Cr, Ni, Se, Zn), hidrocarburi aromatice policiclice (HAP), bioxid de sulf (SO₂).

Cantitățile de poluanți emiși în atmosferă de utilaje depind, în principal, de următorii factori:

- nivelul tehnologic al motorului;
- puterea motorului;
- consumul de carburant pe unitatea de putere;
- capacitatea utilajului;

- vârsta motorului/utilajului;
- dotarea cu dispozitive de reducere a poluării.

Este evident faptul că emisiile de poluanți scad cu cât performanțele motorului sunt mai avansate, tendința în lume fiind de fabricare a motoarelor cu consumuri cât mai mici pe unitatea de putere și cu un control cât mai restrictiv al emisiilor.

Activitatea organizării de șantier

Poluarea factorilor de mediu specifică organizărilor de șantier specifice pentru unele obiective ale PUG este caracterizată prin existența surselor ce se încadrează în categoria surselor discontinue. Date fiind perioadele limitate de executare a lucrărilor de construcție specifice pentru fiecare obiectiv al planului, emisiile aferente acestora sunt: emisii de noxe și pulberi, zgomot și vibrații aferente utilajelor și echipamentelor implicate în organizarea de șantier.

Sursele de poluare prezintă caracter discontinuu prezente doar în perioada de implementare a obiectivelor cu caracter de dezvoltare urbanistică.

Perioada de derulare/operare a obiectivelor PUG

- Factorul de mediu aer - În perioada de funcționare/exploatare, obiectivele analizate în prezentul PUG nu vor constitui surse semnificative de poluare a atmosferei, dacă se vor respecta normele legislative în vigoare. Impactul obiectivelor proiectate asupra factorilor de mediu – în special asupra aerului și solului din zona va fi localizat doar în arealul necesar realizării planului având caracter temporar.
- Factorul de mediu sol poate fi afectat de implementarea PUG prin depozitări necorespunzătoare a deșeurilor generate, scurgeri accidentale de produse petroliere, deversări ale apelor uzate etc. Managementul corespunzător al deșeurilor precum și gestionarea apelor uzate rezultate în etapele de implementare a planului asigură prevenirea efectelor asupra calității solului, a apelor subterane sau de suprafață. De asemenea pentru a elimina cauzele accidentale de poluare este necesară monitorizarea și verificarea periodică a instalațiilor/utilajelor/calitatea materialelor de construcție ale sistemului de colectare, respectiv stocare a carburanților și dotarea amplasamentului cu produse absorbante pentru a preveni eventualele scurgeri accidentale cu produse petroliere.
- Factorul de mediu apă poate fi afectat prin depozitarea necorespunzătoare a deșeurilor generate din activitatea analizată, prin eventualele scurgeri de produse petroliere de la rezervoarele de combustibil, și apele uzate rezultate. Un obiectiv de importanță majoră îl constituie reabilitarea și extinderea rețelei de canalizare și tratarea apelor

uzate. Prin implementarea acestui obiectiv – canalizare și epurarea apelor uzate în stația de epurare este îndepărtat efectul produs asupra factorilor de mediu sol, ape subterane și ape de suprafață.

Propuneri privind modalitățile de gestionare a deșeurilor rezultate prin implementarea obiectivelor PUG

Coduri deșeuri HG 856/2002	Denumirea și tipul caracterul deșeurii generat (periculos, nepericulos, inert)	Modul de depozitare temporară	Modalități propuse de gestionare a deșeurilor rezultate
17 05 04	Pământ excavat	Se depozitează în cadrul organizării de șantier	Utilizarea ulterioară la sistematizarea terenului
20 03 01	Deșeuri menajare amestecate	Colectare în pubele PVC	Eliminarea prin societate de salubritate
17 04 05	Deșeuri metalice	Spații special amenajate	Valorificare cu societăți specializate autorizate
17 04 07			
15 01 01 15 01 02 15 01 03 15 01 06	Ambalaje	Spații special amenajate	Valorificare cu societăți specializate autorizate
15 01 01	Ambalaje	Spații special amenajate	Valorificare cu societăți specializate autorizate
19 08 14	Nămoluri de la stațiile de epurare	Spații special amenajate	Eliminare prin societate de salubritate
20 01 01	Hârtie și carton		Valorificare cu societăți

			specializate autorizate
20 01 02	Sticlă		
20 01 38	Lemn		
20 01 39	Materiale plastice		
20 01 40	Metalice		
20 03 01	Deșeuri menajere	Colectare în pubele PVC	Eliminare prin societate de salubritate
17 09 04	Deșeuri inerte	Spații special amenajate	Eliminare prin societate de salubritate/săteni
02 01 06	Deșeuri de origine animală	Centru temporar de colectare cadavre	Eliminare prin societate de tip PROTAN
16 02 14	DEEE	Spații special amenajate	Valorificare cu societăți specializate autorizate

VII.6. Cerințele legate de utilizarea terenului necesare pentru implementarea planului

Zona pentru locuințe se mărește ca urmare a introducerii în intravilan a unor suprafețe de teren deja construite și a unor terenuri necesare pe viitor construirii de locuințe. Având în vedere procentul de ocupare al terenului (POT) de 30% stabilit de către Regulamentul General de Urbanism pentru localitățile rurale, circa 30% din terenul agricol introdus în intravilan se va putea ocupa cu construcții de locuințe, restul rămânând cu destinația de terenuri agricole și teren amenajat aferent construcției, grădini de fațadă, spații verzi.

Zona căi de comunicație rutieră se mărește ca urmare a introducerii unor porțiuni din drumuri în intravilan și a propunerii unor drumuri pe trasee noi precum și prin modificarea profilelor celor existente.

Zona pentru echipare tehnico-edilitară se majorează prin propunerile de înființare a sistemelor de alimentare cu gaze naturale, și a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare.

Zona de spații verzi, complexe sportive și de agrement se mărește ca urmare a schimbării unor categorii de terenuri, prin plantarea de perdele de protecție sau spații verzi.

VII.7. Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și eșalonarea perioadei de implementare a PP

Nu se poate determina durata de implementare a obiectivelor planului, aceasta este strict influențată de absorbția de investiții atât la nivel local cât și la nivel național. Planul Urbanistic General al comunei Vlădeni propune obiective de amenajare a teritoriului pe o perioadă de 10 ani.

VII.8. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării proiectului propus

În perioada de timp, pentru care se fac propuneri în cadrul unui Plan Urbanistic General se poate aprecia că economia comunei se va dezvolta valorificând condițiile favorabile existente și potențialul natural al Siturilor:

- ROSCI0278 Bordușani-Borcea
- ROSCI0290 Coridorul Ialomiței
- ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței
- ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova

Activități industriale – nu vor avea o pondere semnificativă în dezvoltarea economică a comunei, aceasta rămânând la stadiul de mică industrie, nepoluantă.

Depozitare și construcții - se vor moderniza și vor avea o creștere economică funcție de gradul lor de participare la viitoarea dezvoltare a comunei (construcții de locuințe, dotări, instituții, turism, echipare edilitară, etc).

Agricultura – se preconizează o dezvoltare a agriculturii prin exploatarea diversificată a teritoriului agricol, inclusiv a activităților ce prezintă interes turistic.

Alte activități - prestări servicii - dezvoltarea prestărilor de servicii pentru populație și pentru viitoarea dezvoltare în domeniul turistic.

În măsura în care vor apărea investitori sau fonduri pentru demararea unor proiecte importante din punct de vedere economic, turistic și nu numai, pe teritoriul administrativ sunt destule posibilități de amplasare a unor noi obiective.

Transporturile și circulația, reprezintă o funcție urbană generalizată și în consecință trebuie să țină cont de aspecte variate: comportament individual și social, evoluția preferințelor privind locuirea, utilizarea timpului liber, natura distracțiilor, etc. Aceste aspecte au consecințe directe asupra mobilității, a circulației rutiere și transporturilor. În ceea ce privește zonele verzi și zonele de protecție atât în jurul ariilor naturale protejate, cât și a gospodăriilor comunale, au rolul de a proteja atât mediul înconjurător, cât și delimitarea clară a unor obiective de utilitate publică, respectând reglementările în vigoare și nu în ultimul rând protecția populației din zonă.

VII.9. Caracteristicile planurilor/proiectelor existente propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu PP care este în procedură de evaluare și care poate afecta aria naturală protejată

În vecinătatea siturilor ROSCI0278 Bordușani-Borcea, ROSCI0290 Coridorul Ialomiței, ROSPA0120 Kogălniceanu-Gura Ialomiței și ROSPA0017 Canaralele de la Hârșova nu se vor amplasa activități industriale sau ferme. Activitățile principale identificate în zona de amplasare a planului care generează un impact cumulativ în special asupra biodiversității locale sunt legate de:

- Creșterea animalelor, pășunat (bovine), pe amplasament și pe terenurile învecinate ;
- Depozitarea atât a deșeurilor menajere cât și a celor de origine animală

Capitolul VIII. Măsuri de reducere a impactului asupra ariilor protejate

- Se impune respectarea prevederilor OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor natural protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată prin Legea 49/20011, precum și prevederile OUG 195/2005 cu modificările ulterioare, aprobată prin Legea 154/2006 – Cap. VIII – Conservarea biodiversității și arii naturale;
- Orice plan sau proiect care are legătură directă ori nu este necesar pentru managementul ariilor naturale de interes comunitar, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, singur sau în combinație cu alte planuri ori proiecte, va fi supus unei evaluări adecvate a efectelor potențiale asupra ariilor naturale de interes comunitar din teritoriul PUG, având în vedere obiectivele de conservare ale acestora;
- Titularii de planuri, proiecte și/sau activități aflați în zonele de interes vor respecta măsurile de reducere a impactului specificate în avizul administratorului/custodelui ariei protejate și a APM locale;
- După elaborare și avizare, este obligatorie respectarea planului de management și a regulamentului pentru administratorul ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariilor naturale protejate;
- Se vor respecta, în acord cu prevederile legale în vigoare, condițiile impuse de administratorii ariilor ;
- Se vor păstra amplasamentele și măsurile propuse prin PUG;
- Se vor interzice cu desăvârșire depozitari neconforme de deșeuri și se impune colectarea selectivă a acestora;

- Pentru proiectele sau planurile ce urmează a se construi în intravilanul propus în actualul PUG și a căror suprafață se suprapune cu ariile protejate din zonă, se vor realiza infrastructurile care vizează alimentarea cu apă, canalizarea integrală a localităților și epurarea apelor uzate;

Măsurile având caracter specific pentru protecția speciilor și habitatelor prezente în siturile Natura 2000 aflate în zona de reactualizare PUG Comuna Vlădeni, Județul Ialomița.

- pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, cu excepția speciilor de păsări, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4 A (specii de interes comunitar) și 4 B (specii de interes național) din OUG 57/2007, precum și speciile incluse în lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara lor, sunt interzise: orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
- deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
- se interzice depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere și din activitățile specifice.

Pentru toate speciile de păsări sunt interzise:

- uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;
- deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;
- perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere, de creștere și de migrație;

- deținerea exemplarelor din speciile pentru care sunt interzise vânarea și capturarea;
- comercializarea, deținerea și/sau transportul în scopul comercializării acestora în stare vie ori moartă sau a oricăror părți ori produse provenite de la acestea, ușor de identificat;
- se interzice deranjarea păsărilor prin deplasări cu mijloace generatoare de zgomote.

Concluzii

Pentru supravegherea componentelor biotice și abiotice ale mediului prin REACTUALIZAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL AL COMUNEI VLĂDENI, JUDEȚUL IALOMIȚA, s-au făcut următoarele propuneri de intervenție urbanistică:

- Diminuarea până la eliminare a surselor de poluare majoră
- Epurarea apelor uzate
- Apărarea împotriva inundațiilor și/sau a alunecărilor de teren
- Recuperarea terenurilor degradate, consolidări de maluri și taluzuri, plantări de zone verzi
- Organizarea spațiilor verzi
- Delimitarea orientativă a zonelor protejate și restricțiile generale pentru conservarea patrimoniului natural
- Respectarea normelor în vigoare privind amplasarea în funcție de destinație a fiecărei construcții în parte
- Se recomandă ca pe suprafețele neocupate cu clădiri sau rezerve pentru realizarea obiectivelor de utilitate publică, să se asigure plantarea a cel puțin un arbore la fiecare 200 mp de teren în zonele de protecție și amenajarea de spații plantate pe cca. 40% din suprafața dintre aliniament și clădiri
- pentru lucrările de amenajare a spațiilor verzi se prevede executarea următoarelor categorii de lucrări :
 - degajarea terenului de corpuri străine;
 - sistematizarea verticală;
 - executarea rețelelor tehnico-edilitare; o executarea infrastructurii;
 - executarea construcțiilor;
 - executarea aleilor pietonale și a mobilierului de parc;
 - plantarea puieților de arbori și arbuști;

- plantarea și semănarea florilor;
 - înierbarea
 - fertilizarea solului
- pentru lucrările de conservare, restaurare și ameliorare a vegetației sunt necesare categoriile de lucrări :
- extragerea exemplarelor de arbori și arbuști uscați;
 - extragerea speciilor spontane, invadate;
 - extragerea cioatelor și rădăcinilor;
 - tăieri de corecție în coroane la arbori și arbuști;
 - toaletarea tufelor de arbuști
 - tunderea gardurilor vii.

PUG-ul reglementează funcțional și propune extinderea suprafeței intravilanului pe terenuri cu folosință principal agricolă: pășuni, fânețe. Impactele identificate nu au ca rezultat modificarea statului de conservare al speciilor de interes conservativ și al habitatelor acestora. În urma evaluării impactelor planului asupra capitalului natural se constată că integritatea siturilor Natura 2000 nu vor fi afectate. De asemenea, nu sunt diminuate suprafețele împădurite și nu se realizează schimbări asupra vârstei, compoziției pe specii și a tipurilor de vegetație.

Din analiza posibilelor impacturi pe care le poate aduce planul asupra obiectivelor de conservare pentru care au fost desemnate ariile protejate de interes național/comunitar se poate trage concluzia că Reactualizarea PUG Comuna Vlădeni Județul Ialomița nu va fi afectată în mod semnificativ nici o specie sau habitat pentru care au fost declarată aceasta arie protejată.

Bibliografie

1. Memoriu General Plan Urbanistic Comuna Vlădeni Județul Ialomița
2. Regulament local de urbanism Comuna Vlădeni Județul Ialomița
3. Reambulare topografică – elaborator Ing. Cristian GEORGESCU;
4. Studiu de fundamentare geotehnic – elaborator S.C. Rockware Utilities S.R.L.;
5. Studiu de fundamentare istoric de delimitare a zonelor protejate și de protecție a monumentelor – elaborator Arh. Atestat M.P.C.N. Doina BUBULETE;
6. Studiu de fundamentare istoric de delimitare a siturilor arheologice – elaborator Dr. EXPERT ARHEOLOG am-e-252 Matei Gheorghe;
7. Studiu de fundamentare privind analiza factorilor interesați, anchete sociale
8. Studiu de fundamentare privind evoluția socio-demografică
9. Studiu de fundamentare privind activitățile economice
10. Studiu de fundamentare privind impactul schimbărilor climatice
11. Studiul de fundamentare geotehnic
12. Studiu istoric de delimitare a zonelor protejate și de protecție a monumentelor
13. Studiu istoric de delimitare a siturilor arheologice și a zonelor lor de protecție
14. Studiu de fundamentare privind identificarea tipurilor de proprietate
15. Studiu de fundamentare privind echiparea edilitară